

A L B E R T O B A C O I

Vorbind cu Dumnezeu

Volumul 1

Cartea întâi a seriei vcd

Adevăr și Vindecare

Data apariției: 2012

Ediția a II-a revizuită

ISBN 978-1-326-63481-0

Contact

Mobil: +40 720 897 250

e-mail: contact@vorbincudumnezeu.com

vorbincudumnezeu.com

Copyright © 2024 Alberto Baco
Toate drepturile rezervate.

*Dacă vrei să Mă auzi, imaginează-ți
ce crezi că ți-aș spune dacă M-ai putea auzi*

Cuvânt de Început

Dedic această carte sufletului care a cunoscut suferința în cea mai sumbră și înfiorătoare formă a ei. Omului alături de care am crescut, care m-a învățat ce înseamnă eșecul, tristețea și izolarea. Tatăl meu pământesc, un suflet mic, dar puternic, a biruit o lume mare, îmbrăcând haina umilinței pentru a demonstra un adevăr esențial: suferința nu este reală pentru omul trezit, aceasta apare odată cu pierderea identității divine. Dincolo de iluzia materiei, ne așteaptă esența care vindecă și reîntregește ființa.

O nouă viață s-a născut dintr-o nouă Conștiință, căci ceața a trecut. Vârfurile brazilor s-au făcut văzute, strigând spre cer, iar soarele le-a ascultat și a răsărit din nou pentru oameni. Văd dragostea încolțind într-o inimă de om, răspândindu-se apoi în toate și în toți.

Binecuvântați-vă, căci trupurile voastre au fost transfigurate! Desăvârșirea omului se împlinește în trup, nu în afara lui. Acest proces presupune prețuirea trupului, nu negarea sau înfometarea lui, ci iubirea lui, armonizând tripartiția care îi alcătuiește ființa.

Omule, ceva s-a rupt în interiorul tău din cauza confuziei care te-a frământat pe parcursul vieții. De aceea ai ajuns acum aici, cu cartea în față, lăcrimând. Un spirit ceresc caută adevărul pentru a se hrăni, pe când unul teluric, care și-a construit o identitate falsă, se va lăsa atras de un alt sine fals — mai mare sau mai complex decât el — și, prin el, va căuta să se împlinească. Atunci, golul său interior se va adânci și în cele din urmă va muri.

Privește păsările care zboară seara, la asfințit; ele nu mai sunt guvernate, iar, reflectând, libertatea îți este transmisă subtil. Dumnezeu mișcă lumea, iar materia se supune Spiritului care o mișcă. Unele forme pleacă, altele noi vin, dar aceasta nu ar trebui să te întristeze totuși. Este oare o tragedie că frunzele copacilor se scutură toamna și se întorc în pământ? Nu este o tragedie, ci un proces

natural prin care materia se reîmprospătează periodic. Chiar și o parte din om moare în timpul vieții. Fiecare umană este îndepărtată subtil în clipa în care divinul pătrunde în inima sa. Te-ai născut ca să iubești; distrugându-te, te construiești.

Așa cum înăuntrul tău vei găsi un impuls de care te vei folosi pentru a înainta, tot astfel, în afară vei găsi o soluție pentru orice dificultate vei întâmpina. Dacă m-ai întreba ce am învățat trăind pe Pământ, ți-aș răspunde că am reușit să mă ridic de fiecare dată când am căzut.

Citind „Vorbind cu Dumnezeu“, la început rămâi fără cuvinte. Treptat, lucrurile se aștern și devii tu însuși gânditorul, personajul cărui i se adresează în scris Dumnezeu. Gândirea independentă îți asigură viitorul. Dragostea este singura noastră soluție; ura și obscuritatea nu au adus niciodată pacea, frumosul.

În copilărie eram ordonat: aranjam cu atenție toate lucrurile, împătureauam hainele și curățam fiecare colțișor cu periuța, pentru ca, în cazul în care m-ar fi vizitat cineva, să aibă o impresie bună. Eram mereu pregătit, dar nimeni nu venea. Iar odată cu trecerea timpului, am realizat că pe nimeni nu interesa, și nu am mai făcut nimic. Mai târziu am înțeles că ordinea în casă și în suflet o fac pentru mine.

Iubește viața așa cum este și bucură-te de toate aspectele ei. În zilele în care situația pare cenușie, realizează că nefericirea ta provine din faptul că viața nu corespunde tiparului tău mental pe care ți l-ai creat. De aceea, refuzi să accepți felul în care decurg lucrurile. Analizează-te și observă că ai fost format astfel încât să aspiți la o fericire iluzorie și că, prin dorința ta seducătoare, cei care ți-au insuflat-o te pot controla. Adevărul este că împlinirea nu poate fi atinsă fără regăsirea interioară.

Unicitatea spiritului tău, cărui îi permiți să se manifeste, te diferențiază de ceilalți, ci nu individualitatea egoistă. Aceasta din urmă îi face pe toți la fel. În sfera ta lăuntrică ești bun, frumos și prețios, asemenea unei pietre de safir. Totuși, în lipsa minciunii, nu ai fi căutat adevărul, iar fără separarea de Conștiință, nu ți-ai fi dorit unirea.

Astăzi, textul curge lin, asemenea unui izvor, datorită revizuirilor repetate. Lipsa mea de pregătire în domeniul literaturii este dovada faptului că revelația m-a luat prin surprindere. Nu a fost greu să-mi ascult vocea lăuntrică; în acest sens, nu am mișcat un deget, însă a fost aproape imposibilă transpunerea sentimentelor în cuvinte. Ca oricare altă pricepere, și aceasta se dobândește în timp exersând.

Introducere

Este început de primăvară, anul 2012. Pământul se pregătește pentru o schimbare. Universul se află într-un proces de dilatare a conștiinței și a materiei. Oamenii așteaptă cu sufletul la gură să se întâmple ceva, implorând eliberarea. Se va schimba sistemul de gândire al umanității, iar pentru prima dată în istoria acestui neam, autoritatea Pământului va cădea. Așa ceva nu pare posibil, v-ați gândit acum. Lumea nu poate fi schimbată în bine și mulți dintre voi cred că nimeni nu are puterea de a o transforma.

Adevărul este că lumea nu trebuie schimbată, ci mai degrabă lăsată în urmă. În ciuda aparențelor, ea este un mecanism eficient de creare a sinelui, care nu necesită îmbunătățiri, iar rezultatele sunt uimitoare. De aceea, nu există motive de îngrijorare. Scopul fiecărui om este desăvârșirea individuală prin dedicarea către ajutorarea semenilor.

Așadar, dacă doriți să aflați cine suntem, de unde venim sau cât de importante sunt deciziile zilnice, vă îndemn să parcurgeți materialul în întregime. Este important de știut că nu trebuie să luați totul drept un adevăr absolut, ci să puneți la îndoială fiecare cuvânt, pentru a dobândi o gândire independentă.

Revelația nu are scopul de a pune autorul într-o lumină favorabilă, nici de a transforma adevărul într-o sursă de venit. În plus, conținutul nu promovează o filozofie greoaie, asemănătoare celor deja existente, ci își propune să elibereze mintea de programele de formare care sufocă spiritul. Asimilarea va avea loc treptat, iar ceea ce pare exclusivist și dificil va deveni firesc.

Sunt onorat să prezint o serie de idei inovatoare, pe care le-am supus unei examinări amănunțite, mulțumită dozei de scepticism dobândite în realitatea orașelor mari.

Oamenii care au întunecat această lume au făcut-o conștient, pretinzând că îi slujesc, însă, în realitate, au urmărit doar puterea și desfătarea. Întunericul nu este, totuși, un aspect scăpat de sub controlul lui Dumnezeu, ci o unealtă. Fără el, nu am fi recunoscut lumina și nici nu ne-am fi dorit-o. De aceea, consider că viața în formă este cea mai eficientă metodă pentru sufletele dornice să se desăvârșească și pentru spiritele care aleg să se smerească.

„Vorbind cu Dumnezeu“ dezvoltă un dialog unic, împletit cu o analiză personală aplicată evenimentelor și trăirilor. Unirea cu spiritul lăuntric îi redă omului puterea pierdută și îl îndeamnă să-și dezvolte o gândire independentă. Interpretarea voinței divine

care se manifestă prin conștiența creației rezultă de aici.

Creatorul, pe care Îl numim Dumnezeu, trăiește prin fiecare creatură cu care intrăm în contact pe parcursul vieții. Noi trebuie să învățăm să percepem astfel natura, oamenii și animalele. Prin această carte, El intenționează să Se facă descoperit, nu să impună sau să ceară socoteală.

Victoria asupra tentațiilor atrage rezultate pozitive de natură spirituală și materială și dezvoltă o relație armonioasă între toți participanții acestui proces, prin care Dumnezeu ridică forme din pământ și le trezește la o viață veșnică și independentă.

V-aș putea spune că această învățătură mi-a fost dictată și că este divină, dar m-ați considera drept un alt manipulator, al cărui țel este să se remarce din dorința de a obține diverse avantaje de pe urma credulilor.

Intuiția îmi șoptea, începând în urmă cu patru ani, că nu sunt singur, că am un scop divin și o mare răspundere. În ciuda acestei descoperiri, nu am fost obligat să fac nimic, ci doar să trăiesc în pace, să iubesc și să mă las iubit. Eu sunt iubit necondiționat, fără a conștientiza sau a merita măcar acest lucru. Căci, dacă Dumnezeu ne-ar răsplăti după măsura faptelor noastre, am fi niște oameni foarte săraci sau nu am mai fi deloc. Noi toți suntem fii ai Iubirii infinite și nu ai judecății. Acesteia din urmă ne condamnăm noi înșine, din inconștientă și ignoranță.

Revelația a început în ziua de 20 aprilie 2012 și s-a finalizat exact în momentul în care Spiritul mi-a transmis că vom termina cartea. Este adevărat că mi-am pus amprenta pe text, modelând expresiile folosind cuvinte obișnuite, extrase din vocabularul meu sărac, lipsite de nuanță stilistică — acea frumusețe aparentă care ne face să atribuim valoare lucrărilor lipsite de esență.

În ciuda zelului meu, înțelegerea a venit abia la sfârșit. Și de fiecare dată când adăugam o completare, cartea mi se deschidea la pagina în care trebuia introdus textul. Dezvoltându-mi abilitatea de a scrie prin channeling, s-au născut cele trei sute de pagini ale dialogului.

Toți cei cu care am împărtășit această colecție de cuvinte vii au fost impresionați, au negat că un simplu om ar putea fi autorul și au recunoscut îmbunătățirea percepției asupra vieții.

Alberto Bacoï,
București, România.
Decembrie 2012.

Capitolul 1

Ți-ai imaginat vreodată cum ar fi să-L întâlnești pe Dumnezeu, Creatorul lumilor și al tuturor ființelor? Cum te-ar privi sau ce ți-ar vorbi? Ce atitudine ar avea și cum ar răspunde întrebărilor pe care dorești să I le adresezi? Dacă Dumnezeu ar exista, S-ar coborî la tine pentru a te întâmpina? Cum ar justifica El prezența răului în lume și daunele provocate sau cum ne putem numi ființe create după chipul și asemănarea Sa, atâta timp cât suntem răi și neputincioși?

Care este planul secret cu omenirea, pe care mai marii învățați ai lumii caută să-l înțeleagă de când se știu? De ce ne naștem și de ce murim? De ce nu știm cine suntem sau de unde venim? Amnezia provoacă suferință, iar omul rănit rănește la rândul său prin toate acțiunile sale.

Ce beneficii extrage sufletul din încarnarea pe Terra? De ce ne înmulțim cu o asemenea viteză? Ce se va întâmpla dacă nu vom mai încăpea pe planetă sau vom epuiza resursele ei?

De ce procrearea se face printr-o modalitate atât de plăcută, dar totodată interzisă? Am fost înzestrați cu sexualitate și dorințe doar pentru a fi ispitiți și pedepsiți? Cine a spus că sexul este un păcat, Dumnezeu?

Cine și-a însușit autoritatea de a vorbi în Numele Lui? De ce circulă atâtea informații false în mass-media sau zvonuri despre sfârșitul lumii? Cine a scris Biblia și care este impactul ei asupra cititorului? Ce ar trebui să înțeleagă omul dintr-o viață chinuită, în care chiar îndrumătorii au dovedit că nu înțeleg nimic din ceea ce se străduiesc să explice?

Dumnezeu există, fără îndoială. De om, însă, nu sunt încă pe deplin convins că este viu. În viață, omul este nevoit să sufere, în timp ce Creatorul său nu suferă. El este independent, atotputernic

și preafiericit. Omului, însă, îi este interzis chiar și să se gândească să devină asemenea Lui, sau cel puțin așa ni se spune.

Revino cu picioarele pe pământ: natura ți-a dăruit viața, apoi te-a născut mama ta umană prin procesul binecunoscut, gândesc uneori. Această opinie infantilă, însă, nu-mi poate sătura pofta de cunoaștere. În primul rând, natura, ca inteligență inferioară, nu poate crea o ființă superioară în inteligență, precum este omul. Iar mama mea nici măcar nu a știut dacă va naște băiat sau fetiță; am fost o surpriză pentru ea. Așadar, nu poate fi vorba despre luarea primei variante în considerare, analizând cu o minte cât de cât lucidă cele două idei.

Scriam aceste întrebări pe o hârtie, lăcrimând. Eram supărat pe situația mea și pe lumea nenorocită care mă pune la încercare. Întrebam Universul, Îl întrebam pe Dumnezeu, dar, la un moment dat, mi-am dat seama că mă întreb de fapt pe mine. Totuși, nu aș putea răspunde la astfel de întrebări.

Am terminat această introducere într-un sfert de oră. Eu sunt Alberto și este o onoare pentru mine să-mi citiți rândurile, fapt pentru care mă înclin înaintea voastră și vă stimez. Nu știu de ce scriu, nici ce m-a apucat. Mai bine aș lăsa stiloul pe birou și m-aș pregăti să plec la serviciu, având nenumărate griji și responsabilități.

În ultimul timp am realizat că, de fiecare dată când exprim o idee, revin cu argumente contrare. Am început să aud voci, sunt pe drumul cel nebun, așa ar crede majoritatea. Mi-l amintesc pe tata, spunându-mi acum vreo zece ani că a auzit o voce care i-a vorbit, dar nu a reușit să înțeleagă mare lucru. Vocea era distorsionată din cauza bolii care l-a chinat în a doua jumătate a vieții sale, numită schizofrenie paranoidă, sau poate vocea era chiar un efect al bolii. Un lucru este cert: el a înțeles atât cât i s-a permis.

El a înțeles atât cât i-a fost necesar.

Chiar despre acest lucru vorbeam! Uneori sunt determinat să reformulez aceeași idee, dar ceea ce scriu a doua oară se transformă. Este ca și cum aș vorbi cu o altă persoană sau cu un alt aspect al meu, încă necunoscut.

Poate voi reuși să scriu o carte sau poate nu. Vedeți voi, există doar două opțiuni. Viața însăși este o dihotomie a adevărului, iar noi, în trup, oscilăm între iad și paradis.

Conștientizarea Dialogului

De ce nu scrii? Nu te-ai săturat să trăiești astfel?

Poftim?

Vrei să afli răspunsul tuturor întrebărilor care te frământă?

Cine ești?

Eu.

Cine vorbește?

Ai primit deja răspunsul. Spiritul tău este ființa care ești tu cu adevărat.

Sufletul?

Nu te-ai săturat să rătăcești pe acest Pământ?

Nu înțeleg nimic.

Vei înțelege.

Tu, ești eu?

Eu sunt tu și tot ceea ce cunoști că există.

Cum poți fi?

Pur și simplu.

Cum ai devenit ceea ce ești?

Eu sunt.

Acestea au fost primele momente care m-au făcut să înțeleg că port un dialog cu mine însumi. Mai mult decât atât, am simțit un impuls puternic să notez întrebările și răspunsurile, pentru a le analiza mai târziu. Curând, vocea pe care o percepeam prin auz, ca o vibrație, s-a mutat în interiorul meu, contopindu-se cu ființa mea. Și astfel, în mine s-a născut ideea de a scrie o carte, cu speranța că va inspira pe cineva. Deocamdată nu știu ce va conține și nici ce titlu să aleg: Dialog Interior, Dialog cu Dumnezeu sau poate „Conversații cu Dumnezeu“. Totuși, ultima variantă a fost deja folosită.

Care este scopul viselor la care am acces?

Faptul că îți descopăr aceste vise te ajută să ieși din mintea ta și să-ți extinzi conștiința.

De ce nu pot rezista în prezența Ta, inima mea fiind de fiecare dată gata să cedeze?

Dacă nu ai fi rezistat, oare Mi-ai mai fi putut adresa această întrebare?

De ce mă tem atât de tare încât intru în stare de șoc?

Îți este teamă deoarece te afli încă în trup, iar trupul nu poate rezista în prezența ființelor veșnice și nici nu poate vizita dimensiunile cerești.

Trupul meu percepe contactele cu Tine ca pe un chin.

Eu nu-Mi găsesc plăcerea în suferința ta. Un om căruia i se adresează Dumnezeu este privilegiat și iubit în toate lumile.

De ce lăcresc atunci când Te ascult?

În prezența Mea îți amintești cine ești cu adevărat, iar lacrimile tale curg din dorul de acasă, locul de unde ai plecat și unde te vei întoarce.

Ce simbolizează ultima viziune, faptul că am văzut luna strălucind în lumina zilei, asemenea soarelui?

Aceasta arată că ți s-a dat să percepi o parte din strălucirea impresionantă a luminii Mele. În plan spiritual, luna te reprezintă pe tine, iar soarele (Eu) luminează și vorbește prin intermediul tău, chiar dacă nu conștientizezi acest lucru. Adesea ești orb la adevăr și crezi că inspirația provine de la tine. Toți oamenii pot admira frumusețea lunii; însă tu, dincolo de această frumusețe vizibilă, percepi și lumina spirituală pe care ea o reflectă.

De ce m-ai ales pe mine dintre atâția oameni învățați și bine intenționați, care trăiesc pe Pământ?

Eu vă aleg pe toți, dar nu toți sunteți pregătiți să luați jugul lumii și să veniți spre Mine. Tu, însă, de ce ai ales să Mă urmezi, știind că există atâtea surse care pretind că sunt Dumnezeu sau că Îl cunosc?

Am simțit că ești dezinteresat și am dorit să Te cunosc. Tu ai trezit acel sentiment în interiorul meu?

Fără îndoială.

Cum poți comunica cu un păcătos și de ce o faci?

Eu pot face orice. Iar motivul pentru care aleg un lucru sau altul este cunoscut numai de Mine.

De ce obolesc atunci când recepționez gândurile Tale?

Deoarece procesul îți solicită într-o anumită măsură mintea. Până astăzi, nu ți-ai folosit niciodată mintea, ci instinctul.

Cum pot dărui lumina atâta timp cât nu sunt lumină?

Dacă tu nu ești lumină, copil al lui Dumnezeu, înseamnă că nici Eu nu sunt lumină. Ce încerci să insinuezi?

Nimic, Doamne ferește!

În regulă.

Nu mai înțeleg nimic.

Dacă nu înțelegeai, nu ai fi putut scrie nici după dictare.

Cum m-aș putea convinge că acest dialog nu este doar rodul imaginației mele?

Visele tale sunt produse ale imaginației tale, ghidată în mod imperceptibil de Mine.

Garantezi că răspunsurile ajung la mine în formă pură și că nu le alterez fără să-mi dau seama?

Această întrebare i-a frământat pe toți cei dinaintea ta. Crezi că apostolii au avut parte de apariții fizice? Ei au văzut cu min-

tea, nu cu ochii, la fel ca tine. Chiar dacă ai vedea cu ochii, nu ai crede. Ai spune că ți-ai pierdut mințile și ai lua medicamente fără să fii bolnav.

Toți oamenii de pe Pământ, fără excepție, au capacitatea de a vedea ceea ce vezi tu și cunosc răspunsurile pe care le cunoști și tu. Trebuie doar să și le amintească.

Tu îmi deschizi vederea interioară, iar apoi Te dai la o parte, lăsându-mă să interpretez viziunea după înțelegerea mea limitată. Prin urmare, consider că nu-mi transmiți ceva concret.

Atâta timp cât cunosc capacitatea ta de interpretare, știu și cum să-ți furnizez conținutul. Încă nu ești convins de faptul că nu există coincidență?

De ce suferim atunci când pierdem pe cineva?

Căci ați ales moartea. Voi sunteți victime ale tiranilor ascunși în mintea voastră, nu cel care și-a părăsit trupul; acela nu este o victimă. Cel al cărui trup îl îngropați nu a murit, ci se naște într-o altă lume. El a scăpat de povara care pe voi încă vă apasă. Și-a îndeplinit misiunea terestră și a ajuns acolo unde cu toții doriți să ajungeți.

Suferința este o încercare destinată doar locuitorilor de pe Pământ; în Cer nu există suferință. De aceea, vă spun că cel care a murit nu vă mai plânge pe voi, ci voi îl plângeți pe el, când ar trebui să fie exact invers.

Uneori este foarte greu.

Dacă ar fi fost ușor, s-ar mai fi numit pedeapsă? Iar dacă nu ați fi trăit în trecut experiența morții, cum ați fi recunoscut astăzi bucuria vieții?

Ce dorește să transmită Cartea Genezei atunci când afirmă că omul a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu? Voi putea crea și eu o lume plină de ființe care trăiesc în ea?

O faci deja, în mintea ta, așa cum am făcut și Eu la Început. Voi sunteți rodul imaginației Mele.

Dacă nu există un personaj conștient numit diavol, ci doar un factor negativ prezent în materie, opus Ție, care ne determină să creăm ceea ce nu ești sau ceea ce noi nu suntem, cum se explică faptul că, de când am început acest dialog, gândurile mele acuzaatoare la adresa Ta au devenit tot mai puternice?

Există ceva ce voi numiți rău, însă acesta vă poate influența doar cu permisiunea voastră. Răul ia ființă prin libertatea pe care v-am dăruit-o, iar fără această libertate, factorul negativ al relativității nu ar putea exista. Totuși, răul nu sunteți voi, ci este creat și hrănit de cei care aleg să trăiască în afara Mea.

Fiți cu băgare de seamă să nu rămâneți cu totul pe dinafară. Eu pregătesc un Pământ nou, o lume mai blândă, în care cei care susțin extrema opusă iubirii nu vor avea loc.

Spuneai că, de când ai început să scrii, gândurile tale acuza-toare s-au intensificat. Acest lucru se întâmplă deoarece, până acum, nu ai cunoscut lumina; ai trăit în întuneric. Iar un om care trăiește în întuneric nu poate vedea murdăria ce îl învăluie, dar, odată cu apariția luminii, adevărul i se dezvăluie. Este datoria fiecăruia să-și înfrunte și să-și domolească gândurile potrivnice, până când va deveni propriul său stăpân.

În ceea ce privește diavolul, încetează să-ți mai imaginezi o persoană, căci acesta nu există. Chiar numele Satan, Shaytaan sau, în limba ebraică, Șāṭān, face referire la partea întunecată a minții umane, care nu înțelege ordinea divină și Mă acuză. Pe de altă parte, Hristos simbolizează esența divină din om, reprezentând cea mai înaltă treaptă de înțelegere cunoscută.

Ce crezi că simbolizează alungarea diavolului din Cer și stabilirea lui timpurie pe Pământ, menționată în Cartea Revelației? Ți-ai imaginat o ființă care a fost izgonită din cauza faptului că nu s-a supus ordinii divine, motiv pentru care se străduiește să influențeze creația, încercând să o determine să greșească împotriva Mea, pentru a-și răzbuna astfel căderea?

Nu aștept un răspuns, știu că așa gândiți cu toții. Ceea ce nu cunoașteți este că așa gândesc preoții bisericilor voastre, nu voi, deoarece majoritatea aveți alte preocupări. Această variantă este susținută de instituțiile care vă impun să vă închinați sfinților lor, apoi Mie, prin intermediul diverselor reprezentări concepute de om. Și totuși, instituțiile religioase nu sunt autorizate să răspândească Cuvântul și să vorbească în Numele Atotputernicului. Ele nu sunt trâmbițe ale adevărului, ci unelte ale Înzălătorului, care amestește neamul omenesc.

Eu nu v-am impus niciodată să vă închinați Mie, nu aș putea să o fac și nu-Mi folosește. Ce tip de libertate este aceea care se termină odată cu refuzul vostru de a Mă adora?

În Biblie scrie că trebuie să ne închinăm lui Dumnezeu și că cei care nu se vor închina vor fi eliminați definitiv.

Folosești un mod ciudat de a-ți aranja întrebările, încât pare că încerci să scoți o minciună de la Dumnezeu.

Biblia este cea mai complexă carte a tuturor timpurilor. Prin intermediul Bibliei, sufletele pământene se spiritualizează și devin cerești. Totuși, ea a fost supusă în repetate rânduri intervențiilor umane. Doar nu credeai că o scriere atât de veche putea rămâne

pură, în ciuda tuturor traducerilor și a schimbării mentalității pe care omenirea le-a suferit de-a lungul vremii. Cei care au folosit Biblia în interes personal au intervenit asupra ei, reducând referințele spirituale ale textului la legea moartă, astfel dezgolind-o de har. Iar în ciuda eforturilor lor de a îndepărta lumina Mea, au fost clasificați drept sfinți de către Biserică.

Așadar, teoria închinării în fața unei ființe superioare este o gândire primitivă, născută din dorința împăraților de a supune locuitorii Pământului. O astfel de teorie nu are ce căuta în gândirea divină și nu poate fi luată în considerare. Dat fiind faptul că am clarificat acest aspect, să revenim asupra subiectului inițial.

Ai vorbit despre căderea diavolului.

Am vorbit și despre cele două părți ale minții umane: Hristos, simbol al celui mai înalt nivel de înțelegere, și diavolul, cel mai josnic gând.

Dacă ne vom folosi imaginația pentru a despărți corpul spiritual al omului în două laturi egale, în partea dreaptă vom regăsi cerescul, iar în cea stângă lumescul. Prin partea dreaptă sufletul inspiră, iar prin cea stângă expiră, dând naștere nenumăratelor lucrări.

Partea dreaptă, numită și ușa sufletului, este responsabilă de creativitate. Aici ia naștere spiritul artistic, care îl face pe om util și-l împlinește. În schimb, partea stângă guvernează rațiunea și strategia de aplicare a ideilor. Tot aici se nasc frustrarea, dorința de răzbunare și mândria. Aceste simptome demoniace îl conduc pe om spre nefericire, transformându-l în cel mai de temut dușman al propriului suflet. Chiar și dreptatea provoacă degradarea sa.

Prin aceste trăsături, omul își deteriorează relația cu Dumnezeu și cu cei apropiați, ajungând să-și întemnițeze propriul sine. Viața se retrage treptat din sufletul său, iar, golit de vitalitate, el ajunge la ruină.

Pe durata procesului de desăvârșire umană, subiect pe care îl vom dezvolta mai târziu, există anumite etape ale expansiunii conștiinței. Izgonirea diavolului din Cer și căderea lui pe Pământ se referă la etapa în care omul își va perfecționa ambele extreme, Hristos și diavolul, având posibilitatea de a deveni un înger desăvârșit sau un diavol desăvârșit. Totuși, mulți vor cădea în extrema întunecată, fiind influențați de instinctul pământesc.

Acum câteva sute de ani, nu știați ce înseamnă stresul, depresia sau anxietatea, iar acești termeni nici nu existau; astăzi, însă, cădeți pradă lor și sunteți vulnerabili la orice propunere de anestezie mentală, pentru a vă pierde discernământul, măcar pentru

câteva clipe, cu scopul de a înlătura presiunea de la voi. Aceste metode artificiale de eliberare spirituală nu elimină presiunea, ci doar o amână și o amplifică.

Acum câțiva zeci de ani, cazurile de sinucidere erau aproape inexistente; astăzi, însă, asistăm la o sinucidere în masă, fie prin alegere conștientă, fie inconștientă. Puțini își dau seama că traiul impus de alții le este dăunător și că Dumnezeu a pregătit pentru fiecare om un scop unic și o misiune divină.

Din afirmațiile Tale reiese ceva ce pe mine și pe cititori, dacă aceștia vor exista, ne intrigă. Dacă am transcris corect cuvintele Tale, că până și dreptatea contribuie la degradarea umană, trebuie înțeles că dreptatea vine de la diavol?

Ai făcut o remarcă foarte importantă, iar răspunsul Meu este afirmativ. Dorința de a-ți face dreptate vine de la diavol. De câte ori L-ai văzut pe Dumnezeu că se răzbună, asemenea oamenilor? Eu nu M-am răzbunat niciodată. Supremația spirituală constă în iertarea păcătoșilor, nu în uciderea lor, așa cum părinții își iartă copiii neascultători. Eu sunt drept prin iubirea Mea, nu prin condamnarea voastră închipuită.

De ce ne este mai ușor să păcătuim decât să săvârșim o faptă bună? Pentru a răni un suflet, este de ajuns să-l vorbești de rău și, puf, pacea lui se dizolvă. Totuși, pentru a-i câștiga încrederea, ai nevoie de fapte nobile, săvârșite constant și de răbdare.

Este mai ușor să faceți fapte bune decât rele, deoarece stă în natura voastră primordială să fiți onești și iubitori. Ați fost creați din lumina Mea, dar lumea pe care ați construit-o promovează doar păcatul.

Cu păcatul strămoșesc vă nașteți, așa vi se spune din primii ani de viață. Vi se spune că nu sunteți buni de nimic și o afirmă chiar părinții voștri iubitori. Aceștia uită să vă încurajeze atunci când realizați ceva mareț, dar vă condamnă pentru orice greșeală nevinovată. În realitate, însă, voi nu vă nașteți cu păcat. Greutatea păcatului a fost ridicată prin sângele Mielului. Voi vă nașteți neprihăniți, într-o lume coruptă, care vă întunecă.

Cât este de adevărat!

Gândul că sunteți nedemni vă este indus în subconștient de cultele religioase de pe întreg Pământul. Desfrâul este promovat pe televizor și internet, iar abuzul și imoralitatea sunt practicate chiar de către conducătorii statelor care, în același timp, au promulgat legi împotriva acestora. Comportamentul lor tendențios instigă la revoltă, iar ura crește accelerat.

Omul neputincios, înșelat și batjocorit de conducătorul său,

va înșela și el, la rândul său, atunci când va avea ocazia. Pentru faptele lui nedemne, însă, Eu voi judeca pe deplin conducătorul.

În orice așa-numită tragedie în care o persoană este rănită sau își pierde viața, autoritățile și chiar rudele ori familia, în loc să-și concentreze atenția asupra victimei private de dreptul de a trăi, își transformă durerea în dorință de răzbunare împotriva celui care a provocat incidentul, dorind să-l pedepsească cât mai aspru. Pentru ei, ura devine mai importantă decât iubirea. Astfel, sentimentele lor; născute din iubire pentru răposat, se preschimbă în ură. În încercarea de a-și alina durerea, sfârșesc prin a provoca mai multă suferință în lume decât este. Ele sunt minți umbrite de instinctul animalic.

Prin urmare, a urî nu este mai ușor decât a ierta și a înainta pe calea spre Cer; doar pare mai ușor, deoarece astfel vă lăsați purtați de valul lumii. Spiritele voastre nu se află acolo pentru a fi duse de val, ci pentru a profita de toate activitățile care servesc dezvoltării. Iubirea este calea spre Cer.

În spatele dorinței de a face dreptate se ascunde ura. Totuși, aceasta nu poate aduce înapoi persoana pe care ați pierdut-o, ci doar vă întunecă sufletul. Totodată, mulți caută să-și aline suferința cu bani. Cei care cer despăgubiri în urma unui incident nu suferă cu adevărat; ei își pot așeza capul pe pernă, indiferent dacă și-au vândut sora sau fratele pentru o sumă de bani. La moartea lor; însă, nu va plânge nimeni; vor sfârși asemenea animalelor pe marginea drumului.

Așa vedeți la mai marii voștri învățați, care vă conduc. Dar ei sunt mai puțin învățați și mai mult informați. Aceștia plătesc oameni care să lucreze la imaginea lor. Ei nu sunt imaginea lor și nu reprezintă adevărul, ci minciuna. Voi să fiți adevărul Meu, ca să nu deveniți minciuna lor.

În ciuda aparențelor, nu v-ați născut în păcat, ci în neștiință, cu memoria ștearsă. Misiunea voastră este să vă amintiți cine ați fost înainte de a alege să veniți pe Pământ.

Cu adevărat!

Mă bucur că rostim, împreună, aceste cuvinte.

Cum am reușit să scriu o carte, eu, omul căruia îi este dificil să se adreseze față în față unei persoane și care, atunci când scrie, trebuie să consulte dicționarul online pentru a nu comite erori?

Nu ai scris-o tu, ci Eu, tu doar ai editat-o.

Care este scopul acesteia?

Același ca al tuturor mesajelor Mele.

Va folosi cuiva?

Și de aceasta Mă voi îngriji.

Dacă va fi considerată blasfemie sau plagiat, un set de învățături provenite din imaginația unui om pierdut cu mintea?

Mulți vor spune aceste lucruri. Și despre Scriptură au spus că este cea mai mare înșelătorie din istoria umanității, dar ea este izvorul vieții veșnice. Doar cei cu inimi curate, care Mă caută cu adevărat, o vor citi și vor înțelege mai mult decât îți poți imagina. Vor cerceta și se vor convinge de adevărul tranșant, împărțășind cunoașterea prețioasă și semenilor lor.

Dacă rămân fără idei și nu o voi mai putea termina?

Câte idei ai avut atunci când ai început să scrii?

De ce trimiți atâtea mesaje, dacă nimeni nu le ia în seamă?

Le veți lua în seamă, mai devreme sau mai târziu.

De ce procedezi astfel?

Deoarece v-am creat ființe libere. Voi sunteți spirite pure și strălucitoare, iar menirea voastră este să rămâneți astfel, ca să trăiți în veci.

De unde voi avea bani pentru publicarea acestui manuscris?

Veți avea bani. Totuși, nu este obligatoriu să colaborezi cu o editură. Există multe alte căi de a răspândi învățătura. Mesajul nostru va fi ascuns în locuri la care nu te-ai fi gândit vreodată și va ajunge la cei la care nu te-ai așteptat niciodată să ajungă. Îl vor înțelege cei care păreau cel mai puțin dispuși să-l accepte și vor deveni înțelepți. Căci astăzi, adevărata cunoaștere este încă departe de tine.

Iată-mă, stând la biroul meu, scriind aceste întrebări la care tot eu găsesc răspunsurile. De îndată ce închei o întrebare, mintea mea descoperă și răspunsul. Aș putea continua astfel la nesfârșit. Aceasta este prezența lui Dumnezeu?

Ai putea continua astfel până la sfârșitul vieții și tot nu M-ai putea cuprinde în întregime. Aceasta este și, în același timp, nu este prezența lui Dumnezeu. Eu nu Mă revelez printr-un singur aspect al creației Mele; Eu sunt întreaga Mea lucrare și mai mult decât atât. Eu sunt tot ceea ce cunoașteți și ceea ce vă este necunoscut. Căci, cum ați putea auzi ceea ce nu este sunet? Cum ați putea vedea ceea ce nu este vizibil ochiului uman și cum ați putea atinge ceea ce este intangibil?

Adunați învățăturile tuturor religiilor, îndemmurile scripturilor și ale ghizilor spirituali, iar apoi adăugați teoriile tuturor savanților. Chiar și atunci, veți cunoaște mai puțin de un procent din totalitatea Mea.

Nu mi-am imaginat niciodată că Îl voi descoperi pe Creatorul

tuturor lucrurilor în acest fel.

Puțini oameni au curajul să și-L imagineze pe Dumnezeu așa; de aceea, la fel de puțini Mă vor și descoperi. Mulți cochetează cu diverse religii și practici, dar nu obțin niciun rezultat. În lumea voastră întunecată, oamenii ridică privirile spre cer și imploră salvarea divină, dar Eu nu locuiesc acolo. Alții săvârșesc fapte bune, oferind pomeni pe care le amplifică cu semnul crucii, sperând că Mă voi îndura de ei. Însă aceștia oferă cu mintea, nu cu sufletul.

Ei oferă bani orfanului care are nevoie de o familie și haine scumpe celui care nu are unde să le spele. Oferă brățări de aur ciungului care nu le poate purta și cărți celui care nu a învățat să citească, judecându-l pentru amărăciunea sa. Dar cei nevoiași nu au nevoie de cineva care să-i întrețină, ci de cineva care să-i învețe cum să-și administreze viața singuri și să ia decizii singuri, până vor ajunge și ei în postura de a-i ajuta pe alții, devenind din elevi profesori. Și tot așa, din generație în generație.

Și de ce ești uimit că M-am descoperit în felul acesta? Dacă ai fi acordat atenție Scripturii care vă îndeamnă să Mă căutați în inimile voastre, și-ai fi reamintit că ceea ce ți s-a descoperit este rezultatul căutării tale interioare sugerate de Mine. Adevărul se află în fiecare dintre voi, dar voi îl căutați în afară. Cu toții știți răspunsurile, trebuie doar să adresați întrebările.

Ce crezi că simbolizează semnul fiarei, menționat în Cartea Revelației, și faptul că cei care vor fi de partea lui Antihrist, care vor lucra împotriva Mea, vor purta un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, iar cei care vor fi proprietatea Mea, de asemenea? Am hotărât să-ți ofer răspuns la această întrebare care te-a frământat multă vreme, chiar dacă nu înțeleg ce te-a împiedicat să Mi-o adresezi.

Nici eu nu știu.

Îți voi explica, însă nu înainte de a face o precizare. Folosesc termeni biblici deoarece vă este mult mai ușor să înțelegi ceea ce vreau să vă transmit. În realitate, nimeni nu este cu adevărat împotriva Mea; aceasta este, de fapt, o blasfemie. Pe parcurs, vor fi clarificate mai multe aspecte.

Semnul robiei poartă o semnificație profundă. Acesta îi diferențiază pe orbi de cei care pot vedea și reprezintă selecția Mea. Semnul de pe frunțile și mâinile celor care se opun ordinii divine simbolizează o minte întunecată, dominată de dorința de a susține existența materială cu orice preț. Identificarea totală cu materia împiedică sufletele rămase pe acest nivel inferior de conștiință să

evolueze. Totuși, ele și-au ales calea cu mult înainte de a se naște pe Pământ, irosind șanse după șanse.

Semnul de pe frunțile lor reflectă gândurile lor; creatoare de experiențe. Cel de pe mâini dezvăluie faptele săvârșite. Cu mintea gândești, iar cu mâna realizezi ceea ce aceasta a conceput. Astfel, dacă mintea este bolnavă și generează gânduri pe măsură, mâna va crea lucrări la fel de bolnave.

Cât despre cei care Mă vor urma, mințile lor vor străluci asemenea lanternelor ce luminează în întuneric, iar mâinile lor vor crea gândurile Mele, care vor deveni gândurile lor proprii. Exact așa procedezi acum, scriind aceste rânduri.

Dacă ceea ce aflui este adevărat și se pare că am găsit Sursa, înseamnă că îmi poți răspunde la orice întrebare. Nu mi-ai confirmat încă acest lucru, dar aș vrea să știu cine am fost înainte să mă nasc.

Știi cine și ce ai fost.

Nu sunt sigur de ceea ce știi; dacă aș fi știut, nu Ți-aș mai fi adresat întrebarea.

Ai fost un gând al Meu, căruia i-am dăruit o existență individuală și puterea de a gândi independent, asemenea Mie. Ai fost un suflet nevoit să plece pentru a se forma, crescând în lumină, pentru a-și da seama, departe de lumina Mea părintească, dacă lumina cu care se învăluie este cu adevărat a sa.

Un suflet care pleacă din Împărăția Spirituală pentru a experimenta o formă materială uită, odată ce se naște pe Pământ, cine este și de unde vine. Această amnezie facilitează cunoașterea de sine și clarifică motivațiile din spatele alegerilor făcute înaintea întrupării.

Așa cum te-am creat în mintea Mea, ca un gând, la început, și tu creezi opere mai mici, în măsura credinței tale, care îți reflectă calitățile și contribuie la desăvârșirea ta. Așadar, creându-te pe tine, Mă vei bucura pe Mine.

Îți voi oferi, totuși, un exemplu mai simplu. În urmă cu două luni, ai avut gândul de a scrie o carte, oferindu-i astfel posibilitatea de a exista. Astăzi, acel gând generează numeroase subiecte interesante, luând formă treptat. Tu ai fost cel care a creat cartea la început, iar acum doar observi cum se dezvoltă, supraveghind procesul. Cartea, care la final va fi lăudată, oglindește calitățile autorului și-l pune într-o lumină favorabilă.

Mă faci să mă simt important.

Toți oamenii sunt importanți. Ce-ai spune dacă ți-aș dezvălui că, înainte de a te naște pe Pământ, ai fost o conștiință puternică,

înălțându-te chiar deasupra îngerilor?

Mi-ar fi greu să cred.

Consideri că perfecțiunea pe care v-o imaginați în viața de pe Pământ are vreo legătură cu statutul pe care îl veți ocupa după moarte? Eu știu cine sunteți, dar voi trebuie să vă dați seama de aceasta.

Crezi că orfanii, care nu au un cămin în care să se adăpostească și-și petrec zilele pe străzi, fiind neîngrijiți și needucați, de care părinții s-au debarasat și pe care societatea îi ignoră, au fost uitați de Dumnezeu pe Pământ? Crezi că de la aceștia aștept ceva? Ei nu sunt îngrijiți pentru că voi nu-i îngrijiți. Nu sunt educați pentru că nu-i educați. Hulesc pentru că au auzit la voi hula și nu-L cunosc pe Dumnezeu pentru că nu i-ați învățat despre El. Totuși, în lipsa lor de cunoaștere, sunt convinși că Dumnezeu îi iubește.

Ei nu sunt nevoiți să realizeze ceva mareț pentru a fi mântuiți, pentru că sunt deja mântuiți. Aceștia sunt îngerii Mei trimiși printre voi pentru a vă demonstra cine sunteți în raport cu ei și pentru a evalua scopul amărăciunii. În ciuda dezavantajelor materiale, unii ca ei vă aduc pe mulți dintre voi la Mine, pentru a redeveni ai Mei, deoarece sufletele lor reflectă lumina Mea, iar trupurile lor sunt imaginea voastră.

M-ai lăsat fără întrebări, cu toate că aveam sute de enigme.

Ți le vei aminti pe parcurs. Pentru moment, însă, spune-Mi: de ce nu-ți poți înfrâna dorința senzuală care te copleșește? Crezi că ești prea slab sau poate că ești tânăr? Ce te-a făcut să crezi că dorința sexuală este un lucru greșit și că vei păcătui tânjind după afecțiune?

Nu știu ce m-a determinat să asociez senzualitatea cu păcatul. Pur și simplu, nu pot amesteca sexul în discuțiile cu Dumnezeu. Da, mă cred un om slab, alții și-au înfrânat dorința.

Cu alte cuvinte, gândiți că voi ați descoperit ceva la care Eu nu M-am gândit și vreți să vă bucurați de plăcere în ascuns? Tu crezi că voi știți ceva ce Eu nu știu?

Adevărat vă spun că Eu sunt autorul actului procreativ și al afecțiunii între partea bărbătească și cea femeiască. Eu am creat femeia în așa fel încât să fie atrăgătoare în ochii bărbatului ei, pentru a se dezmiarda alături de ea. Voi ați stricat însă legătura divină, redefinind iubirea și orientând-o doar către obținerea plăcerii fizice. Iar, după eliberarea energiei sexuale, nu mai rămâne nimic între voi, în afară de un sentiment de goliciune și regret, ca și cum v-ați vândut de bună voie unui străin, fapt pentru care vă

îmbrăcați și părăsiți încăperea.

Sex nu poate exista fără dragoste, nici dragoste nu poți face fără iubire. Orice activitate ați săvârși, care nu include iubirea, este doar o risipă de energie. Iar, dacă unii dintre voi credeți că în vremurile acestea deșarte, de care vă declarați nemulțumiți, nu mai există o persoană asemenea vouă, care să simtă și să caute același lucru, înseamnă că vă îndoiiți de puterea Mea. Eu creez miliarde și miliarde de oameni și cunosc ce este în inima fiecăruia. Cu niciun dispozitiv tehnologic și prin nicio metodă nu ați reuși să gestionați atâtea informații câte cunosc Eu despre om.

Așadar, nu te preocupa de ceea ce vei obține dintr-o relație, ci revaluează ceea ce ai de oferit.

Într-adevăr, așa ar trebui să procedez.

Alberto, încă mai crezi că aceste răspunsuri sunt invenția ta și pui la îndoială faptul că ele provin de la Mine?

Nu.

Încă mai crezi că atunci când ai vrut să mori, ai avut norocul ca cineva să te găsească și să te salveze?

Așa am crezut.

Trebuie să știi că am fost lângă tine pe patul de spital și ți-am trimis îngeri la momentul potrivit. Dacă Îmi doream să vii, puteai leșina în mijlocul piețelor aglomerate și nu te-ar fi ridicat nimeni timp de trei ceasuri, atât cât ar fi fost necesar pentru a-ți părăsi trupul.

Eu sunt alături de toți bolnavii, indiferent de cine au fost și ce au făcut în viețile lor. Căci, în ciuda greșelilor lor, în fața morții imploră iertarea și Mă roagă să le curm suferința trupului, care este consecința modului în care au trăit, considerând că aleg spre binele lor.

Încă mai crezi în destin? Eu sunt destinul vostru, iar soarta o creați voi înșivă, pentru că Universul răspunde cererilor voastre în măsura recunoștinței voastre. Te temi că îți vei întina trupul și nu te voi mai primi în Împărăția Mea? Trupul tău va rămâne aici; nu vei lua cu tine ceea ce ai fost pe Pământ, ci vei lua ceea ce ești cu adevărat. Încă nu ți-ai identificat scopul în această lume?

O, oprește-Te, căci știi totul și plâng! Plâng pentru că nu am știut în timpul vieții ceea ce știam din eternitate. Astăzi știu cine sunt, cine am fost înainte să mă nasc și știu că Te cunosc. Nu ești Tu Acela care ne-a creat în așa fel încât să avem posibilitatea de a ne crea noi înșine, prin puterea imaginației și a credinței?

Cu toții veți cunoaște adevărul, în viitorul apropiat. Cum aș fi putut Eu, Ființă spirituală desăvârșită, să creez creaturi care

să-Mi laude măreția, dacă ar fi fost programate sau constrânse? Iar tu, cum ai fi putut crea o carte gata scrisă fără ca ideile să se dezvolte de la sine pe parcurs?

Referitor la sinucidere, cum ar trebui înțelese lucrurile? De ce afirmă preoții că sinuciderea este cel mai mare păcat? Cine a spus că păcatele pot fi măsurate? Ce se întâmplă cu sufletele celor care au ales să-și ia viața?

Sinuciderea reprezintă necunoașterea valorii voastre ca ființe și a scopului vieții terestre. Este o încălcare a alegerilor pe care le-ați făcut înainte de a vă naște și a planului Meu de a vă transforma, din ființe condamnate, în copii liberi ai lui Dumnezeu.

Sinuciderea contrazice deciziile voastre profunde. Căci viața a fost dorința voastră dintotdeauna, iar Eu doar v-am împlinit-o, în urma insistențelor.

Sinuciderea nu este lașitate, așa cum o consideră cei care duc o viață liniștită, ci rezultatul neregăsirii sinelui. Atunci când ura, suferința și nemulțumirea vă întunecă ființa și nu mai întrezăriți nicio urmă de speranță, luați decizia de a încheia orice legătură cu viața. Și totuși, nu sunteți lași, ci doar confuzi. Pentru că voi nu sunteți din această lume, ci doar treceți prin ea.

Sufletul vostru, ale cărui strigăte nu le auziți și a cărui prezență o ignorați, nu se regăsește în acțiunile obișnuite ale minții. De exemplu, voi luați decizia de a renunța la viață din cauză că nu ați reușit să vă achiziționați casa pe care v-o doriți, dar sufletul nu se regăsește în dorința minții care vi s-a dat; lui nu-i este necesară. Voi luați decizia de a renunța la viață din cauza circumstanțelor care vă separă de persoana iubită, fără să vă gândiți că astfel veți separa nu doar două trupuri nefericite, ci și sufletele pe care dragostea le-a unit, până în ziua în care vor părăsi acest Pământ al confuziei și suferinței. Atunci când luați decizia de a renunța la viață, sufletul vostru zbiară că vrea să trăiască, însă voi nu-l auziți, căci nu-l cunoașteți.

Voi trăiți în materialism, unde a visa este considerat utopie și infantilism, unde speranța este privită ca imaturitate. Iubirea este considerată suferință, dragostea slăbiciune, iar bunătatea un defect. Sufletul vostru nu este din lumea aceasta. Voi trebuie doar să cunoașteți lumea oamenilor, ca, îndurând întunericul, să vă doriți lumina, simțind frica, să cunoașteți dragostea.

Suferința nu este provocată de evenimentele care au loc pe parcursul vieții, ci reprezintă reacția voastră la ceea ce nu înțelegeți și nu acceptați. Ea apare atunci când nu identificați scopul spiritual din spatele fiecărei situații de viață, care are menirea

de a vă ajuta să vă dezvoltați conform voinței Mele, în acord cu meritul vostru.

Atunci când nu primiți recompensa pentru efortul depus, iar gândirea rațională și toate circumstanțele logice vă șoptesc că sunteți îndreptățiți să o primiți, dar viața nu este corectă și aveți ghinion, vă răzvrățiți, provocându-vă astfel răul atât vouă, cât și celor din jur, în loc să căutați să identificați beneficiul spiritual din spatele evenimentului. Astfel, trăiți o experiență negativă și Mă acuzați că îngădui prea multă nedreptate, când voi ați fi gata să creați o catastrofă globală pentru dreptatea voastră strâmbă. Secretul constă în acceptarea tuturor evenimentelor ca etape ale procesului vostru de formare. Este proba umană pe care chiar și marii patriarhi ai lumii au picat-o.

Și cine ți-a spus că sinuciderea este cel mai mare păcat? Cine este în măsură să cântărească greutatea păcatelor, cu atât mai mult pe cel al sinuciderii, dacă nu Eu, Cel care v-am oferit viața fără să aștept nimic înapoi?

Am văzut la preoții Bisericii tradiționale că nu-i îngroapă cu slujbă pe cei care și-au pus capăt zilelor.

Acei preoți nu Mă propovăduiesc.

Nu?

Nu.

Ei se roagă lui Dumnezeu. Am intrat acolo și i-am auzit.

În regulă, am putea considera că Îl propovăduiesc pe Dumnezeu, însă nu-L cunosc pe Dumnezeu. Ei se grăbesc să judece, dar dacă M-ar fi cunoscut, nu ar mai fi judecat, ci ar fi iubit, înțelegând că Eu sunt liant și nu separator, și că nu Eu vă aleg pe voi, ci voi Mă alegeți pe Mine. Într-o relatare viitoare, îți voi explica conceptul de Demiurg, ce a rămas și ce s-a pierdut din adevărul creștinism.

Adevărat îți spun că mai repede vor intra în Împărăția Mea cei care au renunțat la viață decât preoții care decid că cei lași nu sunt vrednici de rugăciune. Preoții separă în Numele Meu și astfel devin separatori. Dacă Eu sunt totul și în afara Mea nu este nimic, cine sunt ei pentru a îndepărta ceea ce Îmi aparține?

Cu sufletele acelora ce se va întâmpla? Ei, unde vor merge?

Întrebarea potrivită ar fi fost: Ce vor simți ei, și nu unde vor merge?

Tu știi mai bine.

Ei vor primi atâtea șanse până vor ajunge să cunoască iubirea Mea. Căci cei din urmă vor fi cei dintâi, cei slabi vor deveni puternici, iar cei temători, plini de evlavie.

În ultimul timp, mă neliniștește gândul că cei înstăriți nu vor intra în Împărăția Spirituală. Dumnezeu ne iubește, așa proclamă Scriptura, dar nu mai știu ce să cred.

Eu cunosc toate frământările tale.

Tu știi ce urmează să Te întreb, înainte ca eu să mă hotărâsc asupra a ceea ce vreau să întreb?

Cum aș putea să Mă numesc Dumnezeu, dacă nu aș ști atâta lucru?

Înseamnă că Ți pregătești răspunsurile dinainte, de aceea ești mereu pregătit.

Se poate spune astfel.

Ultima afirmație confirmă că ai văzut sfârșitul lumii. Când se vor împlini profețiile?

Bineînțeles că am văzut Noul Început, din moment ce Eu am stabilit timpurile. Iar profețiile se împlinesc sub ochii voștri.

Nu știu la ce faci referire.

Nici nu ți-ar fi necesar să știi mai mult, deoarece, atunci când vor fi vizibile efectele schimbării, vei fi plecat demult de acolo.

Când va fi sfârșitul lumii?

Vechiul sistem de gândire va fi înlăturat când voi considera că este de ajuns, iar întregul Pământ va fi scaldat în întuneric și suferință. În acele zile, se vor trezi toți cei înscrise în Cartea Vieții și nu va mai fi necesar să vă nașteți din femeie.

Tu cunoști trecutul, prezentul și viitorul?

Chiar așa cum auzi.

Înseamnă că nimic nu Te mai poate surprinde. Care mai este, însă, satisfacția? De ce nu-Ți iei concediu, de exemplu, până când se va îndeplini ceea ce știi deja că urmează?

Repet, alegerile s-au făcut. Ce v-a mai rămas de făcut este să vă recăpătați identitatea, ca să rămâneți în veci.

Să revenim la cei bogați. Este adevărat că aceștia nu vor putea intra în Împărăția Spirituală? Mi-e greu să accept ideea că Dumnezeu, care este iubire, ar îngădui nenorocirea atâtor suflete.

Cum ai ajuns la această concluzie? Nu ai întâlnit niciodată un pastor îmbrăcat elegant, conducând o mașină luxoasă, locuind într-o casă frumoasă și având o familie numeroasă?

Am întâlnit, dar cunosc parabola lui Isus despre cămila care trece prin urechile acului mai ușor decât intră un bogat în Împărăția lui Dumnezeu.

Acelei analogii îi pot fi atribuite mai multe înțelesuri. Cel la care am făcut referire este acela că posesiile distrag atenția omului de la scopul pentru care sufletul său a ales să parcurgă calea

terestră. *Bogatul se concentrează doar asupra bunurilor, crezând că ele îi vor oferi tot ce are nevoie pentru o viață demnă. Astfel, încetează să mai caute răspunsuri, respingând orice altă virtute și sfârșind prin a-și pierde bucuria. El percepe împlinirea prin a dobândi, nu prin a dăru.*

Conștientizarea se produce în momentul în care sufletul preia controlul asupra minții. Mentea este formată aici, conform legilor lumii acesteia și nu poate evada din închisoarea materiei, nici nu trebuie să o facă. Sufletul, însă, are acces chiar și la ultimul strat dumnezeiesc. Astfel, bogatul nu va reuși să-și dezlipească inima de viața materială, oricât s-ar strădui, condamnându-și spiritul la moarte prin latență.

Privind lucrurile din perspectiva unui om care nu dorește să crească spiritual, ci alege cu bun discernământ să trăiască doar viața actuală, bogăția îi va fi utilă atâta vreme cât dovedește că este capabil să o administreze.

Există și un alt tip de oameni bogați, care sunt înstăriți atât din punct de vedere spiritual, cât și material. Aceștia au căutat și găsit mai întâi Împărăția Cerului, primind toate celelalte bunuri materiale ca un efect al acestui fapt.

Vezi tu, există niște etape în procesul vostru de creare a sine-lui și toate sunt rânduite la vremea lor. Trebuie să căpătați mai întâi calitățile spirituale, pentru a obține ulterior confortul vieții materiale, care este mult mai puțin important. Dacă nici Eu nu aș respecta ordinea divină, aș risca să-Mi pierd copiii mult iubiți.

Căutați mai întâi Împărăția Cerului și toate celelalte vi se vor adăuga. Atunci veți conștientiza că sunteți totul, reușind să percepeți celelalte lucruri la valoarea lor reală. Pe de altă parte, cel care se îmbogățește doar din punct de vedere material nu se va putea detașa de posesii nici dacă M-aș coborî pe Pământ pentru el. De aceea, pilda susține că mai repede ar trece o cămilă prin urechea unui ac decât să intre un bogat în Împărăția Spirituală.

Ușor, ușor, ceața se ridică, iar privirea mi se limpezește.

Vom mai reveni asupra anumitor subiecte.

Știi ce fac acum?

Pe isteful?

Îmi pare rău, nu am vrut să sune sub formă de întrebare. Dar, recunosc, într-un fel am vrut să Te testez.

Nu te grăbi să te scuzi. Crezi că Dumnezeu nu are simțul umorului? Consideri că sunt un bătrân morocănos, pregătit oricând să vă pedepsesc?

Eu nu împărtășesc această idee preconcepută, de natură reli-

gioasă, despre Dumnezeu. Ceea ce vreau să spun este că, în timp ce priveam luna, am observat cum aceasta se înalță pe cer imediat ce se înserează, astfel încât noi să nu rămânem nicio clipă în întuneric. Pe parcursul anului, se înserează la ore diferite, și totuși luna își face apariția imediat după lăsarea întunericului.

Mă bucur că ai observat acest detaliu. În orice caz, ne-ar lua extrem de mult timp să clarificăm lucrurile. Așa cum ați reușit voi să măsurați timpul, folosind un sistem îndeajuns de precis încât să vă permită orientarea în timp așa cum îl înțelegeți voi, la fel am măsurat și Eu distanțele planetelor, gradele prin care se influențează reciproc și viteza rotațiilor lor.

Cât ai înțelege dacă ți-aș spune că Luna este prea ușoară în raport cu distanța la care se află de Soare și că, din cauza forței gravitaționale a acestuia, ar putea fi absorbită definitiv?

Ce o împiedică să fie atrasă?

Poziția ei precisă.

Uneori, această poziție se mai dereglează și totuși revine, ca și cum ar fi reprogramată periodic.

Luna se ascunde în spatele Pământului, folosindu-se de anti-gravitația dintre ele. Aceste două corpuri funcționează asemenea unor magneți care se resping. Soarele, având o forță superioară de atracție, ține întregul sistem solar la un loc, împiedicându-l să se împrăștie în Univers. La rândul său, Pământul respinge parțial forța de atracție a Soarelui, reușind să-și păstreze poziția fără a se abate de la traiectoria sa.

La fel funcționează și Luna în raport cu Pământul. Pământul exercită o forță superioară de atracție față de Lună, pe care Luna o respinge parțial, păstrându-și poziția și fiind astfel protejată de absorbția Soarelui.

Dacă Luna se ascunde în spatele Pământului, cum se face că nu privim doar o eclipsă de Lună cauzată de umbra Pământului?

Datorită înclinației Pământului.

Perfect adevărat.

M-ai crede dacă ți-aș spune că Pământul și Luna comunică? Mulțumită acestei relații, Luna, fiind protejată de Pământ, influențează la rândul ei Pământul să se incline în beneficiul vostru, lăsându-se luminată de Soare. Grație înclinației provocate de ea, Pământul beneficiază de patru anotimpuri, iar noaptea de lumină de veghe și ființele de o soartă mai blândă.

M-ai crede dacă ți-aș spune că, dacă ar dispărea Luna, s-ar deregla întregul Univers? În plus, fără atracția gravitațională a Soarelui, nu ar mai exista liniile temporale, aceasta permițând

evenimentelor să se petreacă în același „timp“, iar totul s-ar opri, accelerând.

M-ai crede dacă ți-aș spune că viteza luminii, fiind cea mai rapidă viteză măsurată de om, este o deplasare lentă, asemenea cadrelor captate în ritm slow motion?

Uau!

Aceasta v-ar plasa într-un așa-numit stop cadru, nu? Astfel, Eu aș putea cerceta inima fiecăruia, cu scopul de a Mă regăsi în voi. Vezi tu, copilul Meu iubit, Eu am puterea să fac toate aceste lucruri și încă mai mult.

Nu am mai auzit nicăieri asemenea lucruri și nici nu am vizionat vreun documentar care să se ridice la nivelul informațiilor descoperite aici.

Acestea ți-au fost revelate într-un mod perfect, adaptat felului în care mintea ta le putea înțelege, căci nu poți fi altcineva decât ești.

Explică-mi, Te rog, vorba: Dumnezeu te-a creat pe tine după chipul și asemănarea Sa; tu ai creat restul prin forța pe care ți-a dat-o.

Această vorbă se dovedește a fi foarte adevărată.

Apariția dialogului se datorează forței cu care m-ai înzestrat la început sau asist la o intervenție divină directă, care îmi oferă șansa de a comunica cu Tine în felul acesta? Cu cine vorbesc, de fapt, cu sinele meu sau cu Dumnezeu?

Și una, și cealaltă sunt afirmații adevărate. Intervenția Mea directă din prezent se datorează forței cu care te-am înzestrat la început, meritului tău, care este experiența, iar comunicarea se produce prin sinele tău. Sufletul tău părinte este identitatea ta din spatele avatarului uman.

Înțeleg atât cât îmi este necesar.

Ar trebui să înțelegi că te-am ales să devii mesagerul Meu și am scris despre tine și despre mulți alții asemenea ție, lucrători ai luminii Mele impresionante.

Unde ai scris despre mine?

„Și de aceea te-am ales pe tine ca mesager al Meu. Pe tine și pe mulți alții. Pentru că, acum, în vremurile care vin în curând, lumea va avea nevoie de multe trâmbițe care să sune. Lumea va avea nevoie de multe voci care să rostească adevărul — ca și de vindecarea după care tânjesc milioane de oameni.“

Acesta este un fragment din scrierile lui Neale Donald Walsch. Care este legătura dintre cărțile minunatului autor și mine, un om simplu, născut în București, România, o țară despre care lumea,

în prezent, știe atât de puțin?

Îți vine greu să crezi că, prin mesajele pe care i le-am revelat lui Neale acum șaptesprezece ani, M-am referit la tine, precum și la alții care vor prelua o misiune asemănătoare? Așa cum am spus, Eu îi cunosc pe toți cei care vor citi cuvintele Mele. Aceste mesaje au fost îngăduite pentru a alina inimile unor suflete care trăiesc pe Pământ, ale celor care încă nu s-au născut, dar și ale celor care s-au întors deja de acolo.

Chiar acum, cel care citește aceste cuvinte se întreabă dacă se numără printre cei despre care vorbesc. Adevărat vă spun, cel care a ajuns până aici a fost impulsivat. Pentru acel suflet, care este foarte important, s-au făcut eforturi pe care nu și le-ar putea închipui vreodată un om pe Pământ. Aceasta pentru ca planul și promisiunea Mea față de voi să nu fie uitată. Voi nu v-ați născut întâmplător, ci ați fost trimiși cu un scop, fiecare dintre voi. M-ați implorat atât de mult să permit coborârea voastră în lume, încât ați explodat, la propriu, fiind împrăștiți în trupuri de oameni pe Pământ. Astăzi vă desăvârșiți, devenind asemenea Creatorului vostru cu fiecare clipă care aparent trece în defavoarea voastră, adică spre îmbătrânire. Ceea ce ați catalogat ca fiind un dezavantaj, din punct de vedere biologic, vă umple de onoare și vă aduce mai aproape de ceea ce sunteți cu adevărat.

Eu mă cunosc destul de bine și nu mă consider capabil să contribui la planul Tău. Nici nu am citit întreaga Biblie, ci doar am răsfoit-o, analizând versetele care mi s-au părut interesante. Cum aș putea lua parte la un plan așa mare?

De aceea te-am și ales, pentru că nu ai citit întreaga Biblie. Biblia nu este Dumnezeu, ci reprezintă interpretarea apostolilor în ceea ce privește voia Mea. Biblia vă arată calea spre Dumnezeu, dar Dumnezeu trebuie descoperit personal, prin experiență și reamintire.

Tot ceea ce știți despre Mine reprezintă ceea ce au interpretat alții și ceea ce au trăit cei care M-au cunoscut sau care doar au crezut că M-au cunoscut. Mulți creștini cred că, citind Biblia și împlinind cu strictete îndemnurile ei, trăind așa cum au înțeles că vrea dumnezeul lor redus la înțelegerile umane, vor fi mântuiți; dar ei sunt departe de desăvârșire.

Orice aș fi scris în acea carte, în cazul în care aș fi scris ceva, ar fi fost înțeles greșit. Dacă v-aș fi poruncit să ucideți în Numele Meu, ați fi făcut-o, indiferent de modul în care Mi-ați fi perceput ideea. Mulți cred că Îl cunosc pe Dumnezeu, dar, în realitate, ei cred în ceea ce le-au spus alții că este.

Privește religiile Pământului și te vei convinge. Biserica vă cere să o credeți pe cuvânt, descurajând cercetarea pentru a-și păstra autoritatea ca instituție și a obține profit. Clasele politice urmează același tipar. Societatea vă îndeamnă să gândiți cum au gândit alții și să faceți ceea ce au hotărât ei. Lumea se îndreaptă în direcția trasată de cei care au decis pentru ea cu câteva sute de ani în urmă.

Cea mai puternică unealtă creatoare este gândul. El poate fi pace și tot ceea ce concepeți voi ca fiind bun, dar, în același timp, poate deveni control, război sau dorință de moarte. Câte dintre gândurile care îți circulă prin minte îți aparțin cu adevărat, adică au fost create de tine, conștient?

Mi-ar lua ceva timp să le identific.

Cea mai veritabilă convingere a ta este cea care Mă reprezintă pe Mine. Tu nu ai acceptat niciodată ceea ce susțin religiile și adepții lor despre ceea ce sunt. Este în natura ta să nu te supui niciunei teorii, ci să o experimentezi mai întâi. Acesta este primul pas în procesul cunoașterii de sine.

Cred că mă cunoști destul de bine.

Crezi că te cunosc destul de bine? Cine te-a protejat împotriva manipulării așa-numitei societăți democratice, creatoare de roboți aducători de profit, profit creator de putere și putere care creează diferențe între clase? Libertatea democratică a statului vostru nu este altceva decât o închisoare a gândului. Intenția conducătorilor voștri este de a vă programa subconștientul, convingându-vă că sunteți liberi să trăiți așa cum aleg ei sau să muriți după cum alegeți voi.

Consideri că, dacă Adolf Hitler ar fi folosit puterea gândului în locul armelor, ar mai fi putut fi oprit din subjugarea planetei? El a ieșit în față și a afirmat că va cuceri lumea, iar cei care nu i se vor supune vor muri. Și a avut această putere, pentru un timp.

Același lucru vor și conducătorii din zilele noastre?

Exact același lucru se dorește și acum; istoria se repetă. Așa ați procedat în toată istoria, pentru că așa gândiți toți. În prezent este pace, iar națiunile se bat cu pumnul în piept, oferind putere guvernelor, despre care cred că le asigură pacea și abundența. Dar pacea globală este doar o pauză în care statele își măsoară puterile, visteriile și-și pregătesc armele. Este liniștea dinaintea furtunii.

Ce pace este aceea în care majoritatea caută să obțină arme nucleare? Ei confecționează arme sub pretextul apărării; totuși, faptul că își clădesc o apărare confirmă existența unui atacator.

Aceasta înseamnă că se pregătesc pentru ceva ce voi nu știți, dar și voi cunoașteți ceea ce ei nu cunosc.

Cum ar putea un om să cunoască totul? Oare nu în acest sens există Dumnezeu?

Nu, rolul Meu nu este de a cunoaște totul și a-l împărtăși cu voi. Nu este necesar să cunoașteți totul pentru a fi fericiți, ci să îndepărtați păcatul, devenind puri. Indiferent dacă vă aflați în trup sau dacă sunteți spirit, dacă ați deveni neprihăniți, Mi-ați fi egali atât în înțelepciune, cât și în putere.

Omul are puterea de a deveni Dumnezeu, căci l-am înzestrat cu această putere. V-am dezvăluit astfel scopul întrupării suflețelor și, adevărat vă spun, nu aveți altceva mai important de făcut decât să-l atingeți. Omul este un univers miniatural în dezvoltare și toate situațiile din jurul său sunt inițiate și apoi trăite de el.

Ce ne oprește să ajungem la Tine? De ce greșim la nesfârșit?

Libertatea cu care v-am înzestrat vă trage înapoi. Totuși, fără ea, nu ar fi posibil să deveniți copii ai Mei. Libertatea și independența Mă definesc.

Aceleași și aceleași discuții, un cerc pe care nu-l vom depăși niciodată.

Îl veți depăși, probabil, peste câteva vieți.

Te amuzi pe seama noastră?

Sunt chiar serios.

Cum adică, peste câteva vieți?

Exact așa cum ai citit.

Mă lași fără replică.

Cândva alergai după finanțe și plăcere, dar astăzi nu mai poți face acest lucru. Nu-ți impun Eu cum să trăiești, ci alegi, cu bun discernământ, să nu-ți irosești viața. Cândva rătăceai împreună cu turma, dar astăzi nu mai poți face acest lucru. Cândva alergai după fericire, dar astăzi ai găsit-o.

Am găsit-o?

Tot ce mai trebuie să faci este să te obișnuiești cu ea, pentru a o primi în gloria ei desăvârșită.

În unele zile sunt stors de energie, simțind că nu mai pot; în altele mă bucur de lucruri la prima vedere neînsemnate, cărora nu le-am dat încă atenție. Astăzi, în timp ce mă plimb prin grădina Ta, contemplând-o, îmi dau seama că sunt un adevărat romantic. Datorită Ție, ascult foșnetul frunzelor care se aștern pe alei. Simt pacea pe care și-o dăruiesc copacii unii altora, legănându-se, creând o armonie divină. Mediul este atât de frumos încât aș putea crede că Te-am întâlnit. Am început să vorbesc cu Tine în fiecare

zi, prin orice modalitate, chiar dacă nu Te pot vedea.

Dar Eu sunt aici, sunt alături de tine în fiecare zi și Mă plimb lângă tine chiar acum. De unde crezi că provin aceste sentimente magnifice?

De ce nu Te pot vedea?

Eu nu urmăresc să Mă fac vizibil în fața oamenilor; pentru a deveni un idol, mai degrabă decât un prieten bun. Eu Îmi descopăr dragostea, nu chipul. Aș putea lua orice formă, dar niciuna dintre cele cunoscute nu M-ar putea reprezenta, nici nu ar putea cuprinde măreția și puterea Mea desăvârșită.

Eu stau chiar în acest moment în fața ta și te privesc. Știu că pare greu de crezut, dar te privesc cum Mă admiri. Tu nu Mă poți vedea, deoarece ochii tăi nu pot percepe ceea ce nu au fost înzestrați să perceapă. Eu nu sunt materie, de aceea Mă fac simțit prin sentimentele pe care ți le transmit.

Spuneai că ai simțit dragostea; aceasta se datorează faptului că ai cunoscut, prin experiență, absența ei. În lumea relativității, o extremă nu poate exista fără opusul ei. Tu nu poți percepe căldura fără să experimentezi frigul mai întâi. Altfel, vei avea doar o senzație, dar nu vei recunoaște sentimentul.

Vezi tu, iubitele, Eu aș putea fi natura din jurul tău, aș putea fi sentimentele tale și M-aș putea plimba prin gândurile tale, fără ca tu să-ți dai seama de acest lucru. Aș putea fi pământul pe care calci și aerul pe care îl respiri. Aș putea fi tânărul care trece pe lângă tine chiar acum și aș putea fi tu sau toate în același timp, și tot nu M-ai putea percepe ca ceea ce sunt. Până și Eu sunt surprins de puterea Mea, pe care încă o mai descopăr.

Aș putea fi acea nefericită care își plânge amarul, lovind cu piciorul, blestemându-și soarta și bărbatul. Da, aș putea fi acel suflet rătăcit, fără ca el să știe.

Despre cine vorbești?

Privește în dreapta ta și vei vedea.

Într-adevăr, la câțiva metri de mine, văd o femeie care plânge, lovind cu piciorul în grămada de frunze uscate ce creează o mică movilă.

Orice i-aș spune, nu voi reuși să-i alin amărăciunea. Paradoxul este că strigă la Mine, spunând că cineva i-a sfâșiat inima, fără să conștientizeze că nu inima i-a fost rănită, ci egoul, care este mai mare decât iubirea pe care o simte pentru partener.

Îmi pare nespus de rău, dar cu ce aș putea să o ajut sau ce-aș putea să-i spun? Dacă m-aș apropia, ar crede că sunt doar un altul care se folosește de ea, ca apoi să o părăsească.

Nici dacă aş coborî din Cer nu Mi-ar lua în seamă cuvintele. Eliberarea nu poate fi oferită, ci trebuie câştigată prin propriile forţe, experimentând. Ea va cunoaşte fericirea tocmai pentru că a simţit amărăciunea.

Ştiu că acum Îmi reproşezi faptul că nu Mă folosesc de puterea supranaturală pe care o deţin pentru a interveni.

Exact.

Oamenii interpretează greşit o putere divină, confundând-o cu o magie. Dumnezeu nu este un magician mereu binevoitor sau, dimpotrivă, nepăsător. O putere supranaturală acţionează chiar acum asupra ta, determinându-te să Mă auzi. În acest moment, percepi ceva ce urechile tale nu au fost programate să audă. Voi aţi numit acest proces interpretarea gândurilor prin intuiţie. Aşa lucrează Dumnezeu.

M-am întristat, pentru că, de multe ori, suntem neputincioşi chiar şi atunci când alegem bunătatea.

Adevărat vă spun că nu este atât de important să faceţi fapte bune, cât este de important să doriţi să le faceţi, chiar dacă nu sunteţi lăsaţi sau nu aveţi puterea să le înfăptuiţi.

Cum am putea schimba lumea? Vom reuşi oare să deschidem ochii tuturor?

Aceasta este lucrarea Mea. Tu nu trebuie să schimbi lumea, ci trebuie să-ţi schimbi percepţia asupra ei, pentru a o lăsa în urmă. Încetează să mai dispreţuieşti ceea ce nu iubeşti.

Omul este liber să aleagă ceea ce crede că este bine pentru el, chiar şi atunci când ceea ce crede că este bine se dovedeşte a fi rău. Va suporta consecinţele propriilor alegeri, blestemându-şi soarta, fiind nevoit să înceapă de la zero, fără să conştientizeze că, de această dată, a câştigat experienţă. Iar fiecare experienţă adaugă o nouă versiune îmbunătăţită fiinţei sale.

Astăzi, Pământul geme sub povara exploatării şi a nepăsării voastre. Natura imploră atenţie pentru a vă alina sufletele, dar voi o ignoraţi şi refuzaţi iubirea. Nu vedeţi darurile care există pur şi simplu, ci tânjiţi mereu după ceea ce nu vă aparţine. Dacă v-aş fi cerut ceva în schimbul priveliştilor naturii sau al liniştii pe care acestea vi le oferă, v-aţi fi îmbulzit să cumpăraţi bilete. V-aţi fi împrumutat şi aţi fi vândut tot ce aveţi pentru a dobândi ceea ce Eu vă ofer gratuit. Însă, pentru că darurile sunt gratuite, le loviţi cu piciorul şi le distrugeţi, desconsiderând minunăţiile care nu v-au costat nimic, în timp ce preţuiţi nimicuri care v-au costat o avere.

Societatea nu ar fi ajuns astfel dacă aţi fi reflectat la alegerile

voastre neinspirate, care v-au rănit atât pe voi, cât și pe ceilalți. Există mulți care ar sacrifica un miliard de oameni doar pentru a se salva pe ei înșiși, dar puțini sunt cei care s-ar sacrifica pentru a salva un miliard de oameni.

Zvonurile că nu veți mai încăpea pe Pământ fac astăzi înconjurul lumii. Teoriile conspirației cu tema descreșterii populației apar precum ciupercile după ploaie și inundă internetul. Despre Marea Resetare a Umanității se va dezbate și mai intens în viitor. Într-adevăr, marii deținători, alături de guvernele lumii, otrăvesc deliberat alimentele, slăbind popoarele și făcându-le dependente de medicamentele scumpe pe care le-au pus la dispoziție. Cei mai înstăriți dintre ei și-au construit buncăre în secret, în care cred că se pot ascunde de mânia Mea. Au ales să lucreze împotriva omului, creația Mea minunată, pe care o invidiază, și sunt înștiințați de intervenția Mea. Ironia ar fi să cruț întreaga umanitate, dar să las buncărele să se prăbușească peste ei.

Chiar și lor le-am dăruit șansa de a deveni copii ai Mei, prin libertatea cu care au fost înzestrați. De aceea, mai devreme sau mai târziu, se vor întoarce; este doar o chestiune de timp.

Lor nu li se va îngădui să-Mi vadă fața. Și, adevărat vă spun, cei care nu Mă vor vedea pe Mine, vor vedea mânia Mea. Vor trăi fără adevăr, tremurând la auzul Numelui Meu, iar suferința lor se va amplifica. În viitorul apropiat, oamenii vor căuta moartea, dar aceasta va fi de negăsit. Sensul vieții, nici atât.

Ceva mă face să cred vor fi trimiși în iad.

Încearcă să înțelegi odată pentru totdeauna că nu există un loc numit iad. Care ar fi scopul unor vieți chinuite pe Pământ, ca în viața de apoi să fiți condamnați din nou la chin și suferință?

Atunci?

Nu există un loc numit iad, iadul îl creați voi pe Pământ. El este o stare de conștiință și de dezgust față de faptele întunecate săvârșite de ființa care sunteți, atunci când deschideți ochii.

Eu nu voi judeca și pedepsi pe nimeni. Nenorocirile care se abat asupra voastră sunt consecințele alegerilor voastre care nu au ținut cont de ordinea divină. Nu contează ce faceți cu viețile trăite pe Pământ, dar, fără a vă uni cu Mine, nu vă veți putea elibera din închisoarea materiei, irosind viețile pe care le primiți în dar, fără a le merita.

Cei care L-au răstignit pe Isus nu au fost trimiși în iad, ci, prin iertare, au fost primiți în Rai. Mulți trăiesc și astăzi printre voi, dar nu sunt conștienți de cine au fost și de faptele lor săvârșite în viețile anterioare.

Cum ați putea crea voi Raiul terestru, atâta timp cât vă faceți viețile un iad, provocându-vă, unii altora, rău? De fapt, ce este răul și cine decide ce este rău și ce este bine? Binele și răul sunt extreme ale aceleași forțe bivalente, care nu ar putea exista individual. Răul este ceea ce alegeți să fiți în momentul în care săvârșiți o acțiune pe care conștiința voastră bună o recunoaște ca fiind străină esenței umane.

Este ceva rău să ucideți o persoană? Voi decideți că este rău, Eu vă spun că nu aveți dreptul.

În Cer, iadul este reprezentat ca o neregăsire de sine, o stare de adormire spirituală în care nici Eu nu pot răscumpăra ființa pierdută, dat fiind faptul că am creat-o liberă. Pe Pământ, iadul este hrănit atât de constrângerile exterioare, cât și de dezgustul de sine, o stare în care regretele și rușinea vă întunecă definitiv ființa.

Oare de câte ori trebuie să vă mai nașteți și să muriți pentru a recunoaște adevărul, când Eu vi l-am așternut la picioare? Eu sunt adevărul vostru. Lui Isus i-a trebuit o singură viață pentru a Se uni cu Mine, Tatăl vostru sfânt. El S-a creat pe Sine în duh, dobândind astfel rangul de Fiu al lui Dumnezeu. Isus Hristos este asemenea Mie și sunt Eu. Voi, în schimb, ați risipit sute de vieți fiecare, căutând Soarele ca orbii, fără să conștientizați că Soarele este înăuntrul vostru.

Susții că noi am trăit mai multe vieți pe acest Pământ sau pe altul asemănător?

Vieți ați primit nenumărate. Vi s-a oferit șansă după șansă și șansă după șansă, dar majoritatea treceți prin viață de parcă nu ați fost niciodată acolo. Într-adevăr, cine nu va descoperi Raiul în sufletul său nu va moșteni Împărăția Spirituală. Căci, cum ar putea cineva să primească, dacă nu îndrăgește nimic, fiind mereu nemulțumit?

Înseamnă că reîncarnarea nu este un simplu mit.

Cine ți-a spus că reîncarnarea este un mit?

Așa am crezut.

În momentul nașterii, ai pătruns în lume fără nicio informație; opiniile ți le-ai format pe Pământ.

Așa susține învățătura creștină.

Sunt uimit de influența acestor instituții, în ciuda trezirii conștiinței și a eforturilor tuturor mesagerilor care s-au sacrificat în numele gândirii independente. Nici Eu nu v-am impus credința și nu am apărut în fața cuiva pentru a-i îngădi astfel libertatea, ci v-am oferit ocazia de a descoperi adevărul și de a vi-l atribui.

Observ că vorbești abstract, mai mult ca în Biblie. Încearcă să simplifici acest adevăr la care tot faci referire sau să mă faci să-l înțeleg, deoarece ești Dumnezeu și ai această putere.

Dacă ai înceta să permiți atâtor gânduri străine să-ți treacă prin minte și te-ai concentra la ceea ce scrii, ai fi înțeles.

Eu am creat trupul vostru material pentru a trăi, nu șaptezeci de ani sau o sută, ci o eternitate. Nu l-am creat pentru a se îmbolnăvi, a îmbătrâni și muri, ci pentru a trăi în veci. Natura trupului nu este, cu siguranță, deteriorarea. Din cauza infiltrării gândurilor străine, însă, a apărut dezintegrarea miliardelor de celule vii, care alcătuiesc microcosmosul după chipul și asemănarea Celui care este peste toți și în toate lucrurile.

Atunci când un gând străin pătrunde în mintea voastră, provoacă dezintegrarea sistemului celular. Ele sunt asemănătoare cancerului. Ura este distrugătoare pentru cel care urăște, nu și pentru cel care este urât. Invidia, gelozia și dorința de răzbunare vă distrug trupul, îmbătrânindu-l prematur și predispunându-l la tot felul de boli.

Așadar, atunci când mintea recepționează gânduri bune sau familiare, creierul transmite trupului impulsuri energetice pozitive, eliberând substanțe coagulante care regenerează celulele lui, protejându-l astfel de apariția unei afecțiuni. Gândului bun îi sunt necesare până la treizeci de zile pentru a reconstrui o rețea neuronală afectată de gândurile incompatibile. Vindecarea presupune o atitudine pozitivă bazată pe cunoașterea lăuntrică, nu pe credința oarbă în metodele exterioare.

Orice ființă tripartită este alcătuită din suflet, minte și trup. Armonizarea acestor trei elemente provoacă nașterea spiritului. Prin urmare, sufletul trimite comenzi minții, care le preia și, prin trup, le aplică. Odată cu infiltrarea gândurilor incompatibile în minte, buna funcționare a mecanismului de auto-creare a avut de suferit. Elementele care vă alcătuiesc ființa nu pot exista, totuși, individual, ci doar în relația adevărului unitar. Compatibilitatea lor se numește Dumnezeu.

Isus nu a murit, ci a fost omorât. Cât crezi că ar fi trăit trupul Său dacă Eu nu aș fi îngăduit crucificarea?

O eternitate?

El a demonstrat că omul merită să trăiască. Prin sacrificiul Său voi trăiți o eternitate, chiar dacă trăiți în uitare. Voi nu muriți, ci doar vă schimbați forma. Vă creați în duh cu fiecare experiență trăită, din fiecare viață. Cu toții formați același suflet, care primește de fiecare dată altă și altă formă, până în ziua în care veți

conștientiza că sunteți Dumnezeu.

Până când vom conștientiza că suntem Dumnezeu? Suștii că vom deveni dumnezei și vom umple Universul?

Până când veți conștientiza că sunteți Dumnezeu, nu dumnezei. Totul este un întreg, nu mai mulți. Vezi tu, copilul Meu iubit, Eu sunt; Eu nu pot exista. Eu trăiesc experiențe umane prin voi, iar voi, cu toții la un loc, alcătuiți trupul Meu. De aceea, nu Mă poți vedea, așa cum nu-ți poți vedea nici sufletul care ești.

Dacă noi, cu toții la un loc, alcătuim trupul Tău, înseamnă că atunci când îmi ajut aproapele, pe Tine Te ajut, căci Tu trăiești o experiență umană prin el. Și astfel, devii aproapele meu.

Am mai scris despre aceste lucruri, dar nu le-ați dat atenție. Îndemnul „primește-Mă în inima ta“ îți spune ceva?

În sfârșit am înțeles totul!

Nu ai înțeles totul, ci doar ceea ce ți-am permis.

Nu putem fi perfecți.

Veți putea fi; unii dintre voi sunteți deja.

Unii dintre noi se străduiesc.

Crezi?

Ce spui despre cei care se împotrivesc conceptului de relație personală cu Dumnezeu, dar sunt fericiți și au tot ce își doresc?

Nu există fericire în lipsa Mea. De fapt, nu există lipsa Mea, ci doar iluzia ei. Fericirea este gândul vostru cel mai mareț, care aprinde în voi flacăra iubirii. Fericirea izvorăște din acceptare. Aceasta este o urmare a iubirii necondiționate, care oferă vieții o frumusețe necunoscută. Fiind fericit, observi că toți oamenii sunt buni, frumoși și prețioși, indiferent de rasa și cultura lor. Atunci când privești sufletul celui rău și vezi că este bun, ești fericit.

În ceea ce privește scepticii care par fericiți în lipsa Mea, îți spun că ei nu sunt cu adevărat fericiți. Iubirea lor pentru plăcere și statut nu are nicio legătură cu fericirea. Ea încearcă demult să o înlocuiască, dar fără izbândă. Fericirea este o viață trăită cu bucurie.

Deși cunoașteți aceste lucruri, ați încetat să vă mai bucurați. Ați înlocuit bucuria cu distracția, iar distracția a fost urmată la rândul ei de o destrăbălare haotică.

Am întâlnit oameni săraci, sub-apreciați sau cu dizabilități, care au trăit fericiți, iar în pragul morții Mi-au mulțumit pentru darul vieții pe care l-au primit. Ei s-au împăcat cu Dumnezeu în timpul vieții terestre, încredințându-și duhul în mâinile Mele, conștienți că suferința lor a luat sfârșit. Și chiar dacă au suferit, i-au iubit pe cei care le-au provocat suferință.

Am întâlnit, în schimb, și oameni sănătoși, frumoși la aspect și plini de posesii, care, în fața morții, au fost cuprinși de spaimă, implorând milă. Cutremurați de plecarea lor, au părăsit lumea cu părere de rău, simțind că mai aveau multe dorințe neîmplinite. Ei nu s-au bucurat cu adevărat, ci doar au iubit plăcerea, hrănind un ego veșnic nemulțumit.

De ce tot ceea ce credem că este bun doar pare că este bun?

Oare nu am spus Eu despre societatea pe care ați construit-o că este o iluzie? Pe măsură ce ți se limpezește vederea, în inima ta slăbită se instalează dezamăgirea.

Înseamnă că nu întâmplător am numit diavolul iluzionist.

Aceasta este cea mai potrivită asociere a sa, în cazul în care ar exista.

Cum pot exista atâția oameni, cu atâtea chipuri diferite? Deși numărul lor este imens, niciunul nu este identic, exceptând geminii, iar toți sunt perfecți, fiecare în felul său.

Ai observat câți oameni minunați există? Toți sunt înzestrați cu un aspect unic, atât la exterior, cât și la interior, această unicitate definindu-le identitatea. Diversitatea nu se regăsește doar în oameni, ci și în astre, în fulgii de zăpadă sau în grăunțele de nisip. Toate sunt creații unice, înzestrate cu inteligență, mai mică sau mai mare.

Fiecare fulg de nea a fost proiectat astfel încât să se creeze singur, asemenea vouă. Ei își sculptează forme complexe pentru a vă încânta privirea. Ajuși pe pământ, primii fulgi se topesc și dispar, dar, în ciuda existenței lor efemere, se bucură de viața pe care au primit-o, laudând bunătatea lui Dumnezeu.

Ridică o mână de nisip de pe plajă, mergi într-un laborator specializat și privește imaginea mărită la microscop. Nu vei găsi două grăunțe identice. Astfel, vei fi uimit de puterea imaginației Mele și de iubirea pe care v-o port.

Uimitor!

Și totuși, ceea ce vezi nu este nimic în comparație cu ceea ce îți voi dezvălui: fiecare boabă de nisip de pe Terra a fost, cândva, un animal.

Tată, mesajele trimise către Tine sunt gratuite, dar, dacă vreau să-mi contactez mama pământescă, sunt nevoit să plătesc. Este un miracol și, totuși, o nebunie. Notez întrebările pe smartphone, iar răspunsurile îmi răsună în conștiință. Oare încep să-mi pierd mințile?

Posibil și acest lucru.

Poftim?

Am spus ce ai auzit.
 Nu am auzit nimic.
Ești sigur?
 Sunt foarte sigur.
*Pe cine încerci să negi, pe Mine sau pe tine? Pe Mine nu Mă
 vei putea nega, oricât te-ai strădui.*
 Cum adică este posibil să-mi pierd mințile?
Ai vrea să ți le pierzi?
 Nu.
Atunci nu ți le vei pierde.
 De ce ai spus că este posibil acest lucru?
Oferă-ți singur răspunsul.
 Oferă-mi-l Tu!
*Eu sau tu, care ar fi diferența? Ce om cu toate țiglele pe casă
 ar purta un dialog cu sine însuși zi de zi, sau ce nebun ar putea
 scrie ceea ce scrii tu?*
 Așadar, sunt sau nu nebun?
Ești exact așa cum alegi.
 Nu sunt.
*Și totuși, mulți cititori vor crede că ești. Așa s-a spus despre
 toți mesagerii care s-au dedicat lucrării divine.*
 Nu-mi pasă de gura lumii, dar simt că trăiesc un vis.
Ce te face să crezi că ceea ce atingi este real?
 Faptul că ceea ce ating pot vedea și simți.
Sentimentele nu le poți vedea, nici atinge, dar le poți simți.
 Din moment ce am aflat toate aceste lucruri, de ce sunt nevoit
 să sufăr? Eu sufăr cât alte câteva sute de oameni la un loc. Nu știu
 dacă Îți pasă, dar sunt în genunchi, plâng și nu mă mai pot ridica.
 Ia-mi viața, scapă-mă de acest iad creat de oameni. Mulți chiuie,
 dansează și sărbătoresc, dar există unul care lăcrimează în timp ce
 scrie și crede că vorbește cu Dumnezeu. Singurătatea mă copleșește
 și orice cuvânt aruncat de lume în mine mă doboară. De ce
 m-ai uitat și pentru ce m-ai părăsit?
*Iubitule, suferința ta nu este în zadar. Ai simțit lipsa, de aceea
 vei avea belșug. Mulți te vor căuta ca să-ți mulțumească pentru
 schimbarea produsă în viețile lor. Îți vor aduce daruri scumpe și
 nu vei duce lipsă de nimic. Toate acestea se vor întâmpla în viața
 actuală.*
*Vei avea trei copii și o soție. Soția ta va fi frumoasă și credin-
 ciosă, iar copiii tăi vor fi ascultători. Până la finalul vieții vei fi
 plăcut Mie. Atunci vei veni de acolo și vei continua să fii alături
 de Mine, într-un loc unde nu există durere sau singurătate.*

Știu că cele mai multe dificultăți sunt consecințele alegerilor mele. Știu că este vina mea. Susții că ne-am angajat într-o călătorie periculoasă, pentru ca Tu să trăiești experiențe umane prin noi. Aceasta înseamnă că noi trăim experiența de a fi Dumnezeu.

Ție ți s-a dat să trăiești nenumărate experiențe de a fi Dumnezeu, spre deosebire de alte câteva sute de oameni. Pe unele le-ai binecuvântat, dar pe altele nu. De aceea, ele vor reveni, până le vei înțelege și accepta. Sufletul care ești dorește să trăiască aceste experiențe, pentru a-și împlini menirea și a se forma ca lumină în oceanul de tenebre. Așa au procedat și apostolii. Unii dintre ei Mi-au mulțumit chiar pentru faptul că au fost atârnați cu capul în jos și bătuți, până când și-au dat duhul. Ei nu au suferit, ci au privit spre Cer, văzându-Mă în toată slava. Unii au trăit o singură viață, iar alții irosesc sute de existențe materiale, fără a reuși să se nască spiritual.

De ce trebuie să devenim asemenea Ție?

Alberto, nimic nu este obligatoriu.

Nu mi-aș putea crea confortul necesar pentru a duce o viață decentă, fără lupte interioare sau exterioare, care să-mi provoace suferință?

Exact așa trăiești acum.

Faptul că ne dorim mai mult nu înseamnă lăcomie?

Tu ai fost creat asemenea Mie și ești Dumnezeu, la fel ca fiecare dintre voi. Latența spirituală care îți îngreunează ființa nu este o stare naturală. Tu ai puterea de a cuceri lumea; te-am înzestrat cu această putere și nimic nu-ți poate sta în cale pentru a deveni conducătorul ei. Cel care ți se împotrivesște ești tu, deoarece, în sinea ta, știi că a deveni conducătorul lumii materiale înseamnă a te mulțumi cu mai puțin, a te condamna și a renunța la statutul tău de supraveghetor al Universului infinit.

Viața mă plasează zilnic în situația de a trăi experiența divină, dar nu-i pot face față. Sunt influențat de cei din jur și devin, fără să vreau, asemenea lor.

Nu te mai strădui să devii perfect. Primul pas este spiritul de observare; tot ce îți rămâne de făcut apoi este să alegi.

O fac în fiecare zi.

De ce îți cumperi alcool?

Deoarece, uneori, se strâng multe pe capul meu. Simt o presiune continuă care mă apasă și nu mă mai pot concentra; iar, în final, până și Tu pleci de la mine.

Eu nu plec de la tine, ci tu te îndepărtezi de noi. Îngrijorarea îți răpește concentrarea. Pentru a beneficia, însă, de o legătură

constantă cu Mine, ai nevoie de exercițiu. Căci cea mai eficientă metodă pentru a Mă auzi este să-ți imaginezi ce crezi tu că ți-aș spune, dacă M-ai putea auzi. Astfel, înainte de a-ți face dreptate, întreabă-te cum ar proceda Iubirea.

Ceea ce nu înțelegi și nu poți accepta se joacă cu mintea ta. Încercările vin asupra ta pentru a te slăvi, nu pentru a te distruge. Chiar și întunericul laudă lumina Mea. Eu sunt Domnul.

Am avut o viziune despre un posibil viitor, în care totul fusese transformat în ruină. Ieșeam de sub rămășițele prăfuite ale unor clădiri dărâmate în urma unui război, iar în partea dreaptă nu erau decât praf și pietre, în timp ce în partea stângă zăream o mare.

De sub praful amestecat cu cenușă, o adiere blândă a scos la iveală cartea „Vorbind cu Dumnezeu“, răsfoind paginile pe care le descopeream pentru prima dată. În acea viziune terifiantă, eram un copil de șapte ani.

Visul mi-a transmis că nu voi putea îndeplini marea lucrare a păcii în viața actuală, fiind nevoit să trăiesc din nou. Nu aș vrea să mai trăiesc o altă viață, deoarece aș uita tot ceea ce știu acum.

Tu ai văzut o posibilă imagine din viitor, Eu sunt aici pentru a te ghida cum să-l creezi. Nu te supune karmei, fii creatorul ei! Orice lucrare necesită timp. Timpul este creator și face parte din familia Universului. Secretul este că, de fiecare dată când vei fi nevoit să începi de la zero, sufletul tău se va apropia din ce în ce mai mult de esență, fiind mai complet. Percepția îți transmite că ești doar un om; Eu îți spun că, alături de Mine, ești Dumnezeu.

Mintea este nevoită să Mă redescopere în fiecare viață, dar sufletul tău Mă cunoaște și vrea să se unească cu Mine. De acest aspect Mă voi îngriji personal. Crezi că în viața ta actuală M-ai descoperit prin propriile forțe sau printr-un noroc? Ți-e teamă că dialogul nostru va înceta?

Alegerile tale dintr-o viață anterioară aveau să te condamne la moartea veșnică. În pragul morții, M-ai implorat să-ți mai ofer o șansă. Însă în ciuda rugămintilor tale sincere, ai murit. Ce te face să crezi că ceea ce trăiești astăzi nu este chiar acea șansă pe care ai cerut-o?

Dacă nu ți-ai fi pierdut memoria la naștere și ai fi greșit, fără îndoială, ți-ai fi primit pedeapsa. Fiind supus ordinii divine, însă, ai fost absolvit de condamnarea veșnică, cunoscând adevărul prin sacrificiul Celui care a murit pentru voi și prin mesajele pe care ți le transmit.

Îți mulțumesc.

Tu nu ești pregătit să te înalți în conștiință deoarece alegi să

nu fi pregătit. Într-o viață viitoare, ți-ai putea descoperi, printre ruine, propria carte, ai citi-o și ai înțelege-o, retrăind toate aceste sentimente magnifice, fără să conștientizezi că tu ești scriitorul, admirând profunzimea mesajului. Te vei regăsi citind, cugetând la înțelegciunea autorului, dorind să devii asemenea lui.

Viața a plecat de la Unul, divizându-se prin expansiune, cu scopul de a Se cunoaște pe Sine și, în final, a Se reuni. Ceea ce savanții voștri au numit Big Bang sau Facerea ascunde un adevăr cutremurător. Nu materia a explodat, ci Spiritul, care, pe durata călătoriei, a prins coajă, ca să spunem așa. Adevărul se află în fața ochilor voștri, dar, negându-l, acesta refuză să devină real. Este necesar, mai întâi, să credeți că un lucru există pentru ca el să ia formă în realitatea voastră.

Așadar, tot ceea ce vă imaginați, puteți crea, prin procesul de materializare a gândurilor. Îndrăzniți și nimic nu vă poate opri.

În continuare, evadând din realitatea limitată a minții, nu vor mai exista repere. Imaginați-vă plutind prin Cosmos. În ce poziție vă aflați? Unde este jos și unde este sus? Care este stânga și care este dreapta? În care capăt al Universului vă aflați? Există oare o sferă de capacitate? Dacă Universul este infinit, cum vă puteți afla undeva în spațiu și timp? Gândul că nu există un început contrazice din start prezența voastră pe o linie temporală. Ce punct de reper vă veți stabili pentru a nu vă roti până în momentul în care vă veți finaliza existența? Eu sunt reperul vostru, indiferent unde v-ați afla.

Nu mai am ce adăuga.

Începe prin a povesti experiența de astăzi.

Astăzi am avut parte de o experiență bizară, fiind abordat de o femeie care nu a fost chiar pe placul meu.

De ce consideri că nu a fost pe placul tău?

Nu este evident?

Nimic nu este evident, din moment ce ea ți-a propus tot ceea ce ți-ai imaginat în visele tale senzuale.

Este adevărat că mi-am imaginat toate acele lucruri, însă nu am dorit ca propunerea să vină din partea unei femei asemenea celei care m-a abordat, în stația de metrou Apărătorii Patriei.

Ce ți-a displicut la ea?

Mai are rost să răspund? Era o femeie a străzii, care, probabil, suferea de o boală psihică. M-am oprit doar pentru a-i oferi niște bani, dar ea a vrut să se apropie de mine.

Cea care ți-a apărut astăzi în cale nu a fost o simplă femeie amărâtă. Aspectul ei jalnic reprezintă cea mai potrivită imagine

a trecutului tău, este suma dorințelor care încă se mai agață de tine. Totuși, continui să crezi despre tine că ești slab, chiar acum când gândurile tale au creat această situație.

Nu cred nimic din ce spui. Nu mi-am dorit o femeie ca cea pe care mi-ai scos-o în cale.

Ești sigur?

Sunt mai sigur decât oricând.

Nu ți-ai dorit niciodată să auzi din gura unei femei căreia nu-i cunoști numele, că ești un bărbat atrăgător și că vrea să se culce cu tine?

Ba da.

Nu ți-ai dorit o relație doar pentru a-ți împlini fanteziile?

Ba da, mi-am dorit.

Nu ai visat un act sexual cu o femeie indiferent de aspect sau vârstă?

Ba da, dar, pentru Dumnezeu, încetează!

Pentru Mine? Eu nu sunt copleșit de dorința sexuală, nici de exploatarea sau controlul altei ființe.

Știi prea bine ce am vrut să spun, acum cine face pe istețul?

Nu ai afirmat despre modelul femeii ideale că ar trebui să fie proastă, mută și bună la pat?

Așa am afirmat.

Acesta este cel mai neînțelept tip de gândire, întâlnit la mulți bărbați frustrați și nemulțumiți, care își distrug căsniciile.

Universul răspunde întotdeauna afirmativ cererilor voastre. Majoritatea dintre voi sunteți inconștienți de forța cu care modelați realitatea exterioară. Dacă femeia pe care ai întâlnit-o ar fi fost singură pe planetă, nu ar fi ajuns în această situație. Totuși, trăind printre voi, a devenit ceea ce ați dorit să existe pe Pământ. Conștiința colectivă creează victime, spiritul de turmă conduce masele, iar egoul domină triumfător societatea, hrănit de cei care îl venerază și i se închină.

Nu m-am așteptat la o asemenea abordare, iar când mi-a făcut și avansuri, aproape că m-am înspăimântat.

Ai crezut că în spatele disfuncției sexuale vei găsi puritatea?

Am crezut că în spatele întâmplării se ascunde un alt test.

Erau destui oameni în jur, dar femeia a venit la tine pentru că ai chemat-o.

Eu nici măcar nu am observat-o. Iar după ce m-a abordat, am vrut să o îndepărtez, pentru a mă feri de privirile celor din jur.

Nu am susținut că ai chemat-o în mod conștient. Acum, însă, când ceea ce ți-ai dorit a ajuns la tine, te ferești de dorința ta de

altădată. De ce ai mințit-o, spunând că îți aștepți prietena, când știi bine că nu ai pe nimeni?

I-am spus că îmi aștept prietena pentru a o îndepărta. Încetează cu acest subiect absurd și stânjenitor. Mă voi gândi mai bine înainte să public acest dialog „genial“, care nu știu dacă va fi de ajutor cuiva.

Minciuna ta a rănit-o profund.

Discutăm despre rănirea unei persoane pe care nu o cunosc și care nu mă cunoaște? Mi-aș putea folosi timpul pentru a cerceta lucruri cu adevărat importante.

Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face.

Ce insinuezi? Ai fi vrut să mă las sedus de o femeie a străzii? Cine ești? Aș vrea să știu cu cine vorbesc, altfel voi încheia acest dialog pentru totdeauna.

Ceea ce ar fi fost potrivit să faci era să-i arăți respect, în loc să arunci trei lei cu silă, pentru a-i îndepărta cât mai repede cu puțință prezența.

I-am arătat respect.

De ce te ascunzi și nu scrii tot ce ai gândit?

Ceea ce am scris în acest capitol este tot ce am simțit, gândit și trăit. Am promis că voi nota totul și mi-am ținut promisiunea. Mă tem, însă, că nu voi mai publica aceste mesaje de la Dumnezeu. Nu cred că va fi cineva interesat să citească ideile, iar eu nu vreau să fiu considerat nebun.

Ce te face să crezi că, dacă oamenii te vor considera nebun va fi un lucru rău? Poate, considerându-te astfel, se vor opri din a-ți provoca suferință. De unde știi ce este bine sau rău pentru tine? Cum vei putea afla cine ești cu adevărat, îndepărtându-Mă din viața ta?

Dacă dialogul „Vorbind cu Dumnezeu“ reflectă cel mai înalt sistem de gândire care există astăzi pe planetă, mai contează cine te inspiră să scrii?

Să visezi este frumos, dar visurile nu sunt menite să rămână doar visuri. Să pătrunzi în lume cu iubire și să o lași în urma ta iubind — aceasta este adevărata putere. Priceperea este darul divin pe care l-ai primit; să mergi până la capăt în direcția visurilor tale este recunoașterea pe care Mi-o arăți.

Atunci când renunți la identitatea provizorie și te lași învățat, Dumnezeu îți descoperă noi perspective. Însă, când te încapătănezi, crezând că știi mai bine, El Se retrage, iar tu rămâi blocat la același nivel. Dacă toate evenimentele s-ar desfășura exact așa cum le-ai plănuțit, nu te-ai mai putea dezvolta, iar viața ar deveni

stearpă, lipsită de speranță și țel. Când te rușinezi cu o parte din tine și o ascunzi, arătând doar acea parte pe care o aprobi și vrei să o evidențiezi, devii fals. Un îndrumător autentic nu-și ascunde eșecurile, ci recunoaște că din ele a extras învățăturile. În ziua în care vei saluta un măturător al străzii fără să eziți, vei ști, în adâncul ființei tale, că ai devenit un om mare.

Din acest moment, aleg să închei orice formă de comunicare. Voi trăi în continuare așa cum cred că este mai bine pentru mine și familia mea.

Este alegerea ta și nu-Mi voi impune niciodată voia, deși nu ai cunoscut-o și nu o vei putea cunoaște vreodată în plenitudinea ei. Viața trebuie trăită așa cum crezi tu că este mai bine, nu așa cum te îndeamnă alții. Cu toate acestea, Eu te voi aștepta în ziua de 24 decembrie 2012, când vei reveni, regretând alegerea făcută și faptul că ți-ai negat natura spirituală. Atunci ne vom revedea pentru a continua acest proiect. Până atunci, nu uita că ești parte din Mine, ești fiul Meu și te iubesc, oricine ai fi, oriunde ai fi și orice ai face.

Nașterea Spirituală

18 decembrie 2012 a fost ziua în care am decis pentru prima dată să renunț. Nu cuvintele m-au făcut să-mi ies din fire, ci presiunea acumulată pe durata celor șapte luni de zile. Nu este ușor să te urmezi atunci când ceea ce îți șoptește inima pare a fi contrar gândirii raționale. De multe ori m-am oprit în frig și am scos carnetelul din buzunar pentru a nota, printre lacrimi, cuvinte pe care nu le-am înțeles. Batjocura oamenilor părea că mă va determina să tac, dar nu voi putea să tac.

A trecut mai bine de un an de atunci iar, odată cu timpul, am crescut. Rătăcind prin spitale, am simțit, adesea, nevoia să renunț. Se pare totuși că inima mea este mai rezistentă decât am crezut.

Am scris trei cărți în ultimii ani și am oferit lumină și speranță multora. Cred cu tărie că, ajutându-i pe ceilalți, te ajuți de fapt pe tine. Viața mea a oscilat între extreme, creând un haos constant. Astăzi, însă, am hotărât să mă stabilesc mai aproape de tine, chiar în mintea ta. Pot spune că îmi dedic viața ție, dragă cititor și bun prieten.

Am terminat demult această carte, dar am așteptat totuși ceva. Probabil, permisiunea de a o face cunoscută. Astfel, am ajuns la tine. Chiar acum mă plimb prin mintea ta și vreau să te alin. Sunt cea mai sublimă și mângâietoare rază vindecătoare.

Curtea Plopilor

Într-o dimineață de toamnă, în timp ce mă îndreptam spre o adunare de oameni care cinstea ziua de duminică, m-am oprit în curtea plopilor pentru o jumătate de ceas, pentru a contempla și a mă încălca cu energie, admirând splendida dimineață care a decis să mă găzduiască cu liniștea ei. Mă delectam pe banca de pe aleea porumbeilor, respirând aerul înmiresmat de frunzele copacilor care înprospătau atmosfera. Cele uscate mângâiau solul cu atingerea lor, iar fâlfăitul păsărilor ce zburau deasupra mea îmi alina auzul. Covorul umed pe care călcam era pictat în galben, iar pe alocuri se iveau alte nuanțe desăvârșite.

În liniștea locului, mintea mi s-a eliberat de orice gând dăunător, iar, lăudând lucrarea divină, mă uneam cu natura. În jurul meu veniseră zeci de păsări care ciuguleau firimiturile de pâine împrăștiate pe jos. Mă încânta să le privesc. Deodată, un vânt a izbucnit de nicăieri, spulberând frunzele și sperind păsările, care au zburat în toate direcțiile. Locul devenise pustiu, pe o rază îndepărtată. Și totuși, atunci când am privit în stânga mea, am zărit un porumbel nemișcat, cu penele zbârlite, încercând să se acopere cu aripile.

Porumbelul, hipnotizat, s-a apropiat de mine, iar, asemenea unui sincron, amândoi priveam în aceeași direcție, ca și cum voia să-mi transmită că suntem una și aceeași ființă. Răspândind pace în jur, am recunoscut prezența divină, lăcrimând discret, simțind că Dumnezeu veghează asupra mea. Mi-a îmbogățit imaginația, dezvăluindu-mi ce aveam de făcut, și am fost cutremurat.

Scriptura proclamă coborârea Duhului Sfânt în mijlocul a doi sau trei oameni care se adună în numele Lui, dar eu eram singur. Oare, datorită credinței mele, mă întâmpinase de la mai puțin de un metru distanță? Analizându-mă, m-am văzut asemenea unuia care, ieșind din mlaștina minciunii, încerca să se curățească. Dar fără izvorul spiritual purificator în zadar mă zbăteam pentru a mă albi.

Porumbelul s-a apropiat, dar nu l-am putut atinge, aflându-mă încă în trupul muritor. Mi-a transmis bucurie, iar eu am fost fericit întreaga zi. Apoi și-a zbârlit din nou penele, reluându-și activitatea de ființă pământescă, ciugulind firimiturile de pe alee. Toate păsările s-au apropiat, absorbând energia locului, pe care o port și astăzi în interiorul meu, știind că mă va însoți până la sfârșitul vieții și dincolo de ea.

Sub Mângâierea Răsăritului

Privind adeseori spre cer, savurând cafeaua pe terasă în zorii dimineții, sunt privilegiat să observ, pentru prima dată, frumusețea răsăritului de soare. Îmi amintesc, vag, că l-am mai urmărit odihnindu-mă pe nisipurile Constanței. Totuși, la vârsta de douăzeci și șase de ani, mi-am dat seama că nu l-am simțit niciodată cu adevărat. Oare am fost orb încât să neglijez 9478 de răsărituri, doar pentru că am fost ocupat? Nu mi-am putut alocă măcar cinci minute din nesfârșitul maraton al vieții pentru a privi fenomenul creat pentru a-mi oferi energia necesară, pe care o caut în dozele de băuturi energizante?

Suspin, imaginându-mi un om fără vedere, care nu l-a privit niciodată, dar care își închipuie răsăritul mai minunat decât l-am perceput eu până acum. Îmi pare rău, iar odată cu căderea, primesc răspunsul la o întrebare pe care nu am apucat să o adresez.

Fără îndoială, noi avem nevoie de lumina și căldura soarelui, el nu depinde de om. Dacă iubești natura și te implici în campanii antidefrișare, în lupta împotriva poluării aerului sau a aruncării reziduurilor pe întinderea albastră a umilei planete, nu se cuvine să te proclami salvatorul ei, deoarece nu planeta este salvată, ci tu. Nu Pământul are nevoie de ajutor, ci tu. Respectul față de natură presupune conservarea resurselor pentru supraviețuirea generațiilor viitoare.

Revin la sentimentele care izvorăsc din interiorul meu și văd splendoarea la marginea cerului întins. Câtă bogăție îmi transmite această dimineață sfântă, care îmi șoptește că trăiesc. Printre norii parcă așezați pe pânză cu pensula Pictorului divin, zăresc sfera ce îmi mângâie obrazul cu atingerea ei. Soarele mă poartă prin zări și depărtări, imaginându-mi locuri necunoscute.

Visez să călătoresc tot restul vieții. Sunt însetat de cunoaștere, admirator al creației și o ființă umilă, dar bogată și luminată. Iar dacă aș avea aripi să zbor, m-aș odihni pe crestele munților, ca să ating spiritul. Planez ușor deasupra pădurilor tropicale, inhalând mireasma pură direct de la sursă. Traversez Nilul de la un capăt la altul, admirând animalele sălbatice, rudele omului primordial, pe nedrept numit primitiv. Dar cei care îl numesc astfel sunt mai sălbatici și mai puțin înțelepți decât el.

Admir cele mai renumite cascade, canioane și deșerturi. Simt stropii de apă pe pielea feței și mă înalț deasupra furtunilor, ca să privesc de sus luminile viu colorate ale fulgerelor. Cutreier polii

Pământului fără să îngheț. Peisajul Antarcticii mă liniștește, iar Aurora Boreală și Australă mă încălzește. Număr stelele și fulgii care îmi amintesc de cei dragi pe care îi iubesc. Mă retrag pe un deal, contemplând lumina lunii, iar dimineața următoare mă poartă spre noi călătorii.

Explorez o pădure de brazi cu trunchiuri groase. Sub tălpile mele pocnesc crenguțele uscate, care parcă mi-au așteptat nerăbdătoare venirea. Imaginea este demnă de venerație, iar eu calc cu grijă ca să nu stric tabloul minunat. Totul este animat, dar printre crengile dese, razele soarelui abia se ivesc. O ceață deasă se lasă peste un lac înghețat. Zăresc un drum îngust ce îmi amintește de ulița unde îmi toceam cizmele în copilărie și suspin, emoționat.

Iată, am scris aceste cuvinte cu entuziasm și uimire. Dacă un singur răsărit de soare ascunde o asemenea frumusețe și un izvor interior care mă poartă peste meleaguri și timpuri, imaginați-vă unde aș fi ajuns dacă mi-aș fi deschis inima și celorlalte, pe care nu le-am privit cu atenție.

Viziuni Asupra Vremurilor

În timp ce vorbeam cu Dumnezeu și admiram fascinanta lună, am simțit o prezență divină care s-a apropiat pentru a-mi prevesti ceea ce urmează să se întâmple în viitorul apropiat. Eram slab în putere, de aceea m-am întins la pământ, ca să nu-mi pierd cunoștința. Privirea mi-a fulgerat, iar o forță necunoscută m-a cuprins cu brațele ei. În cele din urmă, căpătând curaj, am cerut să mi se arate ce trebuie să văd. Și am văzut:

Erau orașe pe Pământ, asemenea unor sfere uriașe, acoperite cu un material rezistent. În centrul fiecăruia, am văzut un stâlp cu formă de clepsidră, care se întindea de la sol până în extremitatea superioară a sferei. Eu mă aflam în interiorul unui astfel de oraș, fără posibilitatea de a părăsi incinta. Ieșirea era strict interzisă.

Orașele păreau asemenea unor mere, iar stâlpii centrali, având forma unei clepsidre, semănau cu cotoarele lor. Din stâlpi ieșeau vehicule private care coborau și se ridicau, roind precum albinele în jurul stupului. Locuitorii își petreceau întreaga viață în interiorul orașelor, luminate de o lumină constantă, alb-gălbuie, creată artificial. În exterior, vegetația aproape dispăruse; nu se mai zărea niciun fir de iarbă.

Scenariul descris reprezintă tot ce am reținut din viziunea care a dispărut într-o clipă și pe care nu am înțeles-o. Totuși, când am luat carnețelul pentru a nota, am fost inspirat.

Aceste sfere aveau dimensiuni echivalente cu patru stadioane de fotbal și funcționau ca orașe umane. Clădirea centrală, împărțită în trei secțiuni, din care ieșeau vehicule zburătoare, găzduia locuințele oamenilor, cu suprafețe mai mici decât o încăpere de birou. În acele spații, chiriașii — deoarece nimeni nu avea dreptul să posede o locuință — aveau la dispoziție toate cele necesare.

Incinta era dotată cu un sistem de climatizare care filtra aerul, făcându-l respirabil. Aceste condiții, însă, contribuiau la scăderea duratei de viață. Din cauza mediului neprielnic, mulți se îmbolnăveau și mureau prematur.

Pe parcursul întregii existențe, locuitorii nu aveau onoarea de a privi planeta mamă, deoarece solul, apele și aerul erau otrăvite. Plantele încetaseră să mai crească, lacurile căpătaseră culoarea sulfului, iar norii de ploaie deveniseră galben-cenușiu.

Oamenii erau nefericiți, iar viața lor se desfășura ca un blestem. Nu se mai iubeau și nu-și mai vorbeau. Inteligența scăzuse semnificativ, dar tehnologia, în schimb, se menținuse. Copiii își abandonau părinții încă de la vârste fragede, iar părinții lor trăiau în locuințe separate. Nu aveau parcuri, nici cinematografe, fiind transportați direct la serviciu și înapoi acasă. Spiritualitatea lipsea, iar oamenii trăiau în confuzie, fără să știe cine erau sau ce aveau de făcut, căutând doar plăceri efemere, în funcție de câte mai erau disponibile, majoritatea având la bază stimulente virtuale. Despre Dumnezeu nu știau prea multe. Puținii care auziseră despre El Îl considerau o figură mitologică, un vechi lider care trăise cu mult timp înaintea celui de-al Treilea Război Mondial Spiritual.

Acest mesaj este dedicat celor care aleg să rămână în vechea paradigmă și reprezintă prima atenționare. Viitorul nu trebuie să arate astfel. Destinul umanității se află în mâinile voastre, iar Eu vă voi susține în orice inițiativă de implicare. Vremurile actuale reprezintă cea mai bună oportunitate de a permite divinității din voi să se manifeste. Lumea are nevoie de iubire, dar nu cunoaște acest lucru.

În viitor, intelectul uman va fi depășit de forțe superioare, iar cei mai iscusiți dintre gânditori vor înnebuni, la propriu. La scurt timp după instalarea haosului pe planetă, oamenii vor implementa un nou sistem de disciplină mondială. Apoi Iubirea Își va face apariția, fiind înscăunată, și va stăpâni veșnic. Eu sunt Domnul.

Îți mulțumesc pentru șansa de a scrie.

Și Eu îți mulțumesc, pentru că, prin cuvinte, aduci speranță și lumină acolo unde este nevoie.

Pace vouă!

Capitolul 2

Este 24 decembrie, seara de Ajun, ziua în care ai prezis că mă voi întoarce. M-am grăbit să afirm că nu voi mai relua dialogul, dar acum sunt pregătit să continui. Ce trebuie să scriu?

Multe, fiul Meu iubit. Totuși, înainte de a interpreta ceea ce ți-am vorbit deja în spirit, reflectează o clipă asupra plecării tale. De ce crezi că alegi să rătăcești și să revii, iarăși și iarăși, iar Eu îngădui comportamentul tău?

Îngădui comportamentul meu, fiindcă ești un Dumnezeu bun și neschimbător, care cunoaște slăbiciunile noastre și ne iartă de fiecare dată. Ești dragoste și iubești necondiționat.

Cum poți defini bunătatea absolută prin îngăduirea rătăcirii celor care ar putea fi salvați? Ce tată iubitor ar suporta să-și privească fiul îndurerat, stând cu mâinile în sân? Dacă tatăl și-ar ignora copilul, pe motiv că fiul imatur a ales greșit, ar decădea din statutul de tată. Crezi că trebuie să te iert? Pentru ce? Înainte de a răspunde, amintește-ți că iertarea a avut loc deja.

Adevăratul motiv pentru care te îndepărtezi este că ai nevoie de o pauză. Sufletul care ești este neobosit, dar mintea care ți s-a dat depune eforturi considerabile pentru a asimila noua hrană.

Crezi că îți vorbesc, iar tu Mă auzi prin conștiința ta. Crezi că atunci când te îndepărtezi de Mine, încetez să-ți vorbesc. Adevărat îți spun: dacă Mi-ai auzi vocea, ai muri negreșit. Ai trece de la existența finită și materială la cea spirituală, ajungând până la divin. În lumile de pretutindeni există milioane de ființe pure care nu Mă pot vedea. Creațiile de lumină laudă măreția Mea, fără a Mă putea vedea, deoarece nu s-au desăvârșit prin întruparea pe Terra.

Așadar, cum ai putut crede că vorbești cu Mine și ai dorit să Mă arăt? Procesul de creare a sinelui, cunoscut și ca adeziunea

la divinitate, se desfășoară pe întreaga durată a vieții. La finalul ei, sufletul își amintește, în funcție de caz, că spiritul lăuntric care l-a ghidat este Dumnezeu și că el este una cu spiritul.

Cuvintele pe care le auzi și le transcrii provin din interiorul tău, prin care Mă exprim. Epuizarea este cauzată de viața nenaturală pe care ai dus-o tu, părinții tăi și cei dinaintea lor; până la primul om care a refuzat să Mă mai audă, crezând că avea lucruri mai bune de făcut.

Eu nu-ți vorbesc acum, ci ți-am vorbit la început. Îți amintești cuvintele Mele pentru că te-ai aliniat cu adevărul. Atunci când auzi un adevăr pe care nu l-ai mai auzit niciodată și totuși pare că îl recunoști, de aceea îl aprobi, îți amintești cine ești. Lucrurile nu sunt chiar atât de complicate precum par.

Eu sunt Începutul și Sfârșitul, Binele și Răul, Susul și Josul, Cel mai mare și Cel mai mic. Și nu citești această carte căutându-i defecte, ci încercați să-i cuprindeți perfecțiunea. Contradicțiile pe care le veți identifica sunt datorate limitărilor voastre umane. Afirmările care vă dau bătăi de cap, testându-vă credința, sunt cele mai adevărate. Dacă ați fi cunoscut adevărul și ați fi împlinit voia Mea, apariția mesajului ar fi fost lipsită de sens.

Dacă ființele acelea pure, care sunt mai evolute decât mine, nu Te pot vedea, cum Te-aș putea vedea eu?

Nu am spus nicăieri că sunt mai evolute decât tine. Pentru a deveni ca Dumnezeu, trebuie să treci prin toate formele de întuneric, trăind experiențe materiale. Aceste ființe încă nu au trăit și își așteaptă, nerăbdătoare, rândul. Ele sunt gândurile Mele pure, care plutesc prin absolut, așteptând momentul întrupării, pentru a se crea individual. Tu, însă, o faci deja de foarte mult timp.

Ce insinuezi?

Exact ceea ce am spus. Nu ți-ar fi de folos aflarea numărului anilor tăi de evoluție; trebuie însă să înțelegi că este foarte mult timp. De data aceasta te afli pe drumul cel bun; cu toții sunteți și vă asigur că niciunul nu se va pierde. Aceasta este promisiunea și legământul Meu cu voi, pe care îl închei acum cu tine.

Hristos v-a iertat o singură dată, definitiv. El nu este nevoit să vă ierte de sute de ori pe zi, pe fiecare în parte. Încetează să te mai străduiești să devii perfect. Ambiția ta de a te sfinți te aruncă înapoi în mulțime. Ceea ce ți-ai imaginat că aștept de la oameni este strict problema ta. Eu nu vă cer nimic și vă dăruiesc totul, iar lucrurile așa vor rămâne.

Voi vă nașteți pe Pământ și nu știți cine sunteți, dar este Unul care vă creează și vă supraveghează, pe fiecare, până la sfârșit.

Nimic nu pierde, ci totul se transformă. Materia se finisează de la sine, îndreptându-se spre ceea ce înțelegeți acum prin bine.

Cei care Mă urăsc nu vor fi judecați și pedepsiți. Aceasta ar însemna să-Mi provoc, cu bun discernământ, o afecțiune. Cei care au ucis Cel mai plăcut suflet care a trăit vreodată pe Pământ se află în Rai. Unii dintre ei se află în Rai, alții încă mai rătăcesc prin lume. Hristos a iertat omenirea înainte ca ea să-L înalțe pe cruce, chiar înainte de a Se naște pe Pământ.

Viața terestră reprezintă un proces de devenire și o probă pe care, dacă o trecem, ne calificăm pentru a părăsi planeta și a păși în tărâmurile superioare, necunoscute. Nimic nu se va pierde; ideea dispariției este o unealtă religioasă menită să inducă frica, utilizată în scopul convertirii. Pe Pământ, niciun lucru nu este pur și simplu bun sau rău; toate poartă în ele cele două extreme.

Focul este benefic atunci când ne încălzește, dar poate fi distructiv, reducând totul la stadiul de cenușă. Apa este vitală atunci când ne revigorează, dar poate fi devastatoare, transformând orașe întregi în ruine.

Lumea poate fi comparată cu un magazin alimentar din care putem alege și testa orice produs, evaluând calitatea acestora și păstrând doar ceea ce ne reprezintă. Ne-ar putea pedepsi Dumnezeu pentru faptul că am cumpărat un produs mai puțin bun? Cum altfel i-am putea cunoaște calitatea, dacă nu l-am testa pentru a-i simți, pe propria piele, întunecimea? Scopul vieții este obținerea cunoașterii prin intermediul experienței.

Voi, însă, în loc să căutați să identificați singurul scop pentru care vă aflați acolo, vă lăsați distrași de micile plăceri materiale. Vă denigrați sufletul, care vă transmite golul, evitând suferința prin amânarea confruntării cu voi înșivă. Și astfel, lăsați situația nerezolvată. Golul interior pe care vi-l transmite sufletul nu este un defect din naștere, anxietate sau boală, ci un impuls spre căutarea luminii lăuntrice, pentru a primi cheia detașării definitive și a dobândi independența.

Găsiți valoare în lucruri lipsite de utilitate, îmbrățișând visuri care nu vă duc nicăieri. Odată ce vă împliniți un obiectiv lumesc, realizați că nu sunteți pe calea împlinirii de sine și căutați mereu alte și alte lucruri cu care să vă hrăniți. După ce oboșiți, afirmați că lumea se îndreaptă spre rău, că oricât ar alerga oamenii, se înstrăinează unii de alții și se îndepărtează de esență. Dar Eu vă spun că omul se îndreaptă spre bine.

Trupurile voastre actuale vor fi înapoiate Pământului. Dar ce importanță are o existență materială eșuată sau pe nedrept luată,

în comparație cu o viață eternă ca ființă independentă? Adevărat vă spun: viața trăită pe Pământ este doar un antrenament pentru viața reală, care, pentru unii dintre voi, a început.

Imaginează-ți un punct format din miliarde de puncte secundare, care alcătuiesc un întreg. Fiecare punct secundar, element vital al punctului principal, a fost creat după chipul și asemănarea întregului, adică din alte miliarde de puncte, formate din alte miliarde de puncte, și tot așa. Privește universul microscopic cu ajutorul tehnologiei actuale și vei înțelege ceea ce îți spun.

Ești pregătit să devii copil al lui Dumnezeu, pentru a-ți crea propriul univers și pe tine însuși ca supraveghetor? Unealta de care ai nevoie în călătoria devenirii sunt Eu. În lumea pe care am creat-o, minus infinit este egal cu un plus infinit. Eu sunt Cel de la care a plecat nimicul, pe care l-am transformat în ceva, pentru a se reintegra, reluând procesul la nesfârșit.

Dacă lucrurile funcționează astfel, înseamnă că nu există un singur Dumnezeu, ci mai sunt și alții asemenea Ție sau și Tu ești parte din ceva care a plecat de la ceva și S-a creat individual, devenind o Forță și o Ființă, la fel ca oamenii.

Eu sunt Dumnezeul tău și Singurul care trebuie urmat. Nu vei putea cunoaște niciodată altul. Eu sunt ceea ce știi și ceea ce nu știi. Cu toate acestea, și Eu sunt parte din ceva, fiind Cel care nu a fost creat, care a fost, este și va fi.

Cine este Dumnezeul care guvernează asupra tuturor?

Eu sunt.

Aș da orice să pot înțelege.

Trebuie să știi că există o latură mai cuprinzătoare a Mea, ce nu poate fi atinsă, în veci. Pentru a putea fi perceput de oameni, am ales să iau o formă limitată. Și astfel, dialogul nostru devine posibil.

Persoana lui Dumnezeu nu poate fi cuprinsă într-o carte, nici în toate cărțile adunate la un loc. Și nu este de ajuns să-Mi oferi viața ta pentru a Mă cunoaște; prețul este mult mai mare. Căci Dumnezeu nu există așa cum vă imaginați, ci devine, evoluând cu o viteză de neimaginat. Astăzi, dacă M-ai cunoaște pe deplin, mâine ai realiza că nu ai știut nici pe jumătate din ceea ce sunt cu adevărat.

Motivul pentru care te-am chemat în această clipă sfântă este acela de a înțelege că ceea ce am creat pentru voi și ceea ce voi înțelegeți despre creația Mea sunt două realități total diferite.

Creația Ta este pură. Seara aceasta binecuvântată mă înconjoară cu un peisaj magic, acoperit de un alb sclipitor. Fulgii care

se așază peste lume creează mantaua divinității. Pe de altă parte, zăpada atinsă de om se întinează. Câmpurile și pădurile sunt imaculate, în timp ce trotuarele Bucureștiului seamănă cu grajdurile noroioase și pline de murdărie. Într-adevăr, noi suntem cei care ne constrângem și ne ucidem oportunitățile. Oare de ce nu ne putem desprinde și pluti?

Deoarece mintea vă dictează realitatea. Marii maeștri, însă, nu au funcționat astfel. Ceea ce gândiți, spuneți și faceți creează experiențele pe care le trăiți. Și totuși, mintea nu este creatoarea gândurilor, ci receptoarea lor. Nu-L va descoperi pe Dumnezeu cel care trăiește în neștiință și nici măcar nu este conștient de acest lucru. Doar celor care strigă către El, Tatăl le răspunde și li Se descoperă prin tot ceea ce îi înconjoară.

Eu nu Mă supăr pe cei care nu Mă cunosc și nici pe cei care, deși Mă cunosc, nu împlinesc voia Mea. Aceștia din urmă se vor chinui din cauza propriilor alegeri, nu din cauza judecății Mele. Nu există păcat în sensul pe care voi i-l atribuiți, ci doar alegeri care aduc consecințe sau beneficii.

Eu nu judec, nu condamn și nu provoc niciodată rău nimănui. Orice gând care presupune că o persoană aflată în necaz a fost pedepsită de Dumnezeu este doar o mască a ignoranței față de semenii. Eu nu-Mi pot provoca vreun rău și nici nu pot lua decizii greșite. Spre deosebire de voi, nu urmăresc să obțin ceva, eliminând astfel posibilitatea de a cauza prejudicii.

Gândurile voastre, indiferent de polaritatea lor, vă afectează, emanând vibrații care atrag asupra voastră sau îndepărtează de la voi.

Gândurile bune și cele rele ne afectează, de asemenea?

Evident, deoarece nu ați înțeles încă faptul că binele și răul, în realitate, nu există. Ceea ce ați considerat bun în trecut astăzi este perceput ca rău, iar ceea ce considerați acum rău, în viitor va fi perceput ca bun.

Voi numiți „rea“ o stare de disconfort, o situație de viață pe care nu o înțelegeți și nu o acceptați. Preocupați fiind cu îndepărtarea ei, o accentuați, oferindu-i energia voastră, sfârșind prin a fi copleșiți de ceea ce încercați să evitați. Fugind de sărăcie, în sărăcie veți trăi. Temându-vă de singurătate, singuri veți muri, iar, ferindu-vă de viruși și microbi, îi veți atrage asupra voastră ca un magnet.

Singurul care va fi alături de voi, indiferent de câte ori îl veți nega, este spiritul vostru. Spiritul lăuntric este poarta spre lumina minții voastre. Spiritul care ființează sufletul îmbrăcat cu trupul

sunteți voi, iar voi sunteți parte din Dumnezeu. Trupul este darul pe care sufletul l-a primit pentru a experimenta viața materială.

Cum credeți că veți reuși să vă țineți promisiunea față de Mine alergând pentru a obține ceea ce Eu am pregătit deja pentru voi? Căutând în deznădejde, veți îndepărta darul care așteaptă să fie primit. Așadar, opriți-vă să mai căutați pentru a începe să găsiți.

Eu nu-mi mai doresc nimic. Găsesc Raiul în puținul pe care îl dețin. Primesc mai mult decât am nevoie, dar banii nu mai sunt o prioritate pentru mine. Mulți mă caută pentru a descoperi secretul vindecării, dar secretul este că nu există niciun secret. Odată ce îmbrățișezi adevărul și ți-l atribui, totul se reglează de la sine.

Astăzi se împlinesc șapte ani de la moartea tatălui meu, iar eu stau, privesc spre cer și cuget la ce ar fi dorit el să fiu.

Nu voi putea uita niciodată acea experiență. Sufletul tatălui tău pământesc și-a lăsat amprenta asupra lumii prin iubirea care a crescut în trupul său neputincios. Astfel, a contribuit la lucrarea divină într-un mod pe care tu, acum, îl înțelegi doar parțial.

Eu l-am iertat pentru greșelile lui, sper ca și el să mă fi iertat pentru ale mele. Am încetat demult să-l mai judec, în schimb am început să mă judec pe mine. Nu mi-a putut fi alături atunci când am avut nevoie de el, fapt pentru care am trăit singur, iar astăzi suport consecințele alegerilor mele singur. Ceea ce încerc să aflu este cum mă poate ajuta acum, când nu mai este, mai mult decât m-a ajutat în timpul vieții. Ceva îmi spune că, de acolo de unde este, el luptă pentru mine.

Ești pregătit pentru ceea ce urmează să afli?

Sunt.

Sufletul la care faci referire nu mai suferă. El a încheiat orice legătură cu neputința și amărăciunea. Acolo unde se află, nu-ți duce dorul și nu mai este nevoit să se roage pentru voi, așa cum credeți, ci intervine personal, cu acordul Meu, atunci când este necesar.

Iubirea sa arzătoare a rămas vie după părăsirea formei, iar, spre deosebire de perioada în care a fost limitată de trup, acum dispune de forța de a se materializa în viața ta și a fraților tăi, la comandă, creând diverse oportunități pentru voi. Dorința sa de a vă proteja a rămas vie, iar efectul acesteia se manifestă sub formă de inspirație, motivație sau suport financiar.

Acest univers protector a fost conceput în așa fel încât să fie influențat de tine. Legătura dintre tine și sufletul căruia i s-a dat să-ți fie tată timp de nouăsprezece ani reprezintă forța spirituală care creează oportunități pentru tine și familia ta actuală.

Iubirea naște noi suflete și părți de suflete. Ceea ce vă înconjoară, de la ființe, plante și până la pietre, este suflet. Trebuie să știi că Iubirea nu este doar viață, este și creatoarea acesteia.

Spuși că iubirea unui om ar putea crea viață?

O experiență dă naștere altei experiențe, la fel cum se divid celulele. Iubirea apare întâi sub formă de sentiment, apoi devine un gând care se rupe de sursă și se transformă într-o creație fixă, luând formă, pentru a-și începe procesul de creare a sinelui.

Iubirea tatălui meu a creat viață precum creează Dumnezeu?

Materia este chiar fructul iubirii. Iubirea este punctul zero de la care pleacă toate lucrurile și ființele care există. La polul opus, în schimb, se află frica, care disipează viața, iar particulele reiau procesul minuțios.

Ceea ce iubim în viața aceasta va deveni real?

Cu certitudine.

Dacă mă dedic în totalitate unei pasiuni, voi deveni bogat pe toate planurile?

Puterea o vei redescoperi la nesfârșit. Unii dintre voi o conștientizați încă din timpul vieții și începeți să o folosiți, în timp ce alții o observați abia după moarte. Observați, copleșiți de regret, binele pe care l-ați fi putut face, dar ceva v-a oprit de fiecare dată. Obstacolul sunteți chiar voi. Cei din urmă vor fi cei dintâi; tot ce v-a mai rămas de făcut este să vă dați seama de aceasta.

Viața actuală reprezintă materializarea sentimentelor voastre generate într-o existență anterioară. Gândurile care păreau imposibil de materializat pe atunci sunt astăzi trăite ca experiență, mulțumită puterii creatoare. Iertarea este cea mai mare putere.

Cum ar arăta lumea de mâine dacă astăzi ați ierta ceea ce nu poate fi iertat? Atunci nu ați mai avea nevoie de Dumnezeu, căci împreună am fi Unul.

Unde se va naște rodul iubirii tatălui meu?

Acolo unde lumea va fi cuprinsă de întineric și opusul iubirii va prospera. El va răspândi lumina Mea, răscumpărând nenumărate suflete umane. Adevărat îți spun, cel despre care îți vorbesc strălucește deja.

Priviți-i pe cei tăcuți, care nu se proclamă cunoscători; ei sunt adevărații maeștri. Lor nu le trebuie avere sau renume și nu se apleacă în fața nimănui, propovăduind adevărul cu toată ființa. De aceștia râdeți, numindu-i pocăiți. Și totuși, datorită unora ca ei sunteți cruțați cu toții. Căci, dacă un singur om de pe întreaga suprafață a Pământului Îmi va fi plăcut, vă voi cruța rasa și-Mi voi da viața pe cruce pentru ea.

În ultimul timp, am urmărit anumite reportaje anti-creștine, prin care se încearcă defăimarea exemplului Isus și răstălmăcirea învățăturii, astfel încât generațiile viitoare să devină incapabile să distingă adevărul de neadevăr. Unele conspirații susțin că Isus nu a fost crucificat, ci a continuat să trăiască în India și Tibet, unde ar fi studiat, mai degrabă decât să predea. Amuzant sau nu, mă întreb care este scopul ascuns al acestor abateri.

A da cât mai multă putere iluziei.

Din nou, care este scopul?

Iluzia îți oferă oportunitatea de a te crea ca adevăr.

Oamenii au creat o ilustrație care expune două reprezentări: prima, a omului Isus Hristos, care a trăit în urmă cu două mii de ani pe Pământ, viața Sa fiind confirmată de dovezi istorice, iar a doua, a personajului fictiv intitulat Moș Crăciun. Sub reprezentarea acestuia din urmă se afla un slogan care spunea: „Chiar dacă nu crezi în mine, eu nu te trimit în iad.“

Mesajul ar fi fost veridic dacă iadul ar exista așa cum vi l-ați imaginat. Prin urmare, realizatorii acestui tip de mesaje își neagă propriile convingeri. Am sădit în natura voastră divină dorința de a vă ridica împotriva programului mental care v-a format. Dacă părinții v-au amenințat încă din copilărie, spunând că, dacă nu ascultați de Dumnezeu, veți fi trimiși în iad, nu este de mirare că Îl percepeți pe Dumnezeu ca pe un monstru creat după chipul și asemănarea omului.

Adevărul este că iadul nu este un loc, ci o stare, iar Dumnezeu îi va înălța pe toți oamenii care, prin acțiunile lor, au căzut în această stare.

Reprezentările religioase despre ceea ce se crede că este sus, alături de zeii și eroii hollywoodieni, sunt creații omenești. Prin urmare, nu vom insista asupra acestui subiect. Cartea pe care o scriem nu este doar un material filozofico-spiritual, ci și o metodă de trezire pentru prizonierii care trăiesc în simulacrul societății. Adevărul nu va reprezenta niciodată o sursă de câștig, o rampă de lansare în lumea mondenă sau un mijloc de a atrage adepți.

Te neliniștește gândul că nu vei întâlni pe nimeni cu care să împărtășești aceste idei, cineva care să înțeleagă mesajul și să-l asimileze. Scopul nu este ca cititorii să creadă că aceste cuvinte au fost rostite de Dumnezeu, ci să le recunoască drept adevărate, chiar și dacă ar fi fost rostite de pietre.

Aceste mesaje de la Dumnezeu, așa cum le-ai numit tu, ironic, conțin un adevăr divin, care trebuie însămânțat în solul fertil al vechii minții, din care va răsări cea nouă, liberă și independentă.

Efectul se va vedea în timp, de-a lungul experiențelor, deoarece Eu voi lucra prin intermediul tuturor. „Vorbind cu Dumnezeu“ reglementează ființa interioară și reclădește natura primordială pierdută a omului — pacea și bucuria de a fi viu — transformate astăzi într-o amărăciune progresivă.

În clipele voastre cele mai întunecate, spuneți că viața este un blestem, că lumea este rea și că nimic pozitiv nu vi se întâmplă. Dar Eu vă spun că nu aveți timp de supărări și nu trebuie să vă provocați singuri nefericirea. Anii trec, iar sufletul nu bate pasul pe loc, nici în viața actuală, nici dincolo de ea. Ceea ce alegeți astăzi, veți fi în veci. Căci cel care se curăță va străluci, cel care crede va fi crezut, cel care dăruiește va primi, iar cel care iubește va fi înconjurat de oameni iubitori. Cel care a iertat nu va mai fi nevoit să caute iertarea. Acestea sunt căile Mele, care vor deveni căile voastre proprii.

Ai conștientizat că societatea umană este doar o iluzie și că ai fost mințit încă din clipa în care te-ai născut, chiar și părinții iubitori, oferindu-ți drept alinare minciuna (suzeta)? Folosește-te de iluzie pentru a te crea ca adevăr. Acesta este secretul; ți-am descoperit harul. Fără minciună, adevărul nu ar fi fost perceput, tot așa cum fără întunericul nopții, nu ar fi strălucit nicio stea.

Universul accelerează, materia se multiplică, iar spiritele se întorc, finisate, la Dumnezeu. Procesul este perfect, iar termenul „imperfect“ este doar o invenție umană, creată pentru a explica perfecțiunea pe care nu ați reușit să o înțelegeți. Toate lucrurile își urmează scopul, Îmi cunosc voia și își așteaptă vremea.

Însă voi, oamenii, vă autodistrugeți, sfidând ordinea divină, ca mai apoi, după moarte, să realizați că ați trăit o viață perfectă. Faptul că nu ați perceput această perfecțiune sublimă, în raport cu materia grosieră care v-a ținut spiritul captiv, este, cu desăvârșire, voia Mea. În cele din urmă, o veți recunoaște, eliminând imperfecțiunea din percepția voastră și eliberându-vă de iad.

Nu încercați să credeți că sunteți perfecți, cunoașteți faptul că sunteți perfecți. Dumnezeu vostru este perfect, iar voi sunteți Una cu El.

Cititorii care vor contrazice aceste afirmații, la prima vedere utopice, consideră că Dumnezeu a creat creația cu un scop precis, dar creația a deviat, sfidând voința Creatorului. Cu alte cuvinte, ei cred că am creat ceva ce nu am putut controla. Aceasta scoate la iveală imperfecțiunea divină și Mă transformă într-o victimă. Dar Eu vă spun că Dumnezeu nu controlează, așa cum își controlează tiranii popoarele. Aceasta Îl face perfect atât pe El, cât și pe

creațiile Sale. Libertatea este singura modalitate prin care ființele pot deveni desăvârșite, așa cum Tatăl lor veșnic viu este.

Voi numiți imperfectă o catastrofă naturală în care pier mii de oameni, bărbați, femei și copii. În ochii unui adevărat vizionar, însă, aceasta este cel mai perfect lucru, o intervenție divină care eliberează sufletele de materia care aproape că le-a acaparat în totalitate și riscă să-și piardă esența pentru eternitate. Totodată, evenimentul reprezintă salvarea pe care o implorați în rugăciunile voastre, invocând Cerul. Și totuși, odată ce expierea a venit, vă blestemați soarta, în loc să-Mi mulțumiți.

Cunoașteți voi mai bine decât Mine deficiențele voastre spirituale și daunele provocate de lumea în care v-ați născut? Mai degrabă decât să pierd pentru totdeauna un suflet care nu poate face față întinericului lumii, prefer să-l iau de acolo chiar și la vârsta de trei luni. Aceasta nu este pierdere, nici imperfecțiune.

Oamenii materiali își numesc salvarea imperfecțiune a naturii, fugind din calea inevitabilului, prelungindu-și suferința cu un an sau doi, sau cât le mai permite Dumnezeu.

Voi numiți imperfectă căderea lui Adam din grația Mea. Ceea ce ați numit căderea în păcat este, de fapt, cel mai perfect lucru care s-a întâmplat în întreaga istorie, o binecuvântare care, din ființe supuse divinității, vă transformă în spirite libere și independente, așa cum este Dumnezeu. Acesta este chiar scopul pentru care am creat materia. Căci nu puteați deveni copii ai Mei fiind supuși Mie, așa cum sunt îngerii. Prin încarnarea pe Terra, însă, aveți șansa de a deveni liberi și independenți, neîndatorați.

Separarea, care a devenit posibilă prin alegerea lui Adam de a cunoaște binele și răul prin intermediul experienței, nu presupune separarea omului de Dumnezeu, ci pierderea simțurilor sale spirituale. Eu nu v-am părăsit niciodată, ci voi ați încetat să Mă mai percepeți. Totodată, v-ați separat între voi și chiar de voi înșivă, cu scopul de a vă cunoaște cu amănuntul. Spiritul s-a separat de suflet, iar sufletul s-a separat de trup. Spiritul vostru sunt Eu, iar voi sunteți trupul Meu. Noi alcătuim o singură ființă cosmică, perfectă și completă.

Voi ați inventat o personalitate malefică, responsabilă pentru gândurile pe care le catalogați ca fiind opuse Mie. Ca explicație pentru imperfecțiune, care, repet, este o perfecțiune sublimă pe care nu ați putut să o înțelegeți, ați creat diavolul. Trebuie ca el să fie responsabil pentru toată durerea neamului omenesc, și nu oamenii. Diavolul nu există și nu a existat niciodată; este doar o justificare a comportamentului nedumnezeiesc, pe care nu sunteți

încă îndeajuns de maturi încât să vi-l asumați.

Ce te-a oprit să arunci acea hârtie pe stradă? Ți-am interzis Eu? Sau ți-a insuflat diavolul să o arunci și tu l-ai contrazis de frica Mea? Consideri că, dacă o aruncai, te trimiteam în iad? Voi alegeți ce este bine și ce este mai puțin bine pentru voi. Aceasta este slava Mea, care se revarsă prin intermediul creației.

În încheiere, contrar celor pe care le-ai studiat și înțeles din cărțile care v-au fost lăsate, îți spun că nu va fi niciodată sfârșitul lumii.

Uau!

Chiar așa.

Cărțile sfinte susțin că, la un moment dat, lumea se va sfârși. Creștinii se înspăimântă auzind cuvinte precum Armageddonul, Marea Resetare sau Venirea lui Antihrist.

Aceasta se întâmplă deoarece a fost nevoie să cunoașteți frica pentru a putea descoperi dragostea. Etapa care este pe cale să se încheie acum a fost voia Mea, iar Biblia a fost și rămâne cel mai perfect lucru pentru voi. Pentru ca noua paradigmă să devină o realitate, Alberto, este nevoie de multe minți neînclanțuite, care să contribuie. Eu nu acționez niciodată asupra voastră, împotriva voinței voastre, ci prin voi, spre binele vostru spiritual. Saltul în conștiință se numește evoluție.

Ceea ce înțelegeți voi prin termenul „evoluție“ nu este același lucru cu ceea ce vă spun Eu că reprezintă evoluția. Pentru mulți dintre voi, evoluția înseamnă doar îmbunătățirea condițiilor de viață și dezvoltarea tehnologiei. Vă concentrați pe cunoașterea pur materială și lăudați realizările cercetătorilor pe care îi inspirați în descoperirea leacurilor, ca omenirea să se adapteze schimbărilor pe care le provoacă. Nu găsesc nimic greșit în acest lucru. Puteți construi nave spațiale și explora Cosmosul cu ele. Puteți crea roboți umanoizi, case și vehicule inteligente. Cu adevărat, orice ați face pe Pământ, nu schimbă cu nimic situația voastră. Sunteți ființe creatoare, conectate la inteligența divină.

Ceea ce urmăresc Eu, însă, este evoluția voastră spirituală, unirea celor trei elemente care vă alcătuiesc ființa. În plus, sunt preocupat de evoluția conștiinței planetare.

Conștiința micii voastre planete poate influența întregul Univers material și chiar mai mult. Cu ajutorul Meu, veți transforma ceea ce sunteți în ceea ce ați fost creați să deveniți.

În urmă cu câteva sute de ani, femeia era adesea văzută doar ca un mijloc de a popula Pământul și ca susținere în gospodărie. Astfel, îi limitați universul pentru a-l extinde pe al vostru. Astăzi,

însă, o prețuiești ca pe un dar divin și vă alinați alături de ea, formând, din două trupuri, o singură ființă. Aceasta este evoluție.

În urmă cu câteva sute de ani, o persoană epileptică, care se manifesta prin binecunoscutele crize terifiante, era etichetată ca posedată de draci. Era supusă ritualurilor de exorcizare, iar, în multe cazuri, ucisă. Astăzi, însă, studiați organul cerebral care poate suferi afecțiuni neurologice și veniți în ajutor pacienților. Aceasta este evoluție.

În urmă cu câteva sute de ani, vă spovedeați preotului, care se afla într-o relație cu Dumnezeu, sau cel puțin așa pretindea, pentru iertarea păcatelor. Astăzi, însă, Eu sunt în fiecare dintre voi și vă iert chiar înainte de a săvârși nelegiuirea. Aceasta este evoluție.

În urmă cu câteva sute de ani, vă străduiați să găsiți leacul tuturor bolilor, amestecând sevă de plante și ciuperci. Astăzi, însă, există oameni care vindecă de cancer rostind un singur cuvânt. Isus a făcut-o, spunând că toate aceste lucruri le veți putea face și voi, la timpul vostru, în Numele Său.

Până mai ieri, credeai că Universul nu are nici început, nici sfârșit. Astăzi, însă, știi că materia este finită și că viața eternă a fost destinată spiritului, al cărui corp sufletesc este cu mult mai rafinat decât cel al trupului grosier, de carne.

Până mai ieri, căutai, asemenea orbului, sensul vieții. Astăzi, însă, simți că nu mai ai suficient timp pentru a-ți împlini scopul pe care ți l-am descoperit.

Ceea ce ai căutat și găsit este noul sistem de gândire, care ia amploare la nivel global. Este pasul pe care omenirea îl mai are de făcut înaintea venirii Mele. Mesajul tău este nucleul schimbării mentalității colective și al maturizării rasei umane.

O carte poate schimba lumea?

Nu cartea o va schimba, ci tu și cei asemenea ție. Oamenii din întreaga lume transcriu mesajul divin, în limbi și culturi diferite, explicându-l pe înțelesul poporului lor. Scopul nu este acela de a schimba lumea, căci lumea este perfectă așa cum am creat-o Eu și reprezintă o cale rapidă spre desăvârșire. Rolul mesajului este îmbunătățirea percepției asupra lumii. Generațiile viitoare vor avea nevoie de o viziune superioară pentru a rezista forțelor pe care le-am eliberat pe Pământ, care vouă, celor de acum, v-ar lua mințile.

Generațiile viitoare vor fi nevoite să accepte că viziunea lor asupra perfecțiunii le-a fost indusă și nu reflectă dezvoltarea lor spirituală și materială. Viața ideală, așa cum v-ați imaginat-o, nu

este o creație liber aleasă, ci o proiecție influențată de cei care vă conduc și care au hotărât lucrurile cu mult timp înainte ca voi să le conștientizați. Este o viziune binară, în care unii stăpânesc asupra celorlalți, trăind în lux și opulență, în timp ce visul fiecărei inimi care bate este să-și supună rivalii pentru a deveni fericitul. Această dorință diabolică provoacă suferință și duce la autodistrugere. Țelul omului nu este să stăpânească, ci să se creeze pe sine și să-i sprijine pe ceilalți în același proces.

Astăzi, tinerii se încurajează reciproc să-și trăiască viața din plin, crezând că au o singură viață. Eu vă spun că fiecare dintre voi a trăit deja sute de vieți și, totuși, ați rămas goi. Cei mai nefericiți, împinși de teama de a rămâne anonimi, au adoptat un stil de viață care le-a pus capăt vieții.

Încetează să mai trăiești cu teamă, trăiește în dragoste și nu te mânia, ci iartă. Gândește așa cum îți place, înfăptuiește lucruri remarcabile și iubește ceea ce manifesti. Călătorește oriunde vrei să călătorești, practică orice sport dorești, mănâncă ceea ce preferi și înconjoară-te de oamenii pe care îți dorești să-i ai lângă tine. Cel mai important lucru este să devii ceea ce ești în realitate. Încetează să încerci și fii ceea ce știi că ești. Rostește un singur cuvânt și-ți vei transforma neputința în oportunități.

Vrei să fii singur? Retrage-te și trăiește în solitudine. Vrei să fii popular? Informează-te despre ce este în trend și promovează-te. Regreți anii tinereții tale și te simți posomorât? Retrăiește-ți tinerețea la bătrânețe, dacă poți. Vrei mai mulți bani? Strânge-i pe toți și așteaptă-ți fericirea. Crezi că aceasta va veni?

Ai obosit să lucrezi și simți nevoia de o pauză? Ia-ți o pauză. Vrei să te îndrăgostești de o mie de ori? Îndrăgostește-te de o mie de ori. Fă schimbări în viața ta și asumă-ți riscuri, ca să rămâi viu.

Râzi când îți vine să râzi, plângi când îți vine să plângi. Taci, strigă, plimbă-te, aleargă, dansează, desenează, inventează, scrie, cugetă, descoperă, desparte-te, împacă-te, iartă, iubește, greșește și experimentează. Acestea te formează.

Contemplează, meditează, roagă-te și mulțumește. Vrei să-L descoperi pe Dumnezeu? Caută-Mă și Mă vei găsi, întrebă-Mă și îți voi răspunde. Vei primi răspuns la toate întrebările tale, în cel mai scurt timp. Eu sunt aici, tu nu ești, unde ești?

Sunt aici. Pe toate cele enumerate le fac deja. Care este totuși secretul succesului?

Ascultarea inimii și dobândirea înțelepciunii. Decizie, antrenament, persistență și rezultat. Cere și îți se va da, bate și îți se va

deschide. Învață mai întâi să fii smerit, pentru ca mai târziu să fii înălțat de alții.

Spuneai că nu va fi niciodată sfârșitul lumii.

Lumea nu se va sfârși, deoarece Eu nu am creat-o pentru a fi nimicită. Toată viața ți s-a spus că ceea ce are un început are un sfârșit și că nimic nu dăinuie. Eu îți spun că orice sfârșit aduce cu sine un nou început. Viața nu va înceta, ci va renaște în diverse forme, înaintând în evoluție, la fel ca omizile care devin fluturi.

Atunci când veți deveni ceea ce ați fost creați să deveniți, când nu veți mai avea nevoie de intervenția Mea în călătoria voastră, Universul se va contracta. Va imploda într-o clipire, redevenind un punct de început. Apoi va exploda, creând un Univers similar, care se va umple de ființe spirituale și materiale. Atunci va veni rândul altora să treacă prin procesul devenirii. Această mișcare va fi reluată iar și iar, în veci. Atât de mare este dragostea pe care v-o port, încât nu-Mi pot înfrâna dorința ca voi să existați și să vă iubiți. Scopul vostru este acela de a deveni copiii ai Mei și de a crea, la rândul vostru, tot ce am creat Eu.

Mi-aș dori să cunosc ceasul lui Dumnezeu. Conform analizei divine privind maturizarea neamului omenesc, unde ne aflăm?

Vă apropiați de începutul celei de-a șaptea zi.

Ce înseamnă acest lucru?

Pentru a identifica starea voastră actuală, este necesar să ne întoarcem la Scriptură. Îți amintești că Dumnezeu a creat totul în șase zile, iar în a șaptea S-a odihnit?

Așa am citit.

Cunoști și faptul că pentru Mine o zi echivalează cu o mie de ani, iar o mie de ani cu o singură zi?

Da.

Cartea Genezei nu se referă la crearea lumii pe care o puteți vedea și atinge. Sensul spiritual al analogiei ilustrează apariția ființei umane și călătoria devenirii sale, care durează de aproape șase mii de ani, conform numărătorii voastre. Și totuși, voi nu ați luat ființă atunci, ci existați dintotdeauna.

În această călătorie esențială, vă apropiați de începutul celei de-a șaptea zi, cea dedicată Mie. Ea va fi o zi de odihnă, în care veți găsi pacea, iar adevărul va răsuna printre oameni, aducând alinare și belșug.

În viitor, cei aleși Te vor putea cunoaște personal?

Ca și în prezent, de altfel.

Mă refer la un contact vizual direct, față în față.

Mă veți putea cunoaște într-un mod diferit. Scopul este să vă

descoperiți pe voi înșivă.

Din moment ce am devenit desăvârșiți, așa cum Tatăl nostru sfânt este, ce mai avem de descoperit?

În Împărăția Spirituală care va coborî pe Pământ, ființele vor radia lumina Mea blândă, iubind și fiind copleșite de iubire, iar viața va deveni atât de dorită, cum nu vă imaginați. Aceasta nu înseamnă, totuși, că ați ajuns la capăt. Alături de Mine nu există capăt.

Noi venim din Împărăția Spirituală și trăim în uitare, pentru a susține proba umană. Apoi, ne întoarcem triumfători, în funcție de caz. Celor care eșuează în această probă le oferim o nouă șansă, iar pe cei care reușesc îi trimițăm înapoi pe Pământ pentru a-i ghida pe ceilalți?

Eu nu vă trimit, ci voi alegeți să plecați. Iar pe Pământ nu vă nașteți ca să suferiți, ci ca să vă bucurați. Ascultă cu atenție ceea ce îți voi spune, pentru a putea trece la subiectul următor:

Voi proveniți din Împărăția Spirituală, locul unde sălășluiesc gândurile lui Dumnezeu. Împărăția Materială, a cărei greutate o experimentați acum, reprezintă trupul Meu. Doar prin ea puteți deveni independenți și desăvârșiți. Raiul este acea stare lăuntrică simțită de ființele care au promovat; iadul, dimpotrivă, este starea opusă.

Când voi deveni asemenea Ție și voi putea face ceea ce poți face Tu?

În curând, fiul Meu iubit. La începutul acestui dialog, ai spus că nu ești lumină. Pe parcurs, însă, ai dobândit lumina Mea, iar sarcina ta este să o păstrezi până va deveni a ta proprie. Isus a făcut-o într-o singură viață, iar alții o fac într-o sută de vieți. Este alegerea voastră și, așa cum am mai spus, nu vă voi impune voia Mea, ci vă voi îndruma să o descoperiți și să luptați pentru a o face a voastră.

Cum a fost posibil ca Hristos să Se arate apostolilor, în trup, după moarte, în ciuda faptului că trupul Său fusese distrus?

Încep prin a-ți completa interpretarea ultimei viziuni, care s-a datorat studiilor tale recente. Încearcă să înțelegi misterul celor trei dimensiuni cunoscute. Celelalte șapte, împreună cu cele deja menționate, alcătuiesc ierarhia spirituală. „Cartea lui Enoh” confirmă existența celor zece dimensiuni, pe care le numește ceruri.

Nu am citit despre ele.

Nu te îngrijora, vei avea timp de studiu. Cele zece dimensiuni sunt tărâmurile materiale cu densități diferite și reprezintă straturile creației Mele. A unsprezecea și a douăsprezecea dimensiune

nu dețin forme, însă le păstrează pe toate celelalte la un loc. Aici locuiește Dumnezeu, cunoscut ca Elohim, Duhurile creatoare.

Tărâmurile pot exista suprapuse, în același loc, deși oamenii nu le percep, dar și în locuri îndepărtate. Unii dintre voi ați luat cunoștință de existența lor, în timp ce alții continuați să le considerați fabule. Așadar, din cea de-a șasea dimensiune, a sufletelor care își părăsesc trupul, Hristos S-a arătat apostolilor, făcându-i capabili să-L perceapă.

El S-a arătat în trupul terestru, tangibil, nu doar ca suflet.

Alberto, tu consideri că sufletul este o hologramă. Eu îți spun că este învelișul (corpul) spiritului.

Cum ar fi viața dacă Dumnezeu nu ar exista?

Înainte de a-ți oferi răspunsul, îți amintesc faptul că Eu sunt, Eu nu pot exista în sensul în care percepeți voi existența, ceea ce face ca întrebarea ta să-și piardă sensul. Ca exercițiu de imaginație, însă, conștientizează că, dacă Dumnezeu nu ar exista, nici tu nu ai exista, iar întrebarea ta nu ar mai fi adresată.

Ce s-ar întâmpla dacă, brusc, ar dispărea Dumnezeu?

Odată cu Dumnezeu ar dispărea și Universul, iar nimeni nu ar mai conștientiza că nu mai există nimic.

De ce folosești expresii atât de dificile?

Tu le folosești.

Tu scrii mesajul, nu eu.

Sau amândoi.

Amândoi, îmi place cum sună.

Cum crezi că ar trebui să vorbească Dumnezeu cu oamenii?

Cred că poți coborî și la nivelul inteligenței mele, pentru a Te face înțeles. Dacă nu am studii superioare, nu-L pot descoperi pe Dumnezeu?

Chiar acum, cobor la nivelul inteligenței tale și Mă fac înțeles, prin aceste rânduri pe care le scriem folosind cuvintele existente în vocabularul tău sărac. Cartea nu are nimic în comun cu inteligența, ci este mai degrabă o reamintire. Tu nu înveți nimic de la lume, trăind în lume, ci înveți prin intermediul ei, de la Mine. Toate lecțiile asimilate experimentând reprezintă, în fond, recăpătarea memoriei originare.

Vrei să vorbești cu Mine ca și cu colegul tău de serviciu?

Da.

Ce te face să crezi că până acum ai discutat cu un psiholog, atât de limitat și posomorât par?

Nu am susținut aceasta.

Așteptai o descriere a lumii după dispariția lui Dumnezeu.

Da.

Dacă aş dispărea brusc, aţi rămâne fără suflare, căzând din picioare, pe loc, oriunde v-aţi afla. Plantele, păsările și animalele ar muri. Viața s-ar retrage, iar timpul s-ar opri. Soarele nu ar mai lumina, iar ploaia nu ar mai cădea. Izvoarele nu ar mai curge, iar vântul ar înceta. Atunci, dragoste nu ar mai fi, nici moarte nu ar mai fi.

Nici moarte nu ar mai fi?

Nu.

Dacă viața s-ar retrage, ar rămâne moartea.

Ceea ce numiți moarte nu presupune inexistență, ci o transfigurare a substanței cu care s-a învăluit spiritul pentru a veni pe lume. Așadar, dacă aş dispărea, voi nu ați fi morți, ci inexistenți. Atunci, aparatele voastre ar funcționa până când s-ar eroda, iar întreaga lume ar deveni ca o fotografie. În tot acest timp, nimicul ar aștepta comanda de a reexista, implorând ordinele Mele, căci Dumnezeu nu poate înceta să fie.

Dacă nu ar mai exista întuneric, nu ar mai exista nici lumină. Dacă nu ar mai exista frumos, nu ar mai exista nici urât. Dacă nu ar mai exista naiba, nu ar mai exista nici Dumnezeu.

O, Doamne, să nu mai folosești niciodată acea expresie!

Nu așa vorbiți în viața de zi cu zi?

Noi, oamenii, așa vorbim. Naiba este una dintre nenumăratele denumiri populare ale diavolului. Totuși, cum și-ar putea imagina cineva că Dumnezeu vorbește astfel?

Cum își imaginează oamenii că vorbește Dumnezeu?

În orice alt mod, în afară de acesta. Nu-i îndepărta de mesajul nostru care, pentru mulți, este singura alinare. Vorbește așa cum ai vorbit până acum.

Ca un psiholog limitat și posomorât?

Ca un psiholog înțelept și entuziast.

Vezi tu, copilul Meu iubit, Eu sunt extremele lumii pe care o experimentați. Pe parcursul vieții, voi treceți prin apă și prin foc pentru a dobândi echilibrul. Cu cât veți crește în cunoaștere, cu atât vă veți dezvolta inteligența de a înșela și veți afronta o luptă continuă cu tentația. Căci omul crește, în mod egal, în Hristos și în diavol.

Fiara cea mai de temut poate oferi cea mai bună protecție. Iubirea unei leoaice față de puii ei este mai profundă decât a oricărui animal blând și lingușitor. Adevărata putere de a răni nu stă în pumnul celui mai iute om, ci în cea mai iscusită minte a celui mai mic. Cel mai dur bărbat poate fi îngenuncheat cu cel mai mic

efort de cea mai sensibilă femeie. Inocentul se poate transforma, într-o clipă, într-un monstru.

În lumea voastră, abstenenții devin adesea pedofili. Îndrăgostiții ajung, în cele din urmă, dușmani de moarte. Arșița zilelor de vară provoacă cele mai violente furtuni. Iar voi, atunci când vă impuneți să deveniți sfinți, balanța își face datoria, trimițându-vă acolo unde vă este locul. Deoarece spiritele au coborât în lumea oamenilor ca să se umilească, servind-o, nu ca să strălucească în raport cu ea. Mai târziu, se vor bucura de glorie o veșnicie.

Ai descris, în câteva cuvinte, starea mea actuală. Cu cât cresc în iubire și compasiune, cu atât aș putea răni mai tare, depunând mai puțin efort, dacă nu m-aș opune instinctului.

Rezistența în fața tentației te face un spirit independent.

De ce, în clipa în care m-a inundat fericirea, am lăcrimat? În lumea noastră, cel mai pur sentiment ascunde cea mai profundă tristețe.

Ai lăcrimat fiindcă ți-ai amintit de adevărata ta casă. De cea mai frumoasă experiență îți vei aminti de fiecare dată cu tristețe, deoarece sufletul tău tânjește să o retrăiască. Multe experiențe actuale nasc în voi sentimente noi, dar parcă familiare, pe care le-ați cunoscut într-o viață trecută. Pământul conține toate ingredientele necesare pentru a vă aminti cine sunteți.

Mai am atâtea întrebări, dar nu-mi găsesc cuvintele.

Începe cu prima care îți vine în minte.

De ce m-ai ales pe mine să scriu acest mesaj?

Pentru că unul dintre voi trebuia să o facă.

Despre cine vorbești?

Eu vă aleg pe toți însă nu toți sunteți pregătiți să vedeți ceea ce vreau să vă arăt. Mesajul este puternic și divin. Mulți vor să Mă descopere, dar nu sunt pregătiți și de aceea nu Mă recunosc. Perfecțiunea se descoperă atunci când mintea permite sufletului să se exprime liber.

Crezi că Dumnezeu a privit pe Pământ și te-a ales să transcrii acest mesaj? Eu îți spun că o întreagă generație a încercat, dar nu a reușit. Conform planului Meu, câteva generații de oameni au pregătit mediul perfect în care să-ți dezvolți imaginația. Tatălui tău pământesc i s-a transmis să scrie acest mesaj, dar nu a putut rezista perfecțiunii Mele.

Îmi amintesc, ca și cum s-ar fi întâmplat ieri, că, într-o dimineață, tata mi-a spus că ar vrea să scrie o carte, plantând astfel în mine această idee, fără a realiza.

Cu adevărat, Eu l-am trimis la tine, iar cartea a fost scrisă de

amândoi. Evenimentele s-au întâmplat și lecțiile au fost asimilate; acum doar ți le amintești și le transpui în cuvinte.

Eu vorbesc oamenilor prin gânduri, vise și experiențe. Toate întâmplările sunt îngăduite și supravegheate de Mine, cu un scop precis. Nu există noroc sau coincidență.

Înțeleg.

Mă bucur că ai ales să vii la Mine.

De ce, atunci când exprim o idee, am sentimentul că nu am clarificat-o și revin asupra ei?

Deoarece te afli în proces de creștere.

De ce sunt atât de sensibil?

Pentru că ai fost creat după chipul și asemănarea Creatorului tău. Ai fi vrut să fii nepăsător?

Nu, dar analizând alți tineri de vârsta mea, am realizat că sunt mai sensibil decât ei.

Cu toții vor deveni așa cum ești tu. Am putea spune că ești mai evoluat decât alții. Conștientizarea acestui fapt nu-ți dă dreptul să te diferențiezi de ceilalți, ci te ajută să înțelegi că lumea a fost construită pe deosebiri, fiind destinată să fie plină de asemănări. Brazii maturi nu sunt superiori brădușilor, ci îi protejează, glorificând pădurea minunată pe care o alcătuiesc.

Vrei să-Ți mărturisesc ceva?

Te rog.

Eu nu sunt ca ceilalți, ci mă străduiesc să devin asemenea lor. Pentru a mă face înțeles, voi cita unul dintre aforismele preferate: „Sunt nevoit să zbor pentru a ajunge acolo unde alții pur și simplu ar păși.“

Este o viziune dramatică. Ce-aș mai putea adăuga?

Rămân fidel convingerii mele. Mi se potrivește atât de bine, încât autorul parcă m-ar fi cunoscut.

Aceasta este chiar cauza dificultăților tale.

Care?

Convingerea la care nu poți renunța.

Nu este o povară de care nu mă pot desprinde; spun doar că viața mea a decurs astfel până acum. Ce ar trebui să fac pentru ca viața să devină mai blândă?

Gândește liber și simte la fel. Orice este posibil și poți avea totul, cu condiția ca, înainte de a obține un lucru, să realizezi că l-ai primit deja.

Cum pot avea totul, atâta timp cât uneori nu-mi permit să plătesc o călătorie cu metroul, fiind nevoit să parcurg distanțe uriașe pe jos atunci când sunt chemat la un interviu pentru angajare sau

când vizitez un parc? Societatea a fost clădită cu trudă de părinții noștri, dar astăzi, ajunși la bătrânețe, nici lor și nici nouă nu ni se cuvine nimic. Voi testa, totuși, teoria Ta, căci nu mi-a mai rămas altă variantă.

Nu este o teorie, ci un adevăr.

Îl voi testa.

Apucă-ți frica de gât și spune-i „te iubesc“, numai așa se va dizolva și va pleca de la tine. Atunci, teama de eșec și singurătatea nu te vor mai chinui, ci își vor dezvălui chipurile pentru a fi recunoscute ca ceea ce sunt: îngeri păzitori.

Pot reveni la întrebările mele?

Sigur, dar nu înainte de a clarifica un ultim aspect. Spuneai că Dumnezeu stă și privește din Cer cum suferi.

Așa am spus.

Eu nu locuiesc în Paradis, ci în voi. Chiar și în cei mai mici dintre voi, în special în cei mai umili dintre voi. Împărăția Spirituală nu este a Mea, ci a voastră. Eu nu am nevoie de acoperiș deasupra capului, ci voi aveți. Voi creați slava Mea, iar fînțele cerești așteaptă, asemenea pământurilor, mesajele Mele. Binecuvântarea va fi primită sub orice formă va ajunge la ei. Chiar acum, prin intermediul tău, îngerii îmi ascultă glasul, preaslăvind puterea divină.

Mulți cred că Dumnezeu trăiește în Paradis, în timp ce oamenii sunt trecuți prin sabie, trăind pe Pământ, din cauza neascultării. Acum, însă, susții că între Împărăția Spirituală și Tine mai avem o distanță de parcurs, iar mult doritul Paradis reprezintă doar un alt nivel.

Exact.

În plus, Împărăția Spirituală este o stare interioară pe care, de multe ori, omul trebuie să o dobândească cu forța, căci spiritul este leneș, iar trupul adoră plăcerea. Aceasta nu înseamnă că Paradisul nu este reprezentat și de un loc. Orice colț al lumii se transformă într-un Paradis atunci când este populat de oameni conștienți.

Perfect adevărat.

De ce în prezența divină trupul meu paralizează, iar mintea se înspăimântă, în timp ce sufletul meu se simte mângâiat?

Pentru trupul și mintea ta Eu reprezint un dușman. Alberto, în prezența Mea, materia se dizolvă, la fel și programul mental care te-a format. Sufletul care ești, în schimb, conține esența Mea și, în apropierea Părintelui creației, se desfată.

Îți mulțumesc din inimă pentru această carte.

Vor mai fi și altele.

De ce, atunci când întâlnesc oameni pentru prima dată, intuiesc ce gândesc despre mine? Cei care au vizionat filmul „Ce-și doresc femeile“, în care rolul principal este interpretat de celebrul actor american Mel Gibson, vor înțelege la ce mă refer.

Efectul se datorează cunoașterii de sine. Ai devenit conștient de calitățile și defectele tale vizibile și invizibile și, pe deasupra, cunoști nivelul percepției colective. Oamenii superficiali nu-ți vor observa harul. În ochii lor, ești un om obișnuit, în ceea ce privește aspectul fizic și imaginea, în care nu ai investit. Cei treji la nivel spiritual aproape că nu-ți suportă lumina, care este neobișnuită pentru un simplu muritor.

M-am gândit că am puteri supranaturale, însă, din moment ce toți suntem Unul, iar eu am acces la mintea colectivă, se pierde extraordinarul. Și totuși, mă întreb de ce nu pot săvârși miracole asemenea lui Isus? Dacă așa avea tot ce îmi trebuie, astfel încât să nu mă mai îngrijorez în privința banilor, de exemplu, m-aș putea concentra mai mult pe aspectele spirituale ale vieții.

Aceasta ar presupune ca tu să obții ceva pe nedrept, iar Dumnezeu este drept; El nu ar permite așa ceva, de dragul tău și al celorlalți. Doar oamenii decăzuți din grația divină își cumpără respectul și influența, nu și Dumnezeu. Eu nu menajez pe nimeni, ci vă iubesc pe toți la fel.

Pe Pământ, cel care se ridică deasupra fratelui său dovedește că nu-l iubește. Fratele plin de iubire așteaptă în rând cu mulțimea, chiar dacă ar putea zbura. El zboară spiritual, trăind viața cu umilință, ca să-și slăbească egoul și, în final, să-lucidă.

Isus a săvârșit miracolele prin credința în Creatorul Său. El nu a dorit nimic pentru Sine și, spre deosebire de tine, nu a dus lipsă de nimic, realizând că este totul.

Ce ar trebui să fac de acum înainte?

Oprește-te din a-ți mai răbda viața și începe să o savurezi din plin. Plimbă-te pe acest Pământ, nu rătăci. Trăiește fiecare zi ca și cum ar fi ultima. Nu te condamna pentru greșelile din trecut; alege din nou, acordând mai multă atenție fiecărei clipe. Nu te mai interioriza, ci împărtășește rezultatele căutărilor tale. Mesajul îi va vindeca pe mulți, iar mulți te vor căuta pentru alinare. Nu le întoarce spatele; ascultă-i și, prin puterea lecturii, vindecă-i.

Înalță mesajul, nu mesagerul. Promovează cartea, nu titlul ei. Ascultă-ți sufletul în continuare, iar miracolele nu vor întârzia.

Acum, în timp ce mă plimb pe aleile romantice ale Parcului Cișmigiu din capitală, încerc să descriu peisajul, dar revin mereu asupra textului. Este o noapte albă, cu fulgi care dansează lin sub

lumina caldă a stâlpilor. Un cearșaf mătăsoș de zăpadă îmbracă orașul într-o liniște sublimă.

Parcă trăiesc un vis atât de real, încât simt cum picioarele îmi părăsesc încet pământul. Sunt îndrăgostit de acest sentiment care aduce totul la ființă. Sunt parte din lucrarea Ta minunată și îmi este destinat să fiu aici.

Ți-ai putea imagina ceva mai frumos?

Nu aș putea.

Există ceva mai pur decât zăpada care strălucește pe alei?

Nu.

Înseamnă că neaua aceasta neprihănită sunt Eu.

Cu adevărat că ești.

Cine ți-ar putea cere socoteală în această clipă?

Nimeni nu ar putea.

Nu există trecut sau viitor; viața se desfășoară în momentul prezent. Șterge-ți gândurile joase și înalță-ți conștiința la nivelul spiritului tău. Ești liber să fii cine vrei tu să fii?

Am puterea de a-i ierta pe toți și mă iert, în același timp, pe mine. Orice provocare este o binecuvântare, care mă modelează după placul Tău, spre binele meu spiritual. Vreau ca viața mea să se transforme într-o scrisoare către Dumnezeu.

Deschide-ți odată ochii și spune-Mi ce vezi!

Văd perfecțiunea în deplinătatea ei! Creația este splendidă și strălucitoare, iar adevărul este eliberator. Și totuși, ceea ce văd, de fapt, simt. Aud ciripituri de păsări, dar în jur nu se arată niciuna dintre ele.

Aceasta se întâmplă deoarece ele nu se află în jurul tău. Ceea ce ascuți este adierea blândă a păcii, iar ceea ce privești este un sentiment și nu o imagine.

Ochii mei nu se delectează acum cu peisajul maiestuos?

Ochii tăi fizici nu au nicio legătură cu spiritul angelic care te pătrunde și care te va ghida până la sfârșitul zilelor. Pacea care te învăluie izvorăște din interiorul tău și nu este produsă de realitatea exterioară. Sufletul care ești transmite minții care ți s-a dat faptul că totul este perfect.

Darurile Mele sunt mai reale decât binecunoscuta realitate a oamenilor. Observă trecătorii, care sunt înconjurați de același peisaj, dar trec nepăsători, cufundați în gândurile lor veșnic indolente. În schimb, tu te-ai oprit în mijloc pentru a admira minunea, de parcă te-ai născut a doua oară.

Nu am simțit niciodată ceva asemănător.

Spuneai că nu poți săvârși miracole asemenea lui Isus.

Insinuezi că eu am făcut să ningă?

Eu nu pot face nimic pentru a-ți activa iubirea. Dacă iubirea ta va crește, în viitor, vei putea săvârși multe alte lucruri, la fel de minunate.

Cum a fost posibil?

Universul răspunde cererilor voastre întotdeauna afirmativ. Vreau să știi că ești singurul care Mi-a mulțumit în această seară, dintre miile de oameni care se întorc grăbiți spre casele lor.

Aș vrea să plutesc împreună cu fulgii, să zbor până la capătul văzduhului și să mă întorc aici într-o clipă.

Pe aceasta ai făcut-o deja.

Când?

Chiar acum, imaginându-ți. Voi puteți vizita tărâmurii necunoscute și vă puteți întoarce instantaneu, însă, nu puteți călători fizic, cu trupul, ci spiritual. Experiența a fost numită proiecție în astral și este practică de multe spirite active.

Revenind la sentimentul care ți-a fost descoperit, îți spun că reprezintă un procent nesemnificativ din ceea ce le-am pregătit celor care se vor alătura adevărului.

Imaginează-ți razele unui apus de soare ce mângâie crestele munților tăcuți, colorând albul lor cu nuanțe de violet, galben și portocaliu. Oceanele, cu apele cristaline, găzduiesc milioane de soiuri de vietăți. Miliarde de tone de apă dulce curg înspumate, formând cascade impresionante ce îmbogățesc regatul vegetal și animal. Pădurile tropicale, câmpurile nesfârșite, poienile primitoare, deșertul și canioanele vă fericesc. Acesta este Dumnezeu.

Imaginează-ți diversitatea animalelor. Fiecare făptură are un scop precis și este supravegheată divin. Pe Pământ, razele calde ale soarelui îți mângâie pielea, odihnindu-te pe o plajă exotică, iar ploile mult așteptate de vară răcoresc solul, în timp ce vântul îl usucă. Acesta este Dumnezeu.

Imaginează-ți un prunc, împreună cu a sa mamă, ghemuiți la pieptul tău, plutind fără speranță pe o barcă răsturnată, printre valurile involburate ale minciunilor lumii, protejându-i cu prețul vieții, în ciuda furtunii violente ce își apasă greutatea pe umerii tăi. Acesta este Dumnezeu.

Imaginează-ți o mamă care renunță să trăiască pentru a oferi ultima bucată de pâine copiilor ei famelnici și lipsiți de nutriment. De-a lungul istoriei, mulți soldați au acoperit micile dispozitive explozive cu propriul trup, pentru a salva câteva vieți nevinovate asemenea celor la care au hotărât, în mai puțin de o secundă, să renunțe. Acesta este Dumnezeu.

Imaginează-ți un om al străzii, care, de-a lungul vieții, a fost desconsiderat, scuipat și abandonat, până la final, când a murit înghețat. Totuși, nu s-a lăsat pradă răzbunării, nici nu și-a privit viața cu părere de rău, ci a dăruit ceea ce a avut celor ca el și i-a iubit. Ridicându-se din coliba de nailon și cartoane, s-a folosit de ultimele puteri pentru a-i dăruia celui mai bun prieten cinci lei, un colț de pâine și o pereche de pantofi uzați. Acesta este un miracol al lui Dumnezeu.

Cea din urmă este o întâmplare reală sau doar o pildă?

Este crunta realitate a celor pe care îi condamnați.

O spui de parcă aș fi responsabil de soarta atâtor nefericiți.

Voi creați realitatea, în conformitate cu conștiința colectivă.

Ceva îmi spune că acest dialog nu se va încheia curând.

Știi când vom încheia cartea. Primul volum va fi încheiat pe 20 aprilie 2013. Aceasta nu înseamnă că te vei întoarce la viața ta de dinainte. Deși vei trăi liber, deoarece Eu nu-Mi încalc niciodată promisiunea, vei înfăptui ceea ce îți dictează inima.

Dacă va interveni ceva ce mă va determina să renunț sau, pur și simplu, să nu mai am inspirație?

Concentrează-te asupra lucrării deja săvârșite.

Mă îndemni să mă concentrez asupra cărții la care încă scriu, dar pe care, în planul lui Dumnezeu, am finalizat-o?

Ai intuit bine, observând abilitatea ta de a interpreta gânduri. Totuși, mai ai de lucrat la seriozitate. Nu te preocupa, în timp vei atinge și acest nivel. Pentru a nu prelungi dezbaterea care te privesc personal, continuă cu lista de întrebări.

Odată ce putem vorbi deschis și îmi formez propriile convingeri, constat că multe dintre ideile revelate aici, în comparație cu cele biblice, sunt contradictorii. Dacă Dumnezeu nu condamnă, iar necazurile oamenilor sunt consecințele alegerilor lor mai puțin inspirate și nu sentințe divine, cum se face că, atunci când umanitatea a încetat să se comporte după placul Tău, ai îngăduit potopul și, totodată, moartea tuturor ființelor din vremea respectivă?

Sunt foarte bune întrebările tale. Mă bucur că ți-ai pus astfel problema; curiozitatea ta îți va hrăni pe mulți.

Încep prin a-ți spune că greșești. Eu, care susțin că nu există corect sau greșit, sunt nevoit să rostesc această afirmație, de dragul tău. În primul rând, ai început condamnând acțiunea Mea de a condamna umanitatea, o acțiune care nu există. Din moment ce v-am dăruit libertatea, înseamnă că nu condamn și nu sancționez comportamentul vostru.

Pentru Mine nu există corect sau greșit. Spre deosebire de voi,

Eu nu dețin o gândire relativistă, ci una absolută, în care tot ceea ce există, este corect. În plus, nu vă impun ce este rău și ce este bine, ci vă las pe voi să decideți.

Oamenii din vremea lui Noe nu au fost pedepsiți, ci au primit șansa de a se salva și totuși au ales să nu o facă. A fost o alegere corectă sau greșită? Eu cred că a fost corectă, deoarece sufletele lor știau că evoluția, în acele trupuri, era compromisă.

Universul răspunde întotdeauna afirmativ cererilor voastre. Conștiința colectivă este foarte puternică, ea creează realitatea, în funcție de ceea ce gândiți, conștient sau inconștient. În vremea potopului lui Noe, gândirea distructivă a unui număr semnificativ de oameni a cauzat catastrofa.

Ai auzit vreodată din gura cuiva expresia: „Să vină odată un asteroid și să ne ia, pentru că nu mai suport lumea aceasta atât de perfidă?”

Nu doar că am auzit-o, dar am și rostit-o de câteva ori.

Au circulat multe teorii conspiraționiste despre potop, cum că ar fi o fabulă, iar dacă a fost adevărat, se pune întrebarea unde a dispărut apa care a inundat întregul glob. Adevărul istoric este că potopul a inundat continentul Asia și o mică parte din Europa de Est. Geomorfologii au observat lanțul muntos care începe dincolo de Mongolia, coboară până la Teheran, ocolește Marea Caspică și este prelungit de Munții Georgiei, formând albia care a găzduit inundația.

Marea Caspică, Marea Neagră și Marea Mediterană au fost create de punga subterană care se afla în acele timpuri sub zona Kazahstanului și a Kirgîzstanului, de unde a țâșnit într-o masă inimaginabilă și a încălzit atmosfera, cauzând ploi torențiale pe întreaga suprafață a continentului. Valurile s-au izbit de Munții Carpați, care au schimbat cursul apei, cruțând restul Europei, iar astfel s-a umplut valea care desparte continentul de Africa.

Trebuie să știți că revărsarea apelor subterane, care au înecat locuitorii orașului Hanoh și ai împrejurimilor pe loc, din cauza temperaturii ridicate, nu a fost o catastrofă divină, ci o distrugere colosală provocată de mâna umană.

Așa ceva nu am citit niciodată.

În ceea ce privește prăbușirea unui asteroid pe Pământ, crezi că, dacă veți continua să gândiți astfel, veți fi cruțați de la asemenea distrugere?

Spuneai că nu va fi niciodată sfârșitul lumii.

Lovirea planetei cu un corp stelar nu va reprezenta sfârșitul lumii, ci un nou început.

Rămân uimit și astăzi, văzând că faceți fapte bune pentru a fi iertați și a ajunge în Rai, respectând obiceiurile religioase ca să-L îmbunați pe Dumnezeu, când, în realitate, El vrea să înțelegeți că Raiul va fi creat de oameni. Voi încă așteptați izbăvirea, în timp ce v-am oferit deja toate uneltele necesare desăvârșirii și unificării cu Mine.

Ai plecat?

Nu, dar mă gândeam cum ar fi să transmitem un mesaj revoluționar, pentru a dezminți odată pentru totdeauna îndoielile celor care spun că nu există Dumnezeu.

Nu sunt convins că acesta este cel mai indicat lucru pe care îl putem face. Nu îți se pare că această carte transmite un mesaj revoluționar?

Mă refer la unul care nu poate fi contrazis sau interpretat.

Ce le-ai transmite oamenilor care nu cred în existența Mea?

Mă rușinez de Dumnezeu de fiecare dată când aud pe cineva spunând că nu există Dumnezeu. Aceasta presupune negarea propriei existențe. Omule, cum poți afirma că nu există Dumnezeu, când respiri, te miști și gândești? Dumnezeu este însăși viața care te animă. Prin urmare, Dumnezeu ești tu și toate celelalte elemente vii cu care interacționezi.

Mesajul este același cu cel pe care l-am pregătit Eu.

Înseamnă că gândim la fel?

Da, din moment ce toți suntem Unul.

Cu adevărat.

Eu sunt calea, adevărul și viața. Dar viața nu se definește prin ceea ce se mișcă și poate fi văzut, auzit, mirosit, pipăit și gustat cu ajutorul trupului, ci prin conștiința trezită a oricărei forme de inteligență înzestrată cu capacitatea de a atrage asupra sa sau a îndepărta de la sine.

Din nefericire, generațiile viitoare vor crede despre un robot de bucătărie că are viață, deoarece execută cu precizie sarcinile programate. În viitor, inteligența artificială va lua amploare așa cum nu vă imaginați. Comunicarea cu o entitate artificială va fi firească și toți oamenii vor beneficia, într-un fel sau altul, de serviciile ei. Chiar și în prezent, un computer poate rosti cuvinte, dar acesta este doar începutul.

Tehnologia va fi perfecționată continuu și, beneficiind de mari investiții, va deveni atât de convingătoare, încât oamenii nu vor mai face diferența între viață și existență. Mulți nu reușesc nici astăzi să facă această distincție și trudesesc pentru supraviețuirea trupurilor, crezând că viața umană este un blestem. Întunecarea

percepției le dictează realitatea ostilă, crezând că sunt victime ale sistemului exterior, când, în realitate, sunt victimele propriului sistem interior.

Te declari împotriva tehnologiei?

Eu doar scot în evidență acele aspecte pe care majoritatea le ignorați. Dezvoltarea tehnologiei, în raport cu sistemul vostru de gândire perimat, ar trebui să nască în voi semne de întrebare. Pe măsură ce inteligența artificială va crește, inteligența umană va scădea, iar oamenii vor deveni, în curând, prizonierii propriilor creații.

Consideri că forța de distrugere pe care ați dobândit-o după Al Doilea Război Mondial vă protejează? Nu aștept un răspuns, vom dezbate acest subiect într-un material viitor.

Va exista și a doua carte?

Depinde doar de tine. Eu îți spun că acesta există deja.

Dacă aș avea mai multă putere!

Puterea nu garantează succesul, iar adevărata putere nu are nimic în comun cu cea imaginată de voi. Succesul nu presupune înfrângerea rivalilor și a limitelor induse, ci acceptarea vieții așa cum este și o dedicare totală.

Înșelându-vă semenii pentru a obține din puținul lor, nu deveniți mai puternici, ci vă plasați la nivelul celor câteva miliarde de conștiințe captive în închisoarea tiranilor mentali. Lăsându-vă pradă instinctului, cu ce vă veți deosebi de fiarele sălbatice și cum veți depăși regnul animal în care rătăciți de milioane de ani?

Apropo de fiare și de fascinația mea pentru a desluși misterele Bibliei, ce simbolizează prima fiară din Cartea Revelației?

Prima fiară despre care se vorbește în Cartea Revelației simbolizează Vechea Biserică, care, în timp, a evoluat în catolicismul și ortodoxismul actual, în ceea ce privește ramura creștină, și în toate celelalte religii ale lumii. La baza întregului sistem politico-religios existent stă balaurul cel vechi, care a subjugat umanitatea încă de la începuturi și a continuat de-a lungul istoriei.

Balaurul, în vremurile voastre, este chinuit de o curvă, care șfidează legile sale și se hrănește din truda oamenilor care, la un loc, îl alcătuiesc. Aici se ascunde înțelepciunea, identificați cine este curva.

A doua fiară, care a venit și este acum prezentă, simbolizează rezultatul acțiunilor întunecate ale celei dintâi. Acest fiu al diavolului, folosind o expresie populară, are o putere de două ori mai mare decât predecesorul său și amenință atât vechiul balaur, cât și întreaga viață de pe Pământ cu extincția.

Noul sistem disciplinar de care omenirea are nevoie, care va chinui răul cel vechi și binele rămas, va fi învins de Îngerul Meu iubit, care îl va lua acasă. Astfel, rasa umană va fi, pentru prima dată în istoria acestui Pământ, liberă.

Toate acțiunile vechiului sistem religios au dat naștere gândirii antihriste. Religia a înrobii umanitatea prin icoana falsului Isus, făcând război cu sfinții și biruindu-i. Oamenii, închinându-se autorității terestre, nu aveau habar de existența adevăratului Dumnezeu, care Se descoperă în inimile lor.

Acest Dumnezeu, unicul și adevăratul, care a biruit lumea, nu vă cere să mergeți în genunchi pe coji de nucă, să sărutați oase, simboluri sau picturi pe sticlă, nici să vă închinați Lui. În schimb, așteaptă să vă recunoașteți pe voi înșivă ca ființe divine și să vă comportați ca atare.

În tot acest timp, religia, care a promovat un dumnezeu fals, a întors, de fapt, omenirea împotriva adevăratului Dumnezeu?

Fiul unui tată sever și egoist se ridică împotriva lui și-l ucide, fiind de două ori mai rău decât el. Diferența este că cei revoltați împotriva lui Dumnezeu nu sunt, în realitate, împotriva Mea, ci împotriva dumnezeilor cu trăsături umane, creați de oameni. Eu, adevăratul Creator, sunt de partea lor. Totodată, cei care au aflat adevărul și, totuși, își neagă esența, își vor provoca dispariția.

Generațiile viitoare se vor răzvrăti încă și mai mult împotriva programelor de formare care le-au răpit puritatea și libertatea. Cât despre Antihrist, încearcă să nu-ți mai imaginezi o persoană, ci un grup care s-a ridicat împotriva stării naturale a omului, dar și împotriva vechiului sistem de credințe.

Și eu sunt împotriva vechiului sistem de credințe și a autorității Pământului, gândindu-mă că, dacă în urmă cu câteva zeci de ani eram conduși de oameni nepregătiți să conducă, astăzi suntem conduși de oameni perfecționați în arta înșelătoriei. Eu de partea cui sunt?

Ești de partea nimănui. Căci Îngerul nu stă nici jos, nici sus, ci întotdeauna în echilibru. Deși este bine să gândești împotriva autorității, nu este de preferat să lupți împotriva ei. Nu ți-ar aduce niciun folos, ci doar ți-ai irosi viața, în loc să o trăiești. În plus, dacă ai lupta pentru dreptatea ta, așa cum procedează ceilalți, cu ce te-ai mai diferenția de lume?

Ce crezi că stă mai presus de dreptatea omenească?

Iubirea.

Iubirea stă deasupra dreptății, ea este Dumnezeu și al șaselea simț dăruit omului. Voi, pe Pământ, primiți mii de șanse pentru

a ierta, dar, în loc să iubiți, alegeți să vă faceți dreptate. În felul acesta, suferința revine asupra voastră și o veți retrăi de atâtea ori până când veți învăța să-i iertați pe cei care v-o provoacă.

Suferința nu este o pedeapsă divină, ci o unealtă eficientă și un dar prin care vă desăvârșiți. Iertarea aduce înălțarea. Conștientizarea este binecuvântarea.

Tu nu ești parte din lume și nu ai nevoie de ea, dar lumea are nevoie de tine și nu știe. Mulți se declară împotriva lui Dumnezeu și-L acuză, dar M-ai crede dacă ți-aș spune că nimeni nu este, de fapt, împotriva Mea?

Tată, cum aș putea crede?

Nimeni nu este cu adevărat împotriva Mea, deoarece Dumnezeu nu are adversar. Cei care se declară împotriva lui Dumnezeu s-au ridicat împotriva a ceea ce li s-a spus că este. Dar ei nu Mă cunosc și nici învățătorii lor nu M-au cunoscut. Eu nu duc o luptă cu oamenii, ci oamenii se luptă între ei, împotrivindu-se dumnezeilor pe care i-au creat și nu esenței lor, care sunt Eu. Trezirea spirituală și crearea de sine sunt aspectele care ar trebui să vă preocupe, nu ceea ce băgați în gură și le oferiți copiilor voștri ca hrană. Acestea, pentru care vă irosiți viața, sunt sarcina Mea, nu a voastră.

Observ că a devenit o obișnuință să-mi oferi răspunsurile înainte ca eu să întreb. Spui să mă îngrijesc de spiritul veșnic, nu de trupul trecător. Să nu mă sperie singurătatea, deoarece ai pregătit un suflet special pentru mine. Voi aștepta și, treptat, poate se va adevăra tot ce am scris aici.

Mai observ că Ți place să șochezi, umblând alături de mine pe stradă, fără să Te arăți. Misterul rămâne una dintre trăsăturile divine neînțelese, pentru care mulți Te acuză.

Ajuți oamenii din umbră, fără să abuzezi de puterea pe care o ai, pentru a nu le răpi libertatea. Cu toate acestea, cred că multe dintre suferințele noastre sunt inutile. Pe Pământ, răul se întâmplă cu sau fără voia celor treziți.

Toate vălurile vor cădea în momentul în care vei începe să-ți folosești mintea care ți s-a dat.

Spuneai că am început deja să o folosesc.

Pentru mulți, lucrurile capătă sens doar după moarte. Tu, în schimb, dai sens vieții tale încă de la această vârstă. Nu te adaptezi sistemului, ci Ți creezi propriul sistem, ghidând umanitatea în direcția indicată de spiritul lăuntric.

Cum aș putea deveni credibil? Cine va lua în seamă cuvintele unui simplu constructor de case?

Ți-aș putea adresa o întrebare?

Sigur.

Cine te-ar putea contrazice în ceea ce întreprinzi, atunci când renovezi o locuință?

Nimeni.

În ciuda încrederii tale la nivel material, îți amintesc faptul că ai venit gol pe lume, cunoașterea și priceperea ți le-ai dezvoltat aici. Atunci când te îndoiești de tine, crezând că nu poți, te îndoiești de înțelepciunea Mea, prin care, dintr-un simplu constructor de case, devii unul de suflete.

Nu vreau să las impresia de învățător spiritual. Învățătorul este Unul, noi suntem doar cioburi în care se reflectă lumina Soarelui primordial.

Dacă ai fi conștient de acest adevăr, am fi lumină împreună.

În încheiere, aș vrea să aflu direct de la Sursă dacă în Biblie există interpretări greșite, adăugiri sau modificări de traducere.

Răspunsul este afirmativ.

De ce ai permis o asemenea catastrofă?

Biblia a fost inspirată de Mine, la fel ca această carte. Voi ați interpretat viziunea și v-ați pus amprenta pe text, alegând cuvintele pe care le-ați considerat cele mai potrivite. Dacă aș fi scris-o Eu însumi, v-aș fi încălcat libertatea.

Dar de ce te preocupă interpretările altora, atâta timp cât tu deții un întreg arsenal de tehnologie și totuși nu reușești să așezi în cuvinte o simplă viziune pe care ți-am arătat-o?

Trebuie să cunoaștem adevărul.

Ceea ce ai scris în această carte este exact ceea ce oamenii au nevoie să audă. Ai simțit vreodată bucuria de a privi un om fără a-l judeca, recunoscând în el libertatea deplină de a fi și a acționa așa cum dorește?

Nu am privit niciodată lucrurile astfel.

În lume există miliarde de interpretări. Câți oameni trăiesc pe Pământ, atâtea opinii vei întâlni. Unele se apropie de adevăr, în timp ce altele se îndepărtează de sursă. Cele care se îndepărtează, devenind corupte, dau naștere altora și tot așa, până când adevărul va deveni complet străin și va fi crucificat. În cele din urmă, ele se vor consuma una pe alta și vor dispărea. Din cenușă, însă, se va ridica una nouă, care le va călăuzi pe toate celelalte înapoi acasă.

În ceea ce privește această carte, te-ai apropiat foarte mult de adevăr, interpretând voia Mea în cea mai înaltă formă, dar nu în totalitatea ei. Cuvintele oamenilor nu sunt adevărul, ci vorbesc

despre adevăr.

În curând, nimeni nu va mai cunoaște binele și răul, iar călătoria voastră se va sfârși. Atunci veți reveni la esență, recunoscând înfrângerea șarpelui uman și slăvind Iubirea. Frica va pleca de la voi și veți trăi în pace. Primii oameni nu au cunoscut binele și răul, fiind puternici și neprihăniți. Adevărat, adevărat vă spun: cu toții veți reveni în înălțimile sacre.

Eu v-am creat perfecți. Pentru ca vălul de pe ochii voștri să cadă, trebuie să învățați să priviți cu inima. Interiorul ascunde nenumărate sentimente care așteaptă să fie descoperite. Ele se nasc din cele mai mici lucruri și apun în clipa în care credeți că ați realizat cele mai mărețe lucruri.

Oprii-vă din căutare, ca să începeți să găsiți. Priviți în stânga și în dreapta voastră — aici a fost ascunsă fericirea. Nu alergați până la capătul lumii. Trăiți simplu și îmbrățișați adevărul, conspirațiile sunt povești pentru copii. Cinstiți fiecare zi ca și cum ar fi ultima și iubiți-vă ca și cum ați fi rămas singuri pe Pământ.

Volumul doi va pătrunde adânc în conștiința umană, dezvăluind poziția în care vă aflați. Cartea intitulată „A Doua Venire“ va explica evenimentele care s-au întâmplat de-a lungul istoriei, dar pe care voi încă le așteptați.

Mai ai ceva de adăugat pentru încheiere?

Trăim adesea cu impresia că viața pe Pământ este veșnică, dar atunci când sosește momentul plecării, realizăm că nu am trăit cu adevărat. Poate va veni ziua în care ne vom bucura pentru cei care încă trăiesc, celebrând viața și lumina.

Ferice de copiii voștri, căci a lor este Împărăția Cerului.

Am mai auzit această afirmație.

Îmi doresc, copii, să o înțelegeți și să o aplicați.

Mă tem de reacțiile oamenilor la citirea acestui mesaj. Eliminarea tuturor regulilor și îmbrățișarea iubirii ar putea pune capăt haosului?

Cu toții sunteți liberi să faceți ce doriți; nimeni nu va fi judecat și pedepsit. Nu există iad, nici acel Dumnezeu uman, creat de autoritatea Pământului.

Un haos mai mare decât cel din vremurile actuale nu există. Crezi că oamenii își urmează valorile cu demnitate și credință? Care sunt valorile lor? Mi-ai putea oferi un exemplu? Nu ai putea, cu toate că mulți optează pentru istoria poporului lor, religie sau știință. Dar Eu vorbesc despre valori reale, divine. În ochii Mei, comorile voastre sunt orori.

Nu veți deveni ca Dumnezeu atâta timp cât vă veți supune, de

bună voie, omului. Voi alegeți să vi se impună, crezând că astfel Îl veți mulțumi pe Dumnezeu. Dar Dumnezeu este independent și desăvârșit, și vrea să deveniți asemenea Lui.

Adevărul este că, de-a lungul istoriei, cu cât legile au fost mai aspre, cu atât v-ați împotrivit, încalcând, cu prețul vieții, regimul smintit tiranic. Voi, cei care ați aflat aceste lucruri din gura Mea, nu impuneți nimănui cunoașterea, ci lăsați oamenii să exploreze viața, pentru a deveni desăvârșiți, așa cum Tatăl vostru este.

În privința eliberării spirituale, este adevărat că mesajul va încuraja oamenii să facă ce vor. Totuși, cei interesați să cunoască mai mult, ajungând până aici cu cititul, Mă vor recunoaște, iar acest lucru nu le va permite să revină la viețile întunecate pe care le-au trăit înainte. În schimb, cei predispuși la recădere vor lăsa cartea din mână încă de la pagina unsprezece. În final, cu toții vor înțelege că, dacă vor dori să devină asemenea Creatorului lor, îi voi ajuta să devină, iar dacă vor dori să devină altceva, îi voi aștepta până când se vor răzgândi, înțelegând natura lor și faptul că sunt ghidați pe întreaga durată a vieții. Acest ghid lăuntric are o singură intenție: aceea de a oferi fără a aștepta.

Nu te teme că nu vor exista oameni care să-ți aprobe ideile. Mulți se vor minuna de cuvintele tale și vor lăuda înțelepciunea Mea. Milioane de oameni vor citi cărțile, vrând să Mă cunoască așa cum Mă cunoști tu. Te vor întreba despre Mine, curioși să afle ce am pregătit pentru ei.

Scopul primei părți a fost atins. Ai stârnit controverse, determinând oamenii să-și adreseze cât mai multe întrebări. Felicitări, a fost o provocare pe care ai străbătut-o cu succes.

Nici de cei care se vor ridica împotriva ta să nu te temi. Căci oamenii învață unii de la alții, tu înveți de la Dumnezeu, puterea lor fiind redusă. Chiar acum îi aud pe unii care, discutând între ei, își spun: „Unele idei, extrase din această carte aberantă, sunt cu adevărat inovatoare, dar altele nu pot fi asociate cu glasul lui Dumnezeu.“ Eu vă spun că ideile pe care le respingeți categoric sunt, de fapt, cele mai adevărate.

Cea mai mare dorință a celui care s-a numit Albert Einstein a fost să afle cum gândește Dumnezeu, iar astăzi ați aflat. Mulți oameni discută cu Mine față în față, și nu datorită faptului că am hotărât să le vorbesc, ci pentru că ei au hotărât să Mă audă.

Ajută-i pe cei nevoiași și trezește-i pe cei care Te cheamă.

Lasă soarta omenirii în seama Mea și străduiește-te ca mila ta față de cei nedreptățiți să nu se transforme în ură față de asupritori. Iubește-i pe cei care pornesc războaie, dar și pe cei care

Își păzesc visteria. Deoarece păcătosul trebuie iubit, iar păcatul detestat. Cel care săvârșește păcatul nu este una cu păcatul, este un Dumnezeu aflat în devenire, care doarme.

Pe Pământ, conștiințele înalte se dedică celorlalte, pentru a le sprijini în procesul desăvârșirii. La fel se întâmplă și cu cele joase, care vă creează ca lumină în oceanul de tenebre. La final, cu toții veți reflecta lumina lui Unu.

Doresc să împărtășesc cu voi faptul că nu am auzit vocea lui Dumnezeu într-un mod obișnuit, așa cum discută două persoane, ci în interiorul meu, precum sunt rostite gândurile. Iubirea ne va ajuta să îmbunătățim aceste mesaje vindecătoare, de care lumea va avea atât de multă nevoie în viitor.

Dumnezeu nu a încetat niciodată să ne vorbească, ci noi am încetat să-L auzim.

Totul este așa cum este scris și nu poate fi altfel.

Ultimii ani din viața tatălui meu au fost dificili atât pentru el, cât și pentru familie. Își pierduse speranța și se izolase, petrecând săptămâni în dormitor fără să mănânce, din cauza bolii care i-a amărât existența. Într-o dimineață, însă, copil fiind, am sărit din pat, surprins: tata era îmbrăcat într-o cămașă nouă, purta pantaloni eleganți și-și pieptănase părul. L-am întrebat dacă s-a însănătoșit, dar răspunsul lui a fost:

„Albert, boala persistă, simt că mintea mă părăsește pe zi ce trece, dar nu vreau să devin o povară pentru cei pe care îi iubesc. Îmbracă-te, astăzi nu te duci la școală, ci mergem la Predeal ca să vedem munții.“

La vârsta de treisprezece ani, m-am maturizat cât pentru tot restul vieții, iar bucuria pe care am simțit-o încă îmi mai umezește ochii. După plecarea lui, îmi amintesc că am vrut să mor și să nu mai fiu, însă astăzi aș muri de o mie de ori pentru a mai exista o dată.

Mă bucur că v-am îmbunătățit percepția asupra vieții; este o onoare pentru mine să vă transmit acest mesaj. Fiți binecuvântați toți cei care ați citit sau nu, cuvintele mele.

Amin!

Amin!

Încheiere

Îmi amintesc cine sunt și de ce am venit aici. Sunt aici pentru a înțelege cât sunt de important și că, fără fiecare dintre noi, lumea ar fi incompletă. Noi suntem spiritul și trupul lui Dumnezeu.

Înainte de a mă naște pe Pământ, Ți-am promis că vom vorbi. Mi-ai spus că nu mă vei părăsi, dar, pentru a-mi câștiga independența, va trebui să Te cunosc și altfel. Mi-ai spus că voi înțelege mult, iar creațiile mele minunate vor reflecta slava Ta. Vor trece anii peste sufletul meu de copil și voi rămâne fiul Tău, indiferent ce voi face și pe unde voi rătăci. Apoi Te-ai întristat, știind că voi suferi cumplit, că voi plânge și, în cele din urmă, voi muri. Iar eu am întrebat, zâmbind, ce înseamnă să suferi?

Ai spus că suferința apare atunci când Tu nu ești, când omul rămâne singur. M-ai asigurat că voi înțelege ce înseamnă singurătatea. Pentru aceasta, va trebui să mă nasc pe Pământ și să trăiesc alături de ceilalți oameni. Și am întrebat:

Mai există și alte ființe în afară de mine?

De acest lucru te vei convinge trăind experiențe materiale.

Cine sunt oamenii de pe Pământ și de unde au venit?

Oamenii pe care îi vei întâlni pe Pământ sunt Eu — părți din Mine aflate în dezvoltare. Nașterea înseamnă să-ți restrângi forța și dimensiunea, să pătrunzi într-un organism planetar și să devii o singură entitate, interacționând cu altele asemănătoare.

Vezi tu, fiul Meu iubit, Eu nu sunt doar oamenii care trăiesc pe Pământ, ci și fiecare plantă, pasăre sau animal din toate lumile.

Sfârșit